

Úřední věstník

Evropské unie

C 79



Svazek 53

České vydání

Informace a oznámení

27. března 2010

Oznámení č.	Obsah	Strana
I	<i>Usnesení, doporučení a stanoviska</i>	
	STANOVISKA	
	Výbor regionů	
	81. plenární zasedání ve dnech 5.–7. října 2009	
2010/C 79/01	Stanovisko Výboru regionů k tématu Strategie EU pro Podunají	1
2010/C 79/02	Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů k tématu Prioritní opatření místních a regionálních orgánů zaměřená na prevenci násilí páchaného na ženách a zlepšení péče o oběti	7
2010/C 79/03	Stanovisko Výboru regionů k tématu Bílá kniha – Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci	13
2010/C 79/04	Stanovisko Výboru regionů k tématu Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem	19
2010/C 79/05	Stanovisko Výboru regionů k tématu Zelená kniha TEN-T: přezkum politiky	23
2010/C 79/06	Stanovisko Výboru regionů k tématu Aktualizovaný strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy	27
2010/C 79/07	Stanovisko Výboru regionů k tématu Zjednodušená SZP – úspěch pro všechny	33
2010/C 79/08	Stanovisko Výboru regionů k tématu Stockholmský program: výzvy a příležitosti pro nový víceletý program prostoru svobody, bezpečnosti a práva v EU	37

CS

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)

III Přípravné akty

Výbor regionů**81. plenární zasedání ve dnech 5.–7. října 2009**

2010/C 79/09	Stanovisko Výboru regionů k tématu Konkurenceschopná nákladní železniční doprava	45
2010/C 79/10	Stanovisko Výboru regionů k tématu Balíček k léčivým přípravkům	50
2010/C 79/11	Stanovisko Výboru regionů k tématu Budoucí společný evropský azylový systém II	58
2010/C 79/12	Stanovisko Výboru regionů k tématu Facilita mikrofinancování Progress	71

I

(Usnesení, doporučení a stanoviska)

STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

81. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 5.–7. ŘÍJNA 2009

Stanovisko Výboru regionů k tématu Strategie EU pro Podunají

(2010/C 79/01)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že 18. a 19. června 2009 vyzvala Rada EU Komisi, aby do konce roku 2010 předložila strategii EU pro Podunají;
- upozorňuje na skutečnost, že cílem strategie EU pro Podunají je zajistit občanům větší blahobyt, bezpečí a mír;
- konstatuje, že Podunají sestává jak ze států ležících na břehu Dunaje, tak i ze států, které leží v jeho povodí; dále konstatuje, že v Podunají leží členské státy EU, země kandidující na vstup do EU, potenciální kandidátské země a země zapojené do Evropské politiky sousedství;
- považuje místní a regionální orgány a organizace pověřené otázkou regionálního rozvoje za nepostradatelné partnery strategie pro Dunaj. Významně totiž přispívají k úspěšné přípravě koncepce územní soudržnosti a přeshraniční spolupráce Evropské komise. Zainteresované strany z hospodářství, vědy a kultury, organizace pro ochranu životního prostředí i společenské organizace hrají v tomto směru důležitou roli;
- považuje strategické politické oblasti dopravu, ochranu životního prostředí a zabezpečení dodávek energie, hospodářství, bezpečnost, vzdělávání a kulturu, práci, zdraví a sociální věci za hlavní oblasti strategie EU pro Podunají;
- konstatuje, že Podunají by tedy v zájmu co největšího využití jeho úplného hospodářského, sociálního, ekologického a kulturního potenciálu mělo být považováno pouze za *jednu* oblast evropské podpory.

Zpravodaj: Prof. Dr. Wolfgang REINHART (DE/ELS), ministr pro spolkové a evropské záležitosti spolkové země Bádensko-Württembersko

I. OBECNÉ PŘIPOMÍNKY

VÝBOR REGIONŮ,

1. vítá, že Evropská komise na plenárním zasedání Výboru regionů, která se konalo dne 8. října 2008 v Bruselu, oznámila, že nechá vypracovat samostatnou strategii EU pro Podunají, která bude srovnatelná se strategií pro oblast Baltského moře ⁽¹⁾;

2. vítá, že 18. a 19. června 2009 vyzvala Rada EU Komisi, aby do konce roku 2010 předložila strategii EU pro Podunají;

3. vítá, že dne 27. listopadu 2008 byla ve Výboru regionů zřízena meziregionální skupina pro Podunají, a podporuje práci této skupiny;

4. vítá pozornost, kterou Evropský parlament Podunají věnuje, jakož i úsilí vytvořit také v Evropském parlamentu skupinu složenou z příslušníků různých politických stran ⁽²⁾;

5. upozorňuje na skutečnost, že cílem strategie EU pro Podunají je zajistit občanům větší blahobyt, bezpečí a mír. Z toho bude mít prospěch celá Evropská unie včetně místních a regionálních orgánů;

6. konstatuje, že v Evropské unii s nyní již 27 členskými státy hrají makroregiony stále významnější roli, zejména pro koncepci územní soudržnosti EU;

7. konstatuje, že Podunají sestává jak ze států ležících na břehu Dunaje, tak i ze států, které leží v jeho povodí; dále konstatuje, že v Podunají leží členské státy EU, země kandidující na vstup do EU, potenciální kandidátské země a země zapojené do Evropské politiky sousedství;

8. vyzdvihuje evropskou perspektivu Podunají; zároveň vyzdvihuje vnější rozměr Podunají a zdůrazňuje, že Podunají může být vzorem pro rozvíjení spolupráce s třetími zeměmi;

9. upozorňuje na rozsáhlé politické, ekonomické a sociální reformy, které v Podunají proběhly od pádu železné opony, což je důvod, proč Evropská komise začlenila tuto změnu do svého pracovního programu ⁽³⁾ jako téma pro rok 2009 a do svého sdělení Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské centrální bance *Pět let rozšířené EU - Hospodářské úspěchy a výzvy* ⁽⁴⁾;

10. je si vědom podpůrného účinku Podunají na evropské úrovni a dalšího upevňování demokracie a právního státu v této oblasti a podporuje na další cestě demokratického rozvoje zejména ty státy Podunají, které nejsou členy Evropské unie;

11. připisuje zásadní úlohu spolupráci na místní a regionální úrovni při uplatňování evropských zásad subsidiarity, blízkosti občanům a partnerství i řádné správě věcí veřejných v třetích zemích a poukazuje na přidanou hodnotu místní a regionální spolupráce v Podunají pro další sbližování kandidátských zemí a potenciálních kandidátských zemí s Evropskou unií;

12. potvrzuje tradiční kulturní a historickou provázanost celého Podunají a vyzdvihuje přínos místních a regionálních orgánů zejména pro tuto oblast;

13. bere na zřetel probíhající mezinárodní, vnitrostátní, regionální a místní spolupráci a existující síť a instituce, které působí v Podunají a v jeho zájmu, a upozorňuje na to, že jejich zkušenosti a vědomosti musí být užitečně využity v dialogu s evropskými institucemi;

14. podporuje Evropskou komisi v jejím úsilí o rozvíjení fungujících a komplexních vztahů se sousedními zeměmi a o navázání individuálních politických a hospodářských vztahů s jednotlivými regiony a partnery;

⁽¹⁾ Komisařka EU Danuta HÜBNER požaduje evropskou strategii pro Podunají (IP/08/1461).

⁽²⁾ Písemné prohlášení pana Victora BOȘTINARU a paní Daciany Octavie SÂRBU o vytvoření pracovní skupiny pro vypracování a uskutečnění strategie pro Podunají, PE422.681v01-00; předloženo dne 23. března 2009.

⁽³⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Legislativní a pracovní program Komise na rok 2009 Jednejme nyní za lepší Evropu, KOM(2008) 712 v konečném znění.

⁽⁴⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské centrální bance *Pět let rozšířené EU - Hospodářské úspěchy a výzvy*, KOM(2009) 79 v konečném znění.

15. vyzdvihuje mimořádný význam, úlohu a odpovědnost Podunají, které je tvořeno členskými státy EU, zeměmi kandidujícími na vstup do EU, potenciálními kandidátskými zeměmi a zeměmi zapojenými do Evropské politiky sousedství. Tato oblast je významným průsečíkem programů Evropské unie v rámci politiky soudržnosti, opatření určených kandidátským zemím a potenciálním kandidátským zemím a programů vytvořených pro státy zapojené do Evropské politiky sousedství;

16. zdůrazňuje politickou úlohu Výboru regionů ve strategickém rámci pro propojení Evropské politiky sousedství Evropské komise se strategií EU pro Podunají. Ve Výboru regionů jsou místní potřeby známy, a proto lze dopady těchto opatření a programů velmi dobře odhadnout;

17. podtrhuje důležitost toho, že evropská politika soudržnosti uznala dunajský makroregion a jeho úlohu pro budoucí územní rozvoj v EU a sousedních zemích, podobně jako uznala region Baltského moře a region Černého moře;

18. domnívá se, že právě obsahová náplň strategie EU pro oblast Baltského moře je pro Podunají určitým vzorem. Obě makroúzemí podporují integraci bývalých komunistických zemí do Evropské unie a spolupráci s třetími zeměmi. Obě území jsou ukázkou propojení interních strategií EU s formami spolupráce se zeměmi mimo Evropskou unii. V této souvislosti je rovněž vhodné zmínit zkušenosti s prováděním Evropské politiky sousedství v nejvzdálenějších regionech a okolních třetích zemích;

II. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Strategie eu pro podunají

19. vidí v žádosti Rady EU určené Komisi, aby do konce roku 2010 předložila strategii EU pro Podunají, uznání významu Podunají pro budoucí vývoj Evropy a pro vztah EU k sousedním státům; žádá Komisi, aby do vypracování strategie EU zapojila místní a regionální orgány a instituce, aby při jejím uskutečňování dbala na pravomoci členských států a místních a regionálních orgánů a jejich interní rozdělení odpovědnosti a aby spolupracovala se stávajícími institucemi v rámci podávání zpráv a monitorování;

20. považuje místní a regionální orgány a organizace pověřené otázkou regionálního rozvoje za nepostradatelné partnery strategie pro Dunaj. Významně totiž přispívají k úspěšné přípravě koncepcí územní soudržnosti a přeshraniční spolupráce Evropské

komise. Zainteresované strany z hospodářství, vědy a kultury, organizace pro ochranu životního prostředí i společenské organizace hrají v tomto směru důležitou roli;

21. upozorňuje na to, že místní a regionální orgány a agentury a organizace pro regionální rozvoj, které jsou blízké občanům a velmi dobře proto znají jejich potřeby a přání, by měly plnit klíčovou úlohu při plánování, uskutečňování a dalším rozvoji strategie EU pro Podunají, kterou Evropská komise navrhuje;

22. zdůrazňuje důležitost rozvoje Podunají jakožto důležitého aspektu zdařilé evropské integrace států, regionů, obcí i občanů žijících na tomto území a podporuje Evropský parlament, Evropskou radu i Evropskou komisi v jejich snaze o podniknutí dalších kroků v této integraci;

23. podporuje posun od Paktu stability pro jihovýchodní Evropu směrem k regionální síti spolupráce (Rada pro regionální spolupráci, RCC), která pracuje pod vedením SEECp (proces spolupráce v jihovýchodní Evropě). Tento regionální aspekt vyhovuje zvláštním potřebám a nárokům Podunají;

Strategické oblasti politiky

24. považuje strategické politické oblasti dopravu, ochranu životního prostředí a zabezpečení dodávek energie, hospodářství, bezpečnost, vzdělávání a kulturu, práci, zdraví a sociální věci za hlavní oblasti strategie EU pro Podunají;

25. poukazuje na velké územní rozdíly ve výkonnosti ekonomik v Podunají; v zahrnutí Podunají do pracovních priorit Evropské komise pro rok 2010 a v chápání Podunají jako jednotného prostoru spatřuje předpoklad pro další integraci a udržitelný hospodářský rozvoj tohoto území;

Doprava

26. žádá Evropskou komisi v souladu se strategií EU pro udržitelnost, aby zohlednila zvláštní úlohu Dunaje v budoucnu jakožto celoevropské dopravní a vodní cesty, která může zásadní měrou odlehčit ostatním evropským dopravním cestám. Budování infrastruktury (na vodě i na zemi) pomáhá celému regionu zužitkovat svoji úlohu pojítka mezi západem a východem či severem a jihem a zlepšovat zejména vlastní konkurenceschopnost;

27. navrhuje rychle realizovat projekty infrastruktury RTE-T, neboť udržitelně přispívají k lepšímu propojení Podunají se stávajícími evropskými dopravními trasami a lepšímu vzájemnému provázání států povodí Dunaje; v této souvislosti vyzývá příslušné místní a regionální orgány, aby našly řešení i pro problémy a nedostatků, které existují již dlouhou dobu, a tato řešení uplatnily v souladu se zásadou udržitelného rozvoje;

28. zdůrazňuje, že doprava a ochrana životního prostředí se nesmí vzájemně vylučovat, nýbrž musí jít naopak ruku v ruce; zdůrazňuje, že udržitelný rozvoj Podunají by měl mít nejvyšší prioritu a měly by být uplatněny základní zásady Společné deklarace o rozvoji říční dopravy a ochraně životního prostředí v Podunají přijaté Mezinárodní komisí pro ochranu Dunaje (ICPDR) a Mezinárodní komisí pro povodí Sávy (ISRBC);

Ochrana životního prostředí a zabezpečení dodávek energie

29. upozorňuje na to, že v oblasti ekologie, společného boje proti dopadům změny klimatu a ochraně před povodněmi je nezbytná přeshraniční spolupráce;

30. přisuzuje státům Podunají významnou roli při zabezpečování dodávek energie a zdůrazňuje rovněž úlohu Dunaje, který jako přirozený obnovitelný zdroj energie skýtá cenný potenciál vodní energie; využívání je třeba podporovat zejména tam, kde lze uvést do souladu ekologii s ekonomikou;

31. odkazuje v této souvislosti na úmluvy, jako je např. Úmluva o spolupráci pro ochranu a udržitelné využívání Dunaje⁽⁵⁾, která vstoupila v platnost v roce 1998 a jež vytvořila Mezinárodní komisi pro ochranu Dunaje (ICPDR), a Rámcová úmluva o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat. Dobrou ukázkou této spolupráce je již např. *Joint Statement on Guiding Principles for the Development of Inland Navigation and Environmental Protection in the Danube River Basin*⁽⁶⁾;

32. vyzývá členské státy a místní a regionální orgány v Podunají a organizace pověřené otázkou regionálního rozvoje, aby se podílely na programech pro životní prostředí podporovaných Evropskou komisí, např. na programu LIFE + (obnova řek a luk), programech v rámci Evropské územní spolupráce a rovněž na programu IEE (Inteligentní energie pro Evropu) za účelem podpory místních projektů vytváření sítí v oblasti energetiky mezi místními orgány v této oblasti;

33. upozorňuje na to, že opatření na provádění rámcové směrnice o vodě mají přispět i k udržitelnému zachování populací ryb. Populace ryb v povodí Dunaje jsou druhově velmi rozmanité, zahrnují mnoho endemických druhů ryb, a proto vyžadují zvláštní ochranu;

34. vyzdvihuje význam udržitelných koncepcí Společenství v oblasti cestovního ruchu. Státy Podunají by například mohly intenzivněji spolupracovat při provádění úmluvy z Espoo⁽⁷⁾, Aarhusu⁽⁸⁾ a Bernu⁽⁹⁾. Příklad podunajské cyklostezky ozřejmuje výhody této spolupráce pro všechny zúčastněné;

35. domnívá se, že zejména výměna zkušeností místních a regionálních orgánů a organizací pověřených otázkou regionálního rozvoje v této oblasti by byla přínosem pro rozvoj celého Podunají. Tyto orgány díky své kompetenci a znalosti místních poměrů zaručí uskutečnění společných záměrů. Společné vládní dohody a spolupráce, která v mnoha státech a regionech v Podunají probíhá, naznačují možnou podobu cílené spolupráce;

Hospodářství

36. poukazuje na skutečnost, že Dunaj by měl být považován i za vektor dalšího ekonomického rozvoje území. To platí například pro propojení vodních cest s pozemními komunikacemi a přístavů a hospodářských center v regionu;

37. poukazuje na význam přeshraničních projektů, které pomáhají překonat hospodářskou izolaci příhraničních regionů a dopomoci jim k větší konkurenceschopnosti a stabilitě;

38. konstatuje, že obce a regiony hrají klíčovou roli při navazování kontaktů na úrovni malých a středních podniků;

39. celkově přisuzuje hlavní úlohu větší podpoře přeshraničním a nadnárodním projektům i nevládních organizací, hospodářských a sociálních subjektů a místních a regionálních orgánů. Přitom je třeba dbát na to, aby byly využívány synergie mezi přeshraničními, nadnárodními a meziregionálními programy územní spolupráce (cíl 3) a programy v rámci cíle 1 a 2. Státy, regiony a obce v Podunají mimo EU tak mohou být přiblíženy Evropské unii a lidem na tomto území lze zprostředkovat zejména hodnoty demokracie a právního státu Evropské unie; s ohledem na udržitelný hospodářský rozvoj Podunají přikládá VR zvláštní význam zintenzivnění spolupráce v oblasti vývoje technologií a výzkumu, která by stavěla na dostupném potenciálu (lidské zdroje, infrastruktura);

⁽⁵⁾ Úmluva o spolupráci pro ochranu a udržitelné využívání Dunaje, uzavřená v Sofii dne 29. června 1994.

⁽⁶⁾ http://www.icpdr.org/icpdr-pages/navigation_and_ecology_process.htm.

⁽⁷⁾ Úmluva o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států, uzavřená v Espoo dne 25. února 1991.

⁽⁸⁾ Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřená v Aarhusu dne 25. června 1998.

⁽⁹⁾ Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, uzavřená v Bernu dne 19. září 1979.

40. vybízí příslušné orgány na národní úrovni v zemích oblasti Podunají, aby v souladu s nařízením (ES) č. 1082/2006 učinily přiměřené kroky nezbytné pro zapojení místních a regionálních orgánů do budoucího ESÚS;

Bezpečnost

41. připomíná, že Dunaj je a v budoucnosti zřejmě ještě více bude velmi frekventovanou řekou, a proto zdůrazňuje význam opatření na zvýšení bezpečnosti dopravy;

42. v této souvislosti odkazuje na Bělehradskou úmluvu⁽¹⁰⁾ upravující lodní plavbu po Dunaji;

43. vyzývá státy ležící na břehu Dunaje, aby pokračovaly ve společném boji proti všem formám přeshraniční kriminality, především proti organizovanému zločinu, obchodu s drogami, nelegální migraci a obchodu s lidmi;

44. zdůrazňuje význam bezpečnosti životního prostředí jakožto významného okruhu bezpečnostních otázek, zejména pokud jde o prevenci přeshraničního ekologického znečištění a ochranu proti povodním;

Vzdělávání a kultura

45. potvrzuje úlohu místních a regionálních samospráv při podpoře mezikulturního dialogu. Prostřednictvím svého často heterogenního obyvatelstva a díky přímé zkušenosti jsou města a regiony obzvláště schopné podporovat dialog mezi kulturami a náboženstvími;

46. poukazuje na to, že regionální kulturní spolupráce s regiony původu a domovskými oblastmi ve státech ležících na břehu Dunaje přispívá ke sjednocení Evropy;

47. upozorňuje na důležitost rozvoje partnerství mezi městy, např. na síť DonauHanse®. Ta totiž představují významné opatření na uskutečnění hesla Unie „Jednotná v rozmanitosti“ díky přímému zapojení občanů Evropské unie. Vzájemný dialog nejenže přispívá ke zbavování se mezikulturních předsudků, ale tvoří také rámec pro hospodářskou a sociální spolupráci a udržitelný rozvoj, a podporuje tak uskutečňování cílů Lisabonské strategie;

48. poukazuje na to, že instituce jako Dunajská akademie, univerzita Gyuly Andrásyho v Budapešti nebo Institut pro Podunají a střední Evropu (IDM, Institut für den Donauraum und Mitteleuropa) mohou být významné tím, že shromáždí existující potenciál a objeví nové cílové skupiny;

Práce, zdraví a sociální věci

49. využívá Evropského roku boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení (2010) a Evropského roku dobrovolnictví (2011) jako příležitosti upozornit na to, že sociální rozvoj Podunají musí nezbytně nutně podporovat hospodářský rozvoj, aby se ve společnosti zakořenilo přesvědčení o výhodách Evropské unie pro všechny občany;

50. děkuje všem subjektům, které se podílejí na výměně zkušeností s vládními i nevládními organizacemi v Podunají v zájmu rychlejšího rozvoje v oblasti sociálních věcí a zdravotnictví, a žádá je, aby v této podpoře na všech úrovních pokračovali;

Jednotná oblast podpory EU

51. konstatuje, že rozvoj konkurenceschopných a perspektivních regionů hraje v souvislosti s globalizací a vzhledem k usku-
tečňování cílů Lisabonské strategie stále důležitější roli;

52. upozorňuje na to, že Podunají je ve stávajícím finančním období 2007-2013 rozděleno do dvou (částečně se překrývajících) nadnárodních oblastí podpory: střední Evropa a jihovýchodní Evropa. Rozdělením dříve jednotné oblasti podpory čítající střední a jihovýchodní Evropu na oblast Baltského moře a oblast Egejského moře (CADSES) může mít zejména v Podunají z dlouhodobého hlediska kontraproduktivní dopad na územní, sociální a hospodářskou soudržnost. Kvůli svému zvláštnímu zeměpisnému a kulturně-historickému významu, a to především pro soudržnost mezi východní a západní Evropou, je Podunají mimořádně důležité dokonce i jako území s politickým a strategickým významem. Ten by bylo vzhledem ke geopolitické důležitosti možné nejlépe zohlednit ve specifické oblasti spolupráce;

53. konstatuje, že Podunají by tedy v zájmu co největšího využití jeho úplného hospodářského, sociálního, ekologického a kulturního potenciálu mělo být považováno pouze za *jednu* oblast evropské podpory. Jednotná oblast podpory EU by měla za následek, že by bylo možné:

- efektivně využívat toto území zejména ve strategických politických oblastech infrastruktury, vodních cest, ochrany proti povodním, energetiky a zabezpečení dodávek energie, udržitelného hospodářství a politiky životního prostředí;
- plně a udržitelně využít společný hospodářský potenciál;
- dále razit směr spolupráce na národní, regionální a místní úrovni;

⁽¹⁰⁾ Úmluva o režimu plavby na Dunaji, uzavřená v Bělehradu dne 18. srpna 1948.

— chápat Podunají jako společné kulturní, přírodní a historické dědictví celé Evropy;

54. vyzývá evropské instituce, aby v příštím finančním období zacházely s Podunajím jako s jednou jednotnou nadnárodní oblastí podpory EU. Nástroj předvstupní pomoci (NPP) a evropský nástroj sousedství a partnerství jsou flexibilní opatření

umožňující plně integrovat kandidátské země, potenciální kandidátské země i třetí země. Další rozvoj této podpory přispěje k soudržnému vývoji Podunají. Výbor v této souvislosti navrhuje prozkoumat, zda by mohla být odpovědnost Komise za podpůrné nástroje jako Evropský fond pro regionální rozvoj, Nástroj předvstupní pomoci a Evropský nástroj sousedství a partnerství a za programy v rámci Evropské územní spolupráce prováděna a převzata jen jedním útvarem Komise.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů k tématu Prioritní opatření místních a regionálních orgánů zaměřená na prevenci násilí páchaného na ženách a zlepšení péče o oběti

(2010/C 79/02)

VÝBOR REGIONŮ

- konstatuje, že násilí páchané na ženách je porušením lidských práv a základních svobod a překážkou na cestě k dosažení rovných příležitostí žen a mužů;
- připomíná, že nelze dosáhnout hospodářské a sociální soudržnosti, jednoho ze základních pilířů Evropské unie, pokud polovina obyvatelstva musí pouze proto, že jsou ženy, překonávat překážky ve svém osobním a pracovním rozvoji, a dokonce je v ohrožení jejich fyzická a psychická nedotknutelnost;
- zdůrazňuje působení evropských institucí, uznává význam zásady subsidiarity a úlohy, kterou mají místní a regionální orgány v této oblasti, a podporuje rozvoj a koordinaci jejich činností;
- podporuje činitele na místní a regionální úrovni, aby ve svém plánování a správě zohlednili bezpečnost žen a způsoby prevence násilných činů na veřejných místech, zvláště s ohledem na nezbytná opatření, jako jsou veřejné osvětlení, organizace veřejné dopravy a taxislužeb, koncepce a plánování parkovišť a obytných a veřejných budov;
- vyzývá místní a regionální orgány k podpoře institucí zodpovědných za vydávání právních předpisů tak, aby vytvářely právní předpisy s cílem dosáhnout rovného postavení mužů a žen, aby ke genderovému násilí přistupovaly komplexně a postavily ho do rámce diskriminace a zásady rovného zacházení, aby násilí na ženách řešily jako strukturální a politický problém, který vyžaduje pevný závazek ze strany všech veřejných orgánů a občanů.

Zpravodaj: pan Juan Vicente Herrera Campo (ES/ELS), předseda vlády autonomní oblasti Kastilie a León

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. konstatuje, že násilí páchané na ženách je porušením lidských práv a základních svobod a překážkou na cestě k dosažení rovných příležitostí žen a mužů;

2. připomíná, že nelze dosáhnout hospodářské a sociální soudržnosti, jednoho ze základních pilířů Evropské unie, pokud polovina obyvatelstva musí pouze proto, že jsou ženy, překonávat překážky ve svém osobním a pracovním rozvoji, a dokonce je v ohrožení jejich fyzická a psychická nedotknutelnost;

3. poukazuje na to, že se jedná o celosvětový problém. Toto společenské zlo postihuje všechny národy od východu na západ. Na světové konferenci OSN o ženách, která se konala v září 1995 v Pekingu, zaznělo tvrzení, že násilí páchané na ženách je celosvětově nejčastějším zločinem a zároveň nejméně často odhaleným zločinem: „Násilí páchané na ženách je projevem historicky nerovného mocenského postavení mezi ženami a muži, které vedlo k nadvládě mužů nad ženami, k jejich diskriminaci muži a které bránilo plnému rozvoji potenciálu žen ... Násilí páchané na ženách má svůj původ v přetrvávajících kulturních zvyklostech, na jejichž základě jsou ženy udržovány v podřízeném postavení v rodině, na pracovišti, v obci a ve společnosti.“;

4. uznává, že postupné zapojování žen do veřejného života v průběhu minulého století bylo přínosné pro celou společnost, kterou ženy svými příspěvky mimo jiné v oblasti kultury, na univerzitách, v politice, vědě a ekonomice obohatily;

5. podporuje snahy dosáhnout svobody a plného rozvoje žen a odsuzuje všechny ideologie a chování, které je ohrožují a omezují. Násilí na ženách porušuje základní zásady demokratické společnosti;

6. konstatuje, že k násilí páchanému na ženách dochází ve všech vrstvách společnosti, bez rozdílů ve vzdělání a kulturním původu, ve všech členských státech Evropské unie;

7. poukazuje na neakceptovatelné porušování práv a svobod žen a nezletilých obětí tohoto násilí;

8. poukazuje na to, že prevenční činnost zaměřená na zabránění násilí páchanému na ženách, jakož i boj proti násilí a poukazování na řešení jsou prioritním cílem pro zachování fyzické a psychické nedotknutelnosti a zaručení rovného postavení mužů a žen, jakož i pro hospodářský a sociální rozvoj na místní a regionální úrovni;

9. považuje za nutné vyhodnotit sociální realitu s ohledem na rovné postavení mužů a žen, které je základem účinných opatření v rámci sociální politiky přizpůsobené potřebám občanů;

10. potvrzuje, že násilí páchané na ženách má původ ve struktuře společností, v nichž se odráží nerovnosti mezi ženami a muži; ke změně této struktury je nutné, aby politiky zaměřené na dosažení skutečné rovnosti mezi muži a ženami měly prioritní postavení; rovnost znamená, že ženy a muži budou mít stejné možnosti utvářet společnost a ovlivňovat svůj vlastní život, a předpokládá stejná práva, možnosti a povinnosti ve všech sférách života;

Místní a regionální autonomie a subsidiarita

11. konstatuje, že místní a regionální orgány jsou občanům nejbližší a jsou schopny předávat hodnoty a provádět hospodářské, vzdělávací a sociální politiky v každodenním životě. Evropská charta pro rovné postavení žen a mužů v místním životě, kterou vypracovala Rada evropských obcí a regionů v rámci 5. akčního programu týkajícího se strategie Společenství pro rovnost žen a mužů, uznává, že konsolidace politik směrem k rovným příležitostem žen a mužů lze lépe dosáhnout spíše na místní a regionální úrovni než na jakékoliv jiné;

12. poukazuje na to, že místní orgány, které tuto chartu podepsaly, konstatují v článku 22, že genderové násilí je porušením lidských a základních práv, a zavazují se k vytvoření politik a opatření pro boj s tímto násilím;

13. konstatuje, že evropské instituce uznávají, že úspěch různých opatření závisí na schopnosti institucí Evropské unie využít postupy a zdroje, které místní a regionální orgány již používají. Tyto orgány, jež mají k občanům nejbližší, jsou proto také nejzpůsobilější k tomu, aby přijímaly názory a obavy obyvatelstva, hledaly účinná řešení a podporovaly a prosazovaly evropské politiky;

14. domnívá se, že místní a regionální orgány mají velkou zodpovědnost v těchto otázkách a zároveň disponují zkušenostmi, osvědčenými postupy a programy zaměřenými na oběti a pachatele těchto činů;

15. zdůrazňuje působení evropských institucí, uznává význam zásady subsidiarity a úlohy, kterou mají místní a regionální orgány v této oblasti, a podporuje rozvoj a koordinaci jejich činností;

Pokrok v rámci právních předpisů

16. zdůrazňuje rostoucí snahy o to, aby násilí páchané na ženách bylo považováno za porušení lidských práv, tyto snahy se odrazily v mezinárodních prohlášeních a vnitrostátních zákonech;

17. se zájmem bere na vědomí legislativní pokrok, k němuž došlo v různých členských státech a místních a regionálních orgánech v boji proti násilí páchanému na ženách, a význam podpory výměny zkušeností v oblasti právních předpisů a jejich prosazování. To zdůrazňuje význam tohoto tématu a nutnosti disponovat právními opatřeními, aby bylo možné vymýtit toto násilí prostřednictvím prevence a celkové péče o oběti;

18. poukazuje na to, že jednou ze základních zásad práva Společenství je dosažení rovných příležitostí žen a mužů, jak stanovuje Amsterodamská smlouva z roku 1997 (články 2 a 3), v níž se uvádí, že cílem Evropské unie bude podpora rovných příležitostí žen a mužů a že tato zásada bude uplatňována ve všech politikách a ve všech programech;

Definice pojmu „násilí páchané na ženách“

19. uznává existenci různých definic „násilí páchaného na ženách“, nejrozšířenější je však definice formulovaná v deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách, která byla přijata rezolucí Valného shromáždění OSN 48/104 dne 20. prosince 1993, jejíž článek 1 vymezuje násilí páchané na ženách jako **„jakýkoli násilný čin namířený proti ženám, jehož výsledkem je nebo může být fyzická, sexuální nebo psychologická újma či utrpení žen, včetně hrozeb takových činů, nátlaku nebo svévolného zbavení svobody, ať už ve veřejném, nebo soukromém životě“**. Tato definice byla použita při vypracování předkládaného návrhu stanoviska;

Připomínky Výboru regionů

20. se domnívá, že zabránění genderovému násilí je jednou z prioritních oblastí činnosti Evropské unie na podporu rovného postavení žen a mužů, jak se konstatuje ve stanovisku Výboru regionů ze dne 6. prosince 2006 ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: *Plán pro dosažení rovného postavení žen a mužů 2006–2010*;

21. podotýká, že mnohé státy uznaly, že jde o důležitý společenský problém a je nezbytné najít celková řešení. Rada Evropy zahájila dne 27. listopadu 2006 kampaň proti násilí páchanému na ženách; tato iniciativa má tři rozměry: mezivládní, parlamentní a místní a regionální, čímž se uznává význam zapojení orgánů, které mají nejbližší k občanům;

22. konstatuje, že informace, které jsou k tomuto problému k dispozici, neposkytují ucelený obraz o situaci. To ženy staví do jasně znevýhodněné pozice, pokud jde o jejich plné zapojení do společnosti;

23. podporuje boj proti násilí páchanému na ženách prostřednictvím preventivních opatření, zasazuje se o mobilizaci příslušných služeb a postupů k informování migrantů, zejména pak žen a dětí, o možných podvodných nabídkách migrace a o vykořisťování, a to prostřednictvím opatření na zvyšování povědomí a opatření zaměřených na péči o oběti a na jejich ochranu;

24. domnívá se, že na násilí páchané na ženách je třeba nahlížet z různých perspektiv a ze všech stran projevu tohoto násilí, aby tato tematika byla pochopena v celém rozsahu:

- na jedné straně z právního pohledu, jenž konstatuje, že genderové násilí podkopává demokratické hodnoty a základní práva obětí tohoto násilí,

- na druhé straně je nutné zohlednit zdravotní hledisko, neboť toto násilí způsobuje těžké dopady na zdraví žen, které jsou jeho oběťmi; (*Doporučení č. 1582 o domácím násilí páchaném na ženách*, která byla přijata parlamentním shromážděním Rady Evropy 27. září 2002, poukazuje na to, že násilí manžela, partnera, přítele či otce je celosvětově hlavním důvodem úmrtí či trvalé invalidity žen ve věku 16 až 44 let. Tento druh násilí způsobuje více úmrtí žen v této věkové skupině než rakovina, dopravní nehody nebo válka),

- ze sociálního hlediska je třeba zajistit přístup žen k podpůrným službám, k nimž patří zaměstnání, ekonomické služby nebo bydlení,

- kromě toho je třeba zohlednit vzdělávací hledisko, a to jak v předávání hodnot ve vzdělávacích zařízeních, tak v oblasti socializačních činitelů, k nimž patří rodina, sdělovací prostředky atd.;

25. podporuje iniciativy a projekty, které místní a regionální úřady provádějí s cílem zabránění násilí páchanému na ženách, a podporuje výměnu osvědčených postupů;

26. uznává, že boj proti násilí je nezbytným předpokladem pro vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii; dopady násilí a opatření, jež mu mají zabránit, však mají také významné hospodářské a sociální důsledky;

27. je toho názoru, že obchodování s lidmi za sexuálním účelem a všechny další druhy vykořisťování porušují základní práva jedince. Obchodování s lidmi je závažné porušení lidské důstojnosti a práva rozhodovat o vlastním životě a těle, které má každý jedinec. Obchodování s lidmi za sexuálním účelem postihuje především mladé ženy a dívky a představuje moderní způsob otroctví, který porušuje společné evropské hodnoty a základní lidská práva, a proto tvoří vážnou překážku pro sociální rovnost a rovnost mezi muži a ženami;

Hospodářské důsledky násilí páchaného na ženách

28. poukazuje na přímé a nepřímé ekonomické náklady, které místním a regionálním orgánům členských států vznikají z důvodu násilí páchaného na ženách. Různé dopady na život obětí ovlivňují jejich profesní dráhu a tělesné, duševní a sociální zdraví. Také to nepříznivě působí na zdraví a dobrý stav dalších členů rodiny, kteří jsou svědky násilí páchaného na ženách, což platí zvláště pro děti, a náklady na zvládání dlouhodobých zdravotních problémů často nesou místní a regionální orgány. K těmto nepřímým nákladům, které se projevují ztrátou majetku a služeb a narušením dobrého stavu obětí, je třeba přičíst také přímé náklady na specifické či obecné finanční prostředky, které musejí být v důsledku násilí vynaloženy. Konečný součet opravňuje k uplatňování preventivních programů, neboť náklady na ně vynaložené jsou minimální ve srovnání se sociálními náklady násilí;

29. zdůrazňuje dopady násilí na společnost jako celek, je třeba je řešit jako zásadní sociální problém. Důsledky násilí nezasahují pouze dotčené osoby, rodiny a společenství, nýbrž snižují hospodářský rozvoj;

30. vyjadřuje své znepokojení nad údaji zveřejněnými v rámci studie, kterou vypracovala pro Radu Evropy paní Carol Hagemann-White v roce 2006 o opatřeních přijatých členskými státy RE, které jsou zaměřena na boj proti násilí páchanému na ženách. V této studii se uvádí, že 12 až 15 % žen v Evropě starších 16 let zažily zneužití ze strany partnera, někdy dokonce i po skončení vztahu;

31. podporuje iniciativy Daphne, které byly zahájeny v roce 1997 a jejichž cílem je vymýtit násilí páchané na ženách v Evropské unii. Na období 2007–2013 byl schválen program Daphne III, jehož rozpočet je 116,85 milionu EUR a jehož cílem je přispívat k rozvoji programů na ochranu dětí, mladých lidí a žen před všemi formami násilí a dosáhnout vysoké úrovně zdravotní ochrany a sociální soudržnosti. Tento program kromě toho podporuje také zásah multidisciplinárních sítí; s rozvojem různých financovaných projektů mají být zjištěny potřeby a předpoklady pro jednání odpovědných orgánů;

Doporučení Výboru regionů

32. vyzývá místní a regionální orgány členských států, aby následovaly doporučení Světové zdravotnické organizace, která uvádí, že „je nutné podporovat výzkum zaměřený na příčiny, dopady a náklady násilí páchaného na ženách a účinná preventivní opatření“, aby tyto údaje byly základem pro akce a prevenci a umožnily větší poznatky o účinnosti probíhajících akcí;

33. zdůrazňuje, že je nutné, aby všechny studie uváděly údaje rozlišené dle příslušnosti k pohlaví, dle věku, sociálních podmínek a jiných genderových ukazatelů s cílem zjistit aktuální situaci a přizpůsobit různé strategie a ekonomická a sociální opatření tak, aby bylo dosaženo společnosti s rovnoprávnějším postavením, s větší mírou pokroku a hospodářské a sociální prosperity;

34. žádá, aby byl zřízen systém a osvědčené postupy, které by umožňovaly shromažďování jednotných a srovnatelných statistických údajů o násilí a politikách v oblasti rovného postavení žen a mužů, a to u všech místních a regionálních orgánů, s cílem zvýšit povědomí o této problematice a navrhnout opatření účinná v oblasti politického a ekonomického rozhodovacího procesu a v rozhodování v jiných oblastech souvisejících s touto tematikou;

35. navrhuje vypracovat studii na evropské úrovni, která by zjistila výskyt násilí páchaného na ženách v jednotlivých regionech a stanovila tak rozsah problematiky, aby mohly být vyvinuty nové návrhy akcí na zabránění násilí. Vypracování studií by mělo proběhnout v souladu s jednotnými kritérii v této oblasti, která stanovuje koncepty a opatření;

36. trvá na nutnosti věnovat více pozornosti školství, neboť školy jsou vedle rodin nejdůležitějším činitelem pro socializaci chlapců a děvčat. Je velmi důležité se při tom věnovat zásadě rovných příležitostí mezi ženami a muži a na všech úrovních a ve všech oblastech stanovit strategie pro vzdělávání, prevenci a uvědomění si násilí páchaného na ženách;

37. navrhuje provést akce zaměřené na zvýšení povědomí všech občanů, aby problém genderového násilí přestali chápat jako pouze soukromou věc a angažovali se v jeho řešení;

38. vyzývá k akcím, které by odsoudily agresivní a diskriminační chování zaměřené proti důstojnosti žen a které by se specificky zaměřily na různé složky společnosti (mladí, ženy-oběti, muži-útočníci, nezletilí, muži a ženy, kteří nejsou v přímé souvislosti s tématem) a usnadnily tak zapojení celé společnosti. Stejně tak by mělo být zaručeno dodržení sankcí proti útočníkům;

39. trvá na tom, že je nutné odstranit takové formy chápání mužnosti a ženskosti ze společnosti, které předpokládají nerovnoprávné ekonomické, sociální či politické postavení a které jsou šířeny prostřednictvím reklamy, sdělovacích prostředků a vzdělávacích materiálů, a na navržení nových alternativních forem, které budou poskytovat větší spravedlnost a rovné postavení;

40. potvrzuje pozitivní výsledky specializovaného vzdělávání profesionálů v oblasti vzdělávací, právní, zdravotnické, psychologické a v oblasti sociálních a bezpečnostních služeb v zemích, ve kterých toto vzdělávání probíhá s cílem preventivně zjistit případy genderového násilí a poskytnout specializovanější péči;

41. navrhuje zvýšení vhodných bezpečnostních opatření ve všech místních a regionálních oblastech ve prospěch žen, které jsou obětí násilných činů, prostřednictvím např. navýšení lidských zdrojů v policejních silách a prostřednictvím intenzivnějšího nasazení technologií, které zaručí fyzickou a psychickou nedotknutelnost žen;

42. podporuje důležitou činnost nevládních organizací zapojených do boje proti násilí páchanému na ženách na různých úrovních a zasazuje se o aktivní spolupráci s těmito nevládními organizacemi včetně odpovídající logistické a finanční podpory;

43. navrhuje místním a regionálním orgánům přijetí opatření, která zaručí, že oběti budou mít přístup k specifickým zdrojům určeným na celkovou pomoc, a to jak pro ženy, tak pro osoby na nich závislé, a bude dle možnosti bezprostředně zajištěno přechodné ubytování. Kromě toho se navrhuje zahájení specifických programů pro nezletilé, které je třeba také považovat za oběti genderového násilí, neboť jsou obzvláště zranitelné vzhledem ke svému nízkému věku a svému závislému postavení vůči rodičům;

44. podporuje činitele na místní a regionální úrovni, aby ve svém plánování a správě zohlednili bezpečnost žen a způsoby prevence násilných činů na veřejných místech, zvláště s ohledem na nezbytná opatření, jako jsou veřejné osvětlení, organizace veřejné dopravy a taxislužeb, koncepce a plánování parkovišť a obytných a veřejných budov;

45. vyzývá místní a regionální orgány k podpoře institucí zodpovědných za vydávání právních předpisů tak, aby vytvářely právní předpisy s cílem dosáhnout rovného postavení mužů a žen, aby ke genderovému násilí přistupovaly komplexně a postavily ho do rámce diskriminace a zásady rovného zacházení, aby násilí na ženách řešily jako strukturální a politický problém, který vyžaduje pevný závazek ze strany všech veřejných orgánů a občanů;

46. připomíná povinnost místních a regionálních orgánů zaručit rovné zacházení s ženami a muži ve všech oblastech: v oblasti hospodářské, oblasti vzdělávání, politické i pracovní, jak je stanoveno ve směrnici 2006/54/ES o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání a ve směrnici 2004/113/ES, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s muži a ženami v přístupu ke zboží a službám a jejich poskytování. Pouze v oblastech, kde je více respektováno rovné postavení žen a mužů, lze dosáhnout větší úrovně spravedlnosti a ekonomického a sociálního rozvoje;

47. trvá na nutnosti podporovat výměnu osvědčených postupů mezi místními a regionálními orgány, ať už při kampaních zaměřených na zvyšování povědomí, při preventivních opatřeních, vzdělávání odborníků či při poskytování pomoci ženám, které se staly oběťmi násilí;

48. doporučuje vytvořit, pokud dosud neexistují, speciální jednotky v rámci různých složek v oblasti bezpečnosti, zdravotnictví, soudnictví a sociální oblasti, kterých se toto téma dotýká, aby mohla být poskytnuta specializovaná péče. Mělo by být také zvaženo zavedení pohotovostních služeb, jako jsou anonymní a bezplatné telefonní linky pomoci a využívání nových možností

informačních a komunikačních technologií za účelem poskytování poradenství po internetu a možností podat stížnost pro oběti násilí nebo osoby, které čelí násilným situacím či jsou jimi ohroženy. Tyto služby by měly rovněž usnadnit přístup k odpovídajícímu lékařskému a soudněznaleckému vyšetření a léčení a také k posttraumatické psychologické a sociální podpoře a právní pomoci;

49. navrhuje rozšíření kvalitních specifických programů na prevenci mužů-násilníků, měla by probíhat výměna zkušeností s postupy, které jsou již prováděny v praxi, s cílem optimálního využití finančních zdrojů;

50. žádá instituce Evropské unie a místní a regionální orgány členských států, aby zavedly kvalitní a specifické programy pro pomoc a nutnou následnou podporu pro ženy, které jsou oběti genderového násilí nebo se jí staly, jakož i pro osoby na těchto ženách závislé;

51. vyzývá místní a regionální orgány, aby uplatňovaly definici násilí páchaného na ženách, která byla přijata rezolucí Valného shromáždění OSN 48/104 dne 20. prosince 1993;

52. doporučuje provádění specifických opatření zaměřených na pomoc obzvláště zranitelným ženám, k nimž patří ženy s postižením, ženy-migrantky a ženy, které žijí v sociálně znevýhodněných oblastech, k nimž patří venkovské prostředí či nebezpečné městské čtvrti, a rovněž ženy se zvláštními potřebami spojujícími s mnohočetnými sociálními problémy, jako např. ženy s psychickými problémy či ženy drogově závislé;

53. domnívá se, že je třeba vyvinout velké úsilí na boj proti obchodování s lidmi nebo proti jiným formám zneužívání za účelem sexuálního vykořisťování, za vykořisťujících pracovních podmínek (práce v domácnosti, v gastronomii, péče o děti, staré a nemocné lidi atd.), na komerčním trhu s manželstvím a proti obchodu s orgány i praxi mrzačení ženských pohlavních orgánů a nucených sňatků. Stejně nutné je rozvinout a posoudit národní a mezinárodní modely a metody prevence a eliminace uvedených forem násilí. Všeobecná opatření na utváření veřejného mínění a zvyšování povědomí veřejnosti jsou rozhodující pro nápravu tohoto problému;

54. doporučuje přijetí opatření za účelem zvýšení povědomí, prevence a pomoci ženám, které se staly obětmi mrzačení ženských pohlavních orgánů;

55. navrhuje rozšířit programy místních a regionálních orgánů na zapojení žen, které se staly obětmi špatného zacházení či které jsou vystavené násilí, do sociálního a pracovního prostředí tak, že budou podporovat zaměstnávání těchto žen nebo jejich samostatnou výdělečnou činnost prostřednictvím programů vzdělávání a zaměstnání, aby byla zaručena jejich nezávislost a ekonomická soběstačnost;

56. navrhuje místním a regionálním orgánům, aby vytvořily postupy pro interinstitucionální spolupráci a koordinaci v různých oblastech, s cílem zlepšit pomoc a celkovou podporu pro oběti násilí a usnadnit stíhání osob obviněných z domácího násilí páchaného na ženách;

57. vyzývá všechny příslušné instituce, které řeší násilí páchané na ženách (policii, lékařské a sociální služby), aby vypracovaly střednědobé a dlouhodobé koordinované akční plány na boj proti násilí a na zajištění ochrany obětí. Sdělovací prostředky mohou být užitečným prostředkem pro šíření informací o těchto koordinovaných akčních plánech a měly by být využívány k tomu, aby zvýšily povědomí o těchto otázkách;

58. vybízí sdělovací prostředky činné na všech úrovních, aby spolupracovaly při zvyšování povědomí, aby pracovaly preventivně a učinily vše pro to, aby bylo vymýceno genderové násilí a aby bylo zajištěno příslušné rozšíření informací týkajících se násilí páchaného na ženách;

59. doporučuje zřídit Evropské středisko pro sledování násilí páchaného na ženách. Toto středisko bude pracovat v rámci stávajícího Evropského institutu pro rovnost žen a mužů, který byl zřízen nařízením (ES) č. 1922/2006 s cílem podporovat a koordinovat opatření přijatá v této oblasti prostřednictvím aktivního vytváření sítí;

60. Výbor regionů chce prostřednictvím místních a regionálních orgánů podporovat spolu se všemi evropskými institucemi politiku Společenství založenou na dodržování svobody a plné účasti žen na životě ve společnosti. Tyto činnosti budou provedeny prostřednictvím účinných postupů, které se budou týkat prevence násilí v oblasti výchovné a sociální, zlepšení péče o oběti cestou vzdělávání různých odborníků, vytvářením sítí na podporu a sociální ochranu a záruk týkajících se větší osobní bezpečnosti.

V Bruselu dne 7. října 2009

Předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Bílá kniha – Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci

(2010/C 79/03)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje nutnost uznat klíčovou roli místních a regionálních orgánů v boji proti škodlivým dopadům změny klimatu, protože dané orgány jsou připraveny v této oblasti převzít zodpovědnost a již nyní zavádějí opatření k tomu, aby se společenství přizpůsobila důsledkům změny klimatu;
- uznává, že změna klimatu bude mít přímý dopad jak na nabídku energie, tak na poptávku po ní, například vlny horkého počasí a sucha budou mít vliv na výrobu elektřiny, zatímco silné bouře a povodně způsobí přerušení dodávek energie; proto je nutno ocenit, že účinky změny klimatu jsou zapojeny do přezkumu energetické strategie;
- je zastáncem zřízení platformy pro monitorování změny klimatu, která by měla plnou podporu Komise a která by vycházela z úspěšného modelu Paktu primátorů. Tato platforma by mohla místním a regionálním orgánům napomáhat při rozvoji a výměně místních znalostí týkajících se klimatu;
- souhlasí s tím, že finanční omezení představují pro přizpůsobení hlavní překážku. Finanční prostředky poskytované EU a členskými státy jsou v současnosti nedostatečné, a je proto nezbytné, aby bylo pro nižší úroveň než státní vyčleněno více prostředků za konkrétním účelem přizpůsobení se změně klimatu;
- domnívá se, že nadcházející přezkum rozpočtu EU a příští finanční výhled na období po roce 2013 musí učinit problémy změny klimatu prioritou. Vzhledem k tomu, že opatření pro přizpůsobení si v mnoha případech vyžadují zejména úsilí na místní úrovni, je důležité zajistit, aby byla místním a regionálním orgánům poskytnuta podpora EU.

Zpravodaj: Henning Jensen (DK/SES), starosta obce Næstved

Odkaz

Bílá kniha Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci

KOM(2009) 147 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

1. vítá bílou knihu o přizpůsobení se změně klimatu a příslušné přílohy, protože se jedná o dobrou a promyšlenou iniciativu. Poukazuje na to, že v akademické obci včetně Mezivládního panelu pro změnu klimatu panuje shoda, že ke změně klimatu dochází, probíhá stále rychleji a že je z velké části zapříčiněna neustálými a zvyšujícími se emisemi skleníkových plynů, které jsou výsledkem lidské činnosti. Úkolem je tedy koordinovat všechny příslušné činitele v jejich úsilí o vyčerpávající a udržitelnou ochranu klimatu, která spojuje předcházení, zmírňování a přizpůsobení se;

2. souhlasí s komplexním přístupem Evropské komise, který zahrnuje různé požadavky jednotlivých odvětví a uznává, že přizpůsobování by mělo být horizontálně začleněno do klíčových oblastí politik EU;

3. zdůrazňuje skutečnost, že dopad na různé geografické regiony EU je odlišný. Evropský akční rámec musí tuto skutečnost zohlednit. Znamená to co nejvyšší míru flexibility různých opatření a přísné uplatňování zásady subsidiarity. Jen tak mohou být v dostatečné míře zohledněny regionální rozdíly, aby se snížil hospodářský, environmentální a sociální dopad;

4. upozorňuje na skutečnost, že změna klimatu nerozeznává geografické, organizační ani správní hranice, a proto naléhavě žádá, aby byl přijat společný horizontální přístup v místních, regionálních a celostátních orgánech, na jejichž územích se nacházejí oblasti, které mají společné rysy, jako povodí, ústí řek, pobřežní a říční záplavová území, ostrovy a nejvzdálenější regiony, zatímco z vertikální perspektivy vyžaduje úsilí o přizpůsobení se změně klimatu postup „zdola nahoru“; doporučuje, aby byly všemi příslušnými úrovněmi státní správy podniknuty společné kroky ve prospěch adaptivních opatření, v nichž budou nastíněny jednotlivé činnosti, finanční závazky a lhůty pro dosažení navrhovaných cílů, a které umožní jednotnou reakci a společnou odpovědnost za výsledek;

5. zdůrazňuje, že je nutné zajistit, aby jednotlivé aktivity nebyly kontraproduktivní nebo se neopakovaly na jiných úrovních správy. Včasné zapojení místních a regionálních orgánů by mohlo zajistit, aby se návrhy vzájemně doplňovaly, protože obce, města a regiony mohou poskytnout informace o zkušenostech a řešeních, s nimiž se již setkaly na nižší než státní úrovni;

6. upozorňuje, že ambiciózní a účinná politika v oblasti klimatu může předcházet stupňování sociálních nerovností, které vznikají v důsledku změny klimatu. Cílem je rychle zahájit program zeleného „Nového údělu“ prostřednictvím opatření, která například rozšíří výzkum energetických řešení šetrných ke klimatu, posílí zaměstnanost v ekologických odvětvích a pomohou pracovní síle v postižených odvětvích v rozvoji flexibilních dovedností. Nedostatek odpovídajícího vzdělání a flexibilních dovedností je hlavní překážkou přizpůsobení, a to jak v místních a regionálních orgánech, tak v soukromém sektoru. Odvětví projektování a výstavby a úseky místních orgánů pro plánování a kontroly budov budou pro rozvoj těchto dovedností a jejich zařazení do své práce vyžadovat významné dlouhodobé investice a odbornou přípravu. Zelený „Nový úděl“ by mohl rovněž přispět k zabránění nežádoucí migrace související se změnou klimatu. Problém změny klimatu tedy může být proměněn v příležitost, jak dosáhnout udržitelného ekologického hospodářského růstu, který bude představovat nápravný prostředek v boji proti finanční krizi, a proto je důležité jej napojit na budoucí priority Lisabonské strategie EU pro růst a zaměstnanost v období po roce 2010;

Dopad změny klimatu na odvětvové politiky

7. připomíná, že je třeba skloubit různé politické nástroje včetně místního strategického plánování. Je velice důležité, aby byly aspekty změny klimatu přímo zahrnuty do místních nástrojů plánování s cílem zajistit, aby byl dopad na klima zohledněn;

8. souhlasí s názorem, že mnohé oblasti života a především infrastruktura (budovy, doprava, energie, dálkové i místní silnice, kanalizační a vodovodní rozvody a ochrana před povodněmi), ekosystémy, zemědělství a lesnictví jsou změnou klimatu obzvláště zasaženy, a je proto nutné, aby byly v těchto oblastech využívány jak zvláštní nástroje jednotlivých odvětví, tak i meziodvětvové nástroje. Je však důležité, aby byl sledován meziodvětvový politický přístup u nástrojů pro přizpůsobení se, který však nemění původní cíle jednotlivých politik;

9. souhlasí s názorem, že vytvoření pokynů a mechanismů k monitorování dopadu změny klimatu na lidské zdraví by mohlo přispět ke zlepšení nástrojů, díky nimž by bylo možné se například vypořádat s přeshraničními nemocemi souvisejícími s klimatem, jejichž dopad občané pocítí v různých formách;

10. zdůrazňuje, že integrovaný přístup, který je nezbytný pro provádění solidních řešení přizpůsobení se změně klimatu, vyžaduje veřejnou kontrolu modelů řešení, které budou zvoleny v rámci různých oblastí. K tomu patří ekologické a ekonomické synergické účinky a efekt „přelévání“ mezi jednotlivými oblastmi;

11. podporuje názor, že změna klimatu bude mít přímý dopad na odvětví zemědělství a lesnictví a na venkov jako celek, a zdůrazňuje, že opatření pro přizpůsobení se mají pro venkovské obce a zemědělské a lesnické podniky důležitou a stále rostoucí roli. Pro včasné přizpůsobení, které bude minimalizovat dopady v tomto odvětví, je nutné podporovat výzkum klimatu a zemědělství aplikovaný na specifika zemědělství v jednotlivých regionech. Opatření na zmírňování a přizpůsobení se změně klimatu jsou často spojeny s nižšími výnosy či s vyššími náklady. Je třeba provést analýzu přínosů a nákladů jednotlivých opatření. Kromě toho musejí být náklady na opatření na zmírňování a přizpůsobení se změně klimatu přiměřené. Odvětví zemědělství bude mít hlavní úlohu v zajišťování toho, aby se venkovské oblasti dokázaly vypořádat s problémy změny klimatu v otázkách, jako jsou zadržování vody a ochrana vodních zdrojů, způsoby pěstování a sklizně plodin, vytváření a správa zalesněných ploch s výjimkou regionů s podílem lesů převyšujícím 50 %, přeměna orné půdy na pastviny, organické zemědělství, správa mokřadů atd. Pokud jde o vytvoření bezpečných ploch pro zadržování vody pro případy extrémních povětrnostních podmínek nebo záplav, mohou mít strategický význam rovněž venkovské oblasti v blízkosti měst a aglomerací a zemědělská půda;

12. uznává, že změna klimatu bude mít vliv na lesy a jejich okolní ekosystémy. Klimatické vlivy mohou ovlivnit těžbu dřeva a zasáhnout venkovní rekreační činnosti, kvalitu vody, biologickou rozmanitost a množství skladovaného uhlíku. V souvislosti s akčním plánem EU pro lesnictví by měla být zahájena diskuse o dopadech a vlivu přizpůsobování se změně klimatu na lesy a o případné potřebě přijmout opatření;

13. souhlasí s názorem, že změna klimatu bude představovat další stresový faktor pro (vnitrozemský) rybolov a ovlivní (mořské) ekosystémy, které jsou již nyní ohroženy nadměrným rybolovem a vyčerpáním populace;

14. uznává, že změna klimatu bude mít přímý dopad jak na nabídku energie, tak na poptávku po ní, například vlny horkého počasí a sucha budou mít vliv na výrobu elektřiny, zatímco silné bouře a povodně způsobí přerušení dodávek energie; proto je nutno ocenit, že účinky změny klimatu jsou zapojeny do přezkumu energetické strategie. Zejména je třeba zlepšit bilanci CO₂ a používání a účinnost alternativních zdrojů energie;

15. upozorňuje na skutečnost, že cestovní ruch bude ovlivněn pozitivně i negativně, což naruší původní způsoby cestování;

16. je překvapen, že se bílá kniha Komise nezmiňuje o potřebě stanovit odpovědné cíle snížení emisí v letecké a námořní dopravě. Nejlepším způsobem, jak se vyhnout nákladům na

přizpůsobení se negativním dopadům změny klimatu, je předcházení emisím;

17. upozorňuje, že mění se povětrnostní podmínky budou ovlivňovat správu pobřeží. Je třeba zajistit, aby byla zcela respektována doporučení jednotného managementu pobřežních zón (ICZM) a aby následné návrhy k doporučením ICZM a doprovodné posouzení dopadu (které má být zahájeno v roce 2009) dostatečně začlenily roli správy pobřeží do opatření pro přizpůsobení a aby se přitom zohlednila zásada subsidiarity, např. využitím místních pobřežních partnerství, jež navázaly místní orgány a příslušné zainteresované strany, čímž se adaptivní opatření plně začlení do správy pobřeží „zdola nahoru“;

18. poukazuje na to, že v horských regionech dochází rychleji ke změně klimatu a že tyto regiony jsou v mnoha ohledech obzvláště citlivé na dopady změny klimatu;

19. souhlasí s názorem, že bude podstatně ovlivněno rovněž zdraví zvířat a rostlin, bude u nich docházet k rostoucí migraci do vnitrozemí a zvyšujícímu se výskytu nemocí a škůdců, kteří nejsou pro oblast typičtí. Pozemní ekosystémy se značně změní v souvislosti se stále ubývajícím původním místní biologickou rozmanitostí a migrací do vnitrozemí. Na biologickou rozmanitost mohou mít rostoucí a neočekávaný dopad také opatření provedená s cílem přizpůsobit se změně klimatu. Směrnice o stanovištích je zásadním nástrojem, který by měl být v rámci svých možností aktivně využíván, aby pro síť Natura 2000 zajistil příznivou situaci z hlediska ochrany přírodních stanovišť a jejich dalšího rozvoje;

20. poukazuje na to, že změna klimatu má velký vliv nejen na zdraví zvířat a rostlin, ale také na zdraví a životní podmínky lidí;

21. vzhledem k očekávanému zvyšování mořské hladiny a přibývání bouří, a tím způsobeným mořským záplavám, upozorňuje na potřebu integrovaných plánů pro pobřežní oblasti. Proto by měly poskytnuty prostředky na provádění integrované ochrany pobřeží a integrované správy pobřežních zón;

22. souhlasí s názorem, že vodní zdroje budou ovlivněny kvantitativně i kvalitativně, což bude mít značný dopad na životní prostředí, lidskou populaci a hospodářství. EU postihnou povodně i sucha. Nastanou-li zároveň povodně a omezené odvodňovací kapacity současných kanalizačních rozvodů, může to ohrozit mobilitu z důvodu zaplavení silnic a škod na bydlení a na dalších infrastrukturách. Je tedy nešťastné, že Komise výslovně neuvedla kanalizační rozvody jako jeden z hlavních nástrojů. Tento systém je změnou klimatu obzvláště postižen a přizpůsobení současných kanalizačních rozvodů bude velmi nákladné. Tato zařízení sice spadají do působnosti a odpovědnosti místní a regionální úrovně, nicméně místní a regionální orgány nebudou moci nést toto finanční břemeno samy;

23. uznává, že několik směrnic EU bude mít dopad na stav vodních zdrojů EU. V těchto směrnicích jsou stanoveny závazné lhůty, které jsou nedílnou součástí jejich provádění. Rámcová směrnice o vodě stanoví lhůtu na rok 2015, dokdy musí všechny vodohospodářské orgány dosáhnout dobrého ekologického stavu. První plány povodí mají být předloženy nejpozději 22. prosince 2009, proto je důležité, aby byly do konce roku 2009 vytvořeny pokyny a soubory nástrojů, které zajistí, že plány povodí budou vycházet ze současných znalostí místních dopadů změny klimatu a budou se průběžně přizpůsobovat novým poznatkům klimatického modelování a výzkumu. Směrnice o povodních stanoví tři lhůty. V letech 2011, 2013 a 2015 mají být provedena předběžná vyhodnocení povodňových rizik, připraveny mapy povodňových nebezpečí a plány pro zvládání povodňových rizik. Strategie v oblasti nedostatku vody a sucha zavede plány řízení sucha. Takto vymezené cíle budou z velké části prováděny a řízeny obcemi a regiony po celé Evropě. Je proto velice důležité, aby Unie a členské státy včas poskytl místním a regionálním úrovním správy správné nástroje a prostředky v dostatečné výši;

24. regiony budou dbát na to, aby byla v první generaci plánů povodí co nejvíce zohledněna změna klimatu na základě stávajících vědeckých poznatků a společensky dosažitelných opatření a aby druhá generace plánů pro období po roce 2015 brala v úvahu nejnovější poznatky výzkumu klimatu při návrhu plánů řízení. Pro realizaci tohoto cíle je velmi důležité, aby pokyny a nástroje, které budou vypracovány, byly založeny na nejnovějších vědeckých poznatcích a byly současně pro regionální orgány využitelné v praxi;

25. domnívá se, že je nezbytná úplná soudržnost stávajících právních předpisů EU v oblasti vodohospodářství (rámcová směrnice o vodě, směrnice o spodních vodách, směrnice o povodních, strategie v oblasti nedostatku vody a sucha atd.); dále je třeba zajistit, aby budoucí návrhy a cíle EU v otázce přizpůsobení se změně klimatu byly v souladu s těmito současnými právními předpisy. Provádění evropských právních předpisů v oblasti vodohospodářství bude mít značný dopad na způsob, jakým je prováděno vodohospodářské plánování v evropských obcích, městech a regionech;

26. uznává, že při financování opatření na přizpůsobení vodohospodářství budou muset místní a regionální orgány přistoupit k ochraně podzemních vod, aby byla zajištěna udržitelná distribuce vody. Určitá část finančních prostředků může být získána zavedením finančního mechanismu založeném na rámcové směrnici o vodě, který zajistí, aby řešení dopadu změny klimatu na kolooběh vody vycházelo z úrovně spotřeby uživatelů vody;

27. podporuje Komisi ve zahrnutí činností a opatření, kterých „nebudeme muset litovat“, s cílem zvýšit odolnost ekosystémů a infrastruktury;

28. zdůrazňuje, že všechna řešení problémů v jednotlivých sektorech mohou přispět k tomu, aby bylo dosaženo udržitelného

růstu šetrného k životnímu prostředí a díky inovacím a výzkumu také vytvořena pracovní místa více orientovaná na budoucnost;

Návrh Komise týkající se rámce EU: cíle a opatření

29. vítá dvoufázový přístup Komise. Poznamenává však, že úkol, který před námi stojí, vyžaduje úzkou spolupráci všech úrovní správy ve všech fázích. Není přijatelné, aby byly místní a regionální orgány zapojeny pouze do první fáze. Musí být uznáno, že obce, města a regiony hrají v přizpůsobování se změně klimatu klíčovou roli. Celková strategie přizpůsobení se na úrovni EU by měla být dostatečně podrobná, aby mohla být aplikována na regionální úrovni v celé Evropské unii a brala přitom v úvahu rozmanitost regionů, podnebných podmínek a hospodářských struktur;

30. požaduje, aby byly do roku 2012 zpřístupněny dostupné vědecké důkazy. Rozpočtové modely místních, regionálních a státních orgánů se od modelů EU liší a mnoho místních a regionálních orgánů již s otázkou přizpůsobení počítá. Je nutné, aby znaly klimatické scénáře, kterým se mají přizpůsobit. Místní, regionální a státní orgány budou shromažďovat údaje, připravovat strategie pro přizpůsobení a do roku 2012 začnou na přizpůsobení pracovat. EU by měla tento rozvoj podporovat, jednak poskytnutím vědeckých scénářů, které budou dostatečně podrobné pro všechny regiony EU, do roku 2012, jednak finanční podporou probíhajících činností v případě, že bylo přizpůsobení se změně klimatu zahrnuto do rozpočtu;

31. vítá zřízení informačního systému na celoevropské úrovni, který by měl být založen na vnitrostátních platformách, jež umožní výměnu informací týkajících se dopadu změny klimatu, zranitelnosti a osvědčených postupů, a zdůrazňuje, že je třeba zpřístupnit tento systém pro místní a regionální orgány, aby mohly k jeho činnosti přispívat prostřednictvím místních a/nebo regionálních středisek pro pozorování změn klimatu a jiných orgánů a také ho využívat. Interaktivita, která by místním a regionálním orgánům umožnila prostřednictvím těchto středisek pro pozorování změn klimatu a jiných orgánů dosáhnout aktivní účasti hlavních dotčených odvětví, jakož i vyhledávání aktuálních odborných poznatků a zkušeností ostatních orgánů např. s tím, jak reagovat na mimořádné povětrnostní podmínky, by měla významnou hodnotu a měla by být součástí tohoto systému. Systém by se měl zaměřit na poskytování uživatelsky přívětivých modelů, údajů a nástrojů, jakož i na usnadnění výměny zkušeností a informací;

32. je zastáncem zřízení platformy pro monitorování změny klimatu, která by měla plnou podporu Komise a která by vycházela z úspěšného modelu paktu primátorů. Tato platforma by mohla místním a regionálním orgánům napomáhat při rozvoji a výměně místních znalostí týkajících se klimatu. To by jim přineslo přímé výhody, a zároveň by se mohla stát součástí informačního systému EU;

33. vyzývá EU a členské státy, aby plně využívaly bezprostřední blízkosti místních a regionálních orgánů a jejich lepšího porozumění místním dopadům změny klimatu, a to tak, že jim poskytnou dostatečné vedení a zdroje, které jim umožní provádět místní iniciativy pro přizpůsobení;

Finanční nástroje

34. souhlasí s tím, že finanční omezení představují pro přizpůsobení hlavní překážku. Finanční prostředky poskytované EU a členskými státy jsou v současnosti nedostatečné. Je proto nezbytné, aby bylo pro nižší úroveň než státní vyčleněno více prostředků za konkrétním účelem přizpůsobení se změně klimatu a aby byly koordinovány s prostředky, které jsou poskytovány na předcházení přírodním katastrofám;

35. vítá skutečnost, že Plán evropské hospodářské obnovy zohledňuje zmírňování a přizpůsobení se změně klimatu v opatřeních pro hospodářské oživení; lituje však, že nebyl navržen žádný Plán evropské ekologické obnovy a že bylo téma životního prostředí nekoordinovaným způsobem odsunuto do různých národních akčních plánů navzdory tomu, že je načase usnadnit cestu k ekologickému, udržitelnému a nízkouhlíkovému hospodářství, což by mohla být zároveň cesta ven ze současné finanční a hospodářské krize;

36. podporuje názor Evropské komise, že by členské státy měly od roku 2013 vyčleňovat nejméně 50 % příjmů získaných dražbou emisních práv na řešení problému klimatu prostřednictvím opatření na přizpůsobení. Domnívá se, že přidělování disponibilních prostředků na cíle v oblasti přizpůsobení a zmírnění musí rovněž záviset na specifických regionálních podmínkách. Místní a regionální orgány budou potřebovat mnoho finančních prostředků, zejména v krátkodobém horizontu by měl být podíl finančních prostředků určených na projekty na místní a regionální úrovni značně navýšen;

37. uznává, že je třeba zkoumat možnosti, jak prostřednictvím výhod vyplývajících z dobrovolných (či ekologických) dohod či prostřednictvím finančního mechanismu zajistit zapojení soukromého sektoru. Vzhledem k tomu, že výzvy vzniklé změnou klimatu mají strukturální a dlouhodobý význam, může být podpora veřejného sektoru nezbytná, zejména, za účelem vyřešení nedostatků a tržních selhání, které soukromý sektor náležitě neřeší;

38. souhlasí s tím, že za finanční nástroje zabývající se změnou klimatu by měly být považovány rovněž specializované tržně orientované nástroje a partnerství veřejného a soukromého sektoru. Zapojení soukromého sektoru prostřednictvím tržně orientovaných nástrojů a partnerství veřejného a soukromého sektoru do aktivit pro přizpůsobení se změně klimatu může vytvářet příznivé hospodářské pobídky, které začlenění opatření pro přizpůsobení do jejich chování;

39. zdůrazňuje potřebu zajistit, aby integrované politiky, které jsou v současné době vyvíjeny na úrovni EU, byly využívány jako nástroj pro uchopení horizontálních výzev a výzev přesahujících jednotlivé politiky, tedy například těch, jež vznikly změnou klimatu. Díky tomu budou zcela vyřešeny problémy překrývání, nesourodosti a mezer mezi různými politikami a mezi úrovněmi správy včetně nižších úrovní než státních;

40. domnívá se, že nadcházející přezkum rozpočtu EU a příští finanční výhled na období po roce 2013 musí učinit problémy změny klimatu prioritou, a zároveň je třeba zohlednit posílení Světového fondu životního prostředí a Kjótský adaptační fond, o nichž se bude jednat na summitu COP 15 v Kodani v prosinci 2009, a financovat specifická evropská opatření, o nichž se rozhodne v souvislosti s budoucí strategií EU pro udržitelný rozvoj. Navíc musí být zcela uznáno, že udržitelná hospodářská prosperita a úsilí přizpůsobit se změně klimatu jsou spolu nerozlučně spjatá, a to i navzdory počátečním nákladům, které mohou při přizpůsobování se změně klimatu v krátkém až středně dlouhém období vzniknout. Vzhledem k tomu, že opatření pro přizpůsobení si v mnoha případech vyžadují zejména úsilí na místní úrovni, je důležité zajistit, aby byla místním a regionálním orgánům poskytnuta podpora EU;

41. připojuje se k názoru, že třebaže by měly evropské mechanismy a sítě financování, jako jsou transevropské sítě a strukturální fondy a Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV), zahrnovat tematiku ochrany klimatu a přizpůsobení se v jednotlivých politických oblastech, a to zejména v takových otázkách, jako je zvyšování odolnosti výrobních systémů a fyzické infrastruktury, neměl by být původní účel těchto politik a fondů podkopáván v důsledku potřeby bojovat se změnou klimatu, a měla by být tudíž za tímto účelem navržena specifická opatření a fondy EU, zejména aby se zabránilo rozptýlení fondů Společenství v této oblasti; vyzývá proto Evropskou komisi, aby zvážila tzv. „ekologické přidělování“ stávajících strukturálních fondů na základě modelu přidělování, který byl použit pro Lisabonskou strategii, anebo aby vytvořila Evropský environmentální adaptační fond, který by financoval programy týkající se odborné přípravy, rekvalifikace a návratu do práce pro pracovníky v odvětvích, jež budou pravděpodobně ovlivněna udržitelným rozvojem, anebo aby podpořila vytváření podniků respektujících potřeby životního prostředí;

Partnerství s místními a regionálními orgány

42. podporuje založení řídicí skupiny pro dopady a přizpůsobení, protože proces vytváření strategie EU i vytváření vnitrostátních strategií musí zajistit, aby vynakládané úsilí bylo koordinováno s ohledem na odvětví politik i na jednotlivé úrovně správy. Rozhodující je, aby mandát a rozpočet této řídicí skupiny byl vyjasněn před jejím založením. Vyzýváme proto Komisi, aby začala co nejrychleji jednat;

43. zdůrazňuje, že je nutné, aby byly místní a regionální orgány součástí řídicí skupiny pro dopady a přizpůsobení, protože tyto orgány jsou odpovědné za plánování, řízení mnoha postižených odvětví a provádění s nimi souvisejících opatření. Místní a regionální orgány proto disponují hodnotnými znalostmi a mohly by značně přispět k budování znalostní základny týkající se jak dopadů, tak možných řešení. Řídicí skupina pro dopady a přizpůsobení by měla postupovat „zdola nahoru“ a na základě zásady subsidiarity jasně vymezit oblasti odpovědnosti;

44. vyžaduje, aby byly na vnitrostátní úrovni zřízeny pracovní skupiny pro oblast změny klimatu, které do svých činností plně zapojí místní a regionální orgány. Akční plány pro přizpůsobení se změně klimatu, které jsou vypracovávány na místní a regionální úrovni, by měly být předloženy jako základ pro práci v těchto pracovních skupinách. Jejich činnost by měla být přímo spojena s činností řídicí skupiny pro dopady a přizpůsobení. Tyto pracovní skupiny by mohly být zaměřeny na potřeby výzkumu, na socioekonomické dopady, na místní a regionální orgány, na širokou veřejnost a soukromé společnosti;

45. zdůrazňuje potřebu šířit osvětu mezi veřejností, protože součástí přizpůsobení se změně klimatu bude i změna životního stylu. Je třeba, aby občané pochopili, proč jsou opatření pro přizpůsobení se nutná, proč se mohou zvýšit náklady na některé služby, jak mohou pomoci a co se dělá proto, aby se rizika omezila na ně samotná. Taková komunikace a změny v chování budou vyžadovat pečlivě připravený a cílený přístup podepřený vhodnými činnostmi. Vyzývá proto EU, členské státy a místní a regionální orgány, aby spolupracovaly se sdělovacími prostředky a vyvinuly celoevropskou informační kampaň týkající se příčin a dopadů změny klimatu a také změn, které tyto dopady přinesou. Je třeba jasně říci, že změna klimatu způsobí, že zdroje budou stále vzácnější, a že je proto třeba se zaměřit na změnu každodenního chování. Místní a regionální orgány zdůrazňují nutnost náležitého financování těchto kampaní i řádného zohlednění potřeby omezit tato sdělení na jednotlivé členské státy, národy a regiony;

46. upozorňuje, že místní a regionální orgány hrají důležitou roli rovněž za hranicemi EU. Obce, města a regiony mohou hrát konstruktivní roli při poskytování odborných znalostí rozvojem zemím, které v otázce přizpůsobení čelí největším výzvám;

Doporučení pro předsednictví EU

47. požaduje, aby Komise a předsednictví EU zajistily vznik politického závazku ke včasnému vytvoření a provádění evropské strategie pro přizpůsobení a učinily tak ve spolupráci s místními a regionálními orgány;

48. žádá, aby Komise a předsednictví EU zapojily místní a regionální orgány do procesu sestavování a provádění akčního rámce EU tím, že jim umožní účastnit se činností řídicí skupiny pro dopady a přizpůsobení. Pokud má být provádění úspěšné, měly by být prostřednictvím široké spolupráce mezi jednotlivými úrovněmi správy vytvořeny obecné dlouhodobé strategie. Místní a regionální orgány disponují praktickými znalostmi, co se týče dopadu problémů v oblasti klimatu, protože jsou zasaženy jako první. V případě mimořádných událostí způsobených změnou klimatu se navíc občané budou obracet nejprve na místní a regionální orgány. To jejich zapojení do daných činností jednoznačně opravňuje;

49. zdůrazňuje nutnost uznat klíčovou roli místních a regionálních orgánů v boji proti škodlivým dopadům změny klimatu, protože dané orgány jsou připraveny v této oblasti převzít zodpovědnost a již nyní zavádějí opatření k tomu, aby se se společenství přizpůsobila důsledkům změny klimatu;

50. vyžaduje, aby byla věnována větší pozornost řešením a nástrojům týkajícím se městských oblastí (především na pobřeží a u velkých řek) a infrastruktury, jako jsou např. hráze a dovybavení kanalizace, které je zásadní pro snižování zranitelnosti infrastruktury;

51. vyžaduje sestavení realistických scénářů přeshraničních klimatických rizik, které budou dostatečně podrobné pro všechny regiony EU, a to na základě spolupráce místní, regionální, vnitrostátní a evropské úrovně. Údaje, modely, metody a klimatické scénáře by měly být volně dostupné co nejdříve, aby mohly být vymezeny rizikové oblasti a mohla být stanovena protipatření;

52. zdůrazňuje potřebu podpořit aktivitu vhodnými finančními pobídkami. Místní a regionální orgány by měly být podporovány ve svém úsilí o vytvoření proaktivních řešení, která sníží zranitelnost místních samospráv;

53. zdůrazňuje, že místním a regionálním orgánům by měla být poskytnuta dodatečná finanční podpora na zmírňování ztrát a na úhradu dodatečných nákladů na přizpůsobování, protože řešení problémů vzniklých změnou klimatu způsobí místním orgánům značnou novou finanční zátěž.

V Bruselu dne 7. října 2009

*předseda
Výboru regionů*

Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem

(2010/C 79/04)

VÝBOR REGIONŮ

- očekává, že EU v souladu se zásadou subsidiarity prioritně poskytne účinnou pomoc členským státům a regionům opakovaně zasaženým přírodními katastrofami, aby si postupně vypracovaly a zavedly vlastní preventivní opatření. Činnost Společenství musí tedy směřovat k tomu, aby si tyto státy dokázaly pomoci samy;
- zdůrazňuje, že v prevenci katastrof musí místní a také regionální orgány hrát rozhodující roli, a to s ohledem na jejich znalost aktuálních místních a regionálních podmínek založenou na vlastních zkušenostech. Často bývají k dispozici odborné znalosti, avšak chybí finanční prostředky na realizaci politiky předcházení katastrofám;
- vyjadřuje se velmi skepticky k možnosti podstatně zobecnit využívání odvětvových přístupů obsažených v jednotlivých právních aktech, jako např. ve směrnici o povodních nebo ve směrnici o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (Seveso). V závislosti na geografických, klimatických a geomorfologických podmínkách existuje u jednotlivých druhů katastrof zcela odlišná míra ohrožení. Všeobecné používání všech jednotlivých nástrojů v oblasti prevence může stěžít pokrýt všechna rizika a představovat přidanou hodnotu;
- trvá na vytvoření soupisu existujících nástrojů Společenství, které lze využít na podporu opatření v oblasti prevence katastrof, a na vytvoření soupisu preventivních opatření, na něž je již nyní možné žádat evropské finanční prostředky. Obě opatření jsou velmi vhodná k tomu, aby dodala novou váhu koncepci prevence v civilní ochraně, a to i na nižších úrovních správy. V této souvislosti by měla být věnována zvláštní pozornost možnostem, jak finančně podporovat přeshraniční plánování, cvičení a školení.

Zpravodaj: pan JAHN (DE/ELS), předseda okresu Hohenlohe

Odkaz

Sdělení Komise Přístup Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem

KOM(2009) 82 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. s obavami konstatuje, že v posledních letech se v regionech Evropské unie značně zvýšil počet, rozsah a intenzita katastrof, a to jak těch přírodních, tak těch nepřímo či přímo způsobených člověkem. Celosvětová změna klimatu způsobuje rovněž nestabilitu evropského klimatu a bude mít za následek nárůst extrémních meteorologických jevů, čímž se zvýší i nebezpečí, že dojde ke vzniku škod pro lidi a také škod na infrastruktuře a životním prostředí;

2. konstatuje, že katastrofy bývají často doprovázeny značnými škodami pro lidi, ale také škodami způsobenými v hospodářství, kultuře a na životním prostředí. Tyto škody a také náklady na vlastní boj s katastrofami mohou značně přesáhnout potřebné výdaje za preventivní opatření;

3. bere na vědomí, že dosud zavedené nástroje EU v oblasti civilní ochrany (mechanismus civilní ochrany Společenství, finanční nástroj pro civilní ochranu a Fond solidarity Evropské unie) se v průběhu cyklu řízení katastrof (prevence, připravenost, reakce, obnova) převážně zaměřují na oblasti připravenosti, reakce a obnovy;

4. podporuje proto politický cíl vypracovat společnou politiku, která zohlední dosud poněkud opomíjený aspekt prevence katastrof, a zahájit rozsáhlou diskusi k této problematice. Tato politika musí přispět k vytvoření vyváženého společného přístupu EU v oblasti civilní ochrany;

5. sdílí názor Komise, že pojem prevence má dvojitý význam: zaprvé, tam, kde je to možné, katastrofám předcházet, a zadruhé, minimalizovat dopady katastrof, kterým nebylo možné zabránit;

6. kromě toho se domnívá, že katastrofy jsou náhlé neočekávané události, jež způsobují místní nebo regionální kolaps základních veřejných struktur, systémů a funkcí, přičemž do této definice nezahrnuje krizové situace související s konflikty, jako např. teroristické útoky;

7. zdůrazňuje, že tyto katastrofy bývají zpravidla prostorově poměrně úzce ohraničené, ale současně mohou přesahovat hranice správních oblastí, a proto je spolupráce mezi oblastmi, které jsou vystaveny stejnému nebezpečí, nezbytná právě v oblasti prevence;

8. poukazuje na skutečnost, že zejména místní a regionální orgány, jež jsou úrovní nejbližší občanům a v případě katastrofy bývají bezprostředně zasaženy a nejvíce se toho od nich vyžaduje, by se měly intenzivně podílet na vypracování politik a opatření na ochranu před katastrofami;

9. v této souvislosti dále poukazuje na skutečnost, že k omezení samotných následků má rozhodující význam pokud možno přímá a okamžitá reakce, a to hned při prvních náznacích katastrofy v jakémkoli regionu EU bez ohledu na jeho zeměpisnou polohu. Je tedy také třeba provést opatření na prevenci katastrof na úrovni, která je bezprostředně zasažena a schopná nejrychleji reagovat;

10. zdůrazňuje, že v prevenci katastrof musí místní a také regionální orgány hrát rozhodující roli, a to s ohledem na jejich znalost aktuálních místních a regionálních podmínek založenou na vlastních zkušenostech. Často bývají k dispozici odborné znalosti, avšak chybí finanční prostředky na realizaci politiky předcházení katastrofám;

11. rovněž konstatuje, že vypracovávání a provádění krizových plánů, coby preventivních opatření, přineslo skvělé výsledky tam, kde bylo možné je realizovat, avšak nedostatek finančních prostředků je stále významnou překážkou při provádění této preventivní politiky;

12. proto výslovně oceňuje, že Evropská komise vyzvala Výbor regionů, aby předložil další informace, které by mohly přispět ke konsolidaci politiky Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem;

Rozvíjení politiky předcházení katastrofám založené na znalostech na všech úrovních veřejné správy

13. sdílí názor Komise, že lepší porozumění katastrofám je nezbytnou podmínkou pro určení účinné politiky jejich předcházení také na místní a regionální úrovni;

14. proto vítá záměr Komise vypracovat souhrnný soupis stávajících zdrojů informací o katastrofách. Posouzení již dostupných informací by mělo mít vždy přednost před shromažďováním dodatečných údajů;

15. poukazuje v této souvislosti na skutečnost, že jak v členských státech, tak na evropské úrovni existují rozsáhlé soubory údajů o katastrofách i o jejich hospodářských a sociálních dopadech. Dodatečná opatření by měla být přijata pouze tam, kde prokazatelně existují mezery ve vědomostech v důsledku chybějících či vzájemně neporovnatelných informací;

16. podporuje rovněž návrh vypracovat soupis osvědčených postupů. Místní a regionální orgány v jednotlivých členských státech mají v oblasti prevence katastrof rozsáhlé zkušenosti, které by si měly vzájemně vyměňovat a měly by je také všeobecně zpřístupnit⁽¹⁾;

17. vyjadřuje se však velmi skepticky k možnosti podstatně zobecnit využívání odvětvových přístupů obsažených v jednotlivých právních aktech, jako např. ve směrnici o povodních nebo ve směrnici o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek (Seveso). V závislosti na geografických, klimatických a geomorfologických podmínkách existuje u jednotlivých druhů katastrof zcela odlišná míra ohrožení. Všeobecné používání všech jednotlivých nástrojů v oblasti prevence proto může stěžít pokrýt všechna rizika a představovat přidanou hodnotu;

18. domnívá se, že sestavením seznamu existujících vnitrostátních hlavních zásad pro mapování nebezpečí/rizik a jeho šířením do členských států je možné zlepšit srovnatelnost nebezpečí a rizik v celé Evropě. Takový seznam by mohl pomoci zejména těm členským státům, které ještě nezavedly vnitrostátní pokyny pro mapování nebezpečí a rizik;

19. kromě toho zdůrazňuje, že případné zásady, které je třeba vypracovat na tomto základě, mohou mít nadále pouze charakter doporučení. Na jedné straně nesmí vést k nákladné reorganizaci mapových inventářů existujících v členských státech a na druhé straně si musí členské státy zachovat možnost stanovit vlastní priority v závislosti na specifických místních a regionálních podmínkách;

20. vítá skutečnost, že provádění sedmého rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj se zaměřuje na oblast prevence katastrof. Výzkumná činnost podporovaná Společenstvím je smysluplným doplněním příslušných snah členských států;

Spolupráce mezi subjekty a politikami v průběhu celého cyklu řízení katastrof

21. podporuje návrh Komise rozšířit stávající programy vyhodnocení zkušeností získaných v rámci mechanismu civilní ochrany Společenství na aspekty z oblasti prevence katastrof;

22. je přesvědčen, že součástí přístupu Společenství v oblasti prevence katastrof by mělo být vzájemné posouzení členskými státy, které bývají pravidelně opakovaně postiženy katastrofami stejného druhu. Tyto postupy (tzv. *peer reviews*) spolu s šířením jejich výsledků mohou přispět k vytvoření účinných mechanismů v oblasti prevence katastrof ve všech členských státech;

23. dále prohlašuje, že problematika prevence katastrof by měla mít významné místo ve vnitrostátních vzdělávacích kurzech a školeních v oblasti civilní ochrany. V případě potřeby by bylo možné doplnit odbornou přípravu, kterou členské státy nabízejí expertům z oblasti politiky a správy, o vzdělávací kurzy na úrovni Společenství;

24. zdůrazňuje, že v souvislosti s informováním veřejnosti obecně je u opatření, jejichž cílem je objasnit rizika spojená s katastrofami, a u příslušných programů třeba věnovat zvláštní pozornost dětem, starším lidem a osobám s omezenou mobilitou. Tato opatření pro informování veřejnosti by měla být doplněna o individuální předběžná a mimořádná opatření a také o celoevropské telefonní číslo pro tísňová volání „112“ a obsahovat možnosti spolupráce subjektů postižených katastrofou (např. odstranění překážek zpomalujících nasazení záchranářů, spolupráce v případě evakuace);

25. mimo to se domnívá, že je třeba podporovat úzkou spolupráci a vytváření vazeb mezi subjekty zapojenými do rozvoje a provádění opatření, jež mohou mít dlouhodobý dopad na předcházení katastrofám. Prevence katastrof vyžaduje vícerozměrný anticipativní přístup, kde budou v zájmu zajištění optimální účinnosti vzájemně propojeny různé úrovně státní a soukromé sféry;

26. současně zdůrazňuje, že je odpovědností každého členského státu určit, jak bude v rámci svých pravomocí organizovat spolupráci a koordinaci všech zainteresovaných subjektů. Přitom by měl být především oceněn význam dobrovolných závazků a příslušných organizací v této oblasti;

27. považuje proto za vcelku pozitivní záměr Komise vytvořit pro lepší koordinaci evropskou síť složenou z představitelů všech příslušných vnitrostátních orgánů. Kromě toho by se mělo přezkoumat, do jaké míry je možné tento cíl splnit pomocí další koordinace či sloučení již existujících sítí a intenzivnější spolupráce, bez vytváření dodatečných struktur;

28. lituje, že Komise nenavrhl žádná další opatření umožňující zintenzivnit zejména přeshraniční výměnu informací, zkušeností a osvědčených postupů. Taková intenzivní výměna by měla probíhat zejména mezi místními a regionálními orgány sousedících členských států, jež mohou být postiženy přeshraničními katastrofami, např. povodněmi, ale také mezi členskými státy, které bývají často postiženy katastrofami stejného druhu, např. lesními požáry;

⁽¹⁾ Viz CdR 116/2006 fin. příloha, Úř. věst. C 206, 29.8.2006, s. 13.

29. poukazuje na to, že iniciativa INTERREG se při výměně osvědčených postupů v oblasti prevence přírodních katastrof právě v přeshraničním kontextu velmi osvědčila. Zřízení Evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) může dále zlepšit provádění opatření v oblasti prevence katastrof, pokud jde o společné databáze, cvičení, hodnocení rizik, systémy včasného varování, transfer technologií a výměnu expertů;

Zlepšení účinnosti stávajících nástrojů

30. trvá na vytvoření soupisu existujících nástrojů Společenství, které lze využít na podporu opatření v oblasti prevence katastrof, a na vytvoření soupisu preventivních opatření, na něž je již nyní možné žádat evropské finanční prostředky. Obě opatření jsou velmi vhodná k tomu, aby dodala novou váhu koncepci prevence v civilní ochraně, a to i na nižších úrovních správy. V této souvislosti by měla být věnována zvláštní pozornost možnostem, jak finančně podporovat přeshraniční plánování, cvičení a školení;

31. zdůrazňuje, že pomocí těchto opatření lze již v rámci finančního výhledu 2007–2013 krátkodobě dosáhnout značných zlepšení v oblasti prevence katastrof. Ve střednědobém výhledu by bylo možné zlepšením přístupu k již nyní dostupným finančním prostředkům všeobecně zaručit jejich účinnější a efektivnější využívání, a to bez zvýšení celkového rozpočtu na civilní ochranu;

32. vyslovuje výhrady ke způsobu, jakým byly zohledněny aspekty prevence katastrof ve směrnici Rady č. 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (směrnice EIA) a ve směrnici Seveso č. 1996/82/ES. Aby nevznikala dodatečná byrokratická zátěž je třeba u existujících postupů zabránit obsahovému přetížení. Pro zajištění účinné prevence v oblasti katastrof by měla být upřednostňována cílená a koordinovaná opatření na místní a regionální úrovni před všeobecným rozšiřováním správních a schvalovacích postupů;

33. podporuje Komisi v její snaze o plné začlenění společných evropských konstrukčních předpisů pro budovy a stavby (zejména „eurokód 8“) do vnitrostátních předpisů pro plánování.

Konkrétně zlepšením norem pro budovy lze zmírnit účinek nejrizičnějších katastrofických scénářů a značně snížit počet možných obětí;

34. v této souvislosti povzbuzuje Komisi, aby v nadcházejících iniciativách spolupráce s třetími zeměmi kladla důraz na předcházení katastrofám;

Závěrečné připomínky

35. připomíná, že ochrana obyvatelstva před katastrofami je původně úkolem členských států a také jejich regionálních a místních orgánů a že mnohé členské státy si již v oblasti prevence katastrof vypracovaly rozsáhlé vnitrostátní politiky. Veškeré snahy o zlepšení v oblasti prevence katastrof musí tedy být v souladu se zásadou solidarity, spolupráce, koordinace a podpory mezi těmito úrovněmi správy;

36. očekává, že EU v souladu se zásadou subsidiarity prioritně poskytne účinnou pomoc členským státům a regionům opakovaně zasaženým přírodními katastrofami, aby si postupně vypracovaly a zavedly vlastní preventivní opatření. Činnost Společenství musí tedy směřovat k tomu, aby si tyto státy dokázaly pomoci samy;

37. vyzývá instituce EU, aby podporovaly prostřednictvím existujících nástrojů preventivní opatření spočívající například v přípravě a provedení různých krizových plánů místních a regionálních orgánů;

38. proto vítá, že Komisí navržený přístup v oblasti prevence katastrof vychází z existujících struktur, které doplňují vnitrostátní opatření, a měl by se zaměřit na oblasti, kde účinná prevence v oblasti katastrof vyžaduje společný přístup;

39. závěrem opakuje svoji výzvu ⁽²⁾ Evropské komisi, Evropskému parlamentu a Radě, aby při plánování jakýchkoli iniciativ souvisejících s prevencí v oblasti katastrof zohlednily stanovisko místních a regionálních orgánů a zajistily účinný proces předběžných konzultací s osobami přímo odpovědnými za zvládání katastrof.

V Bruselu dne 7. října 2009

Předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

(2) CdR 116/2006 fin, Úř. věst. C 206, 29.8.2006, s. 9.

Stanovisko Výboru regionů k tématu Zelená kniha TEN-T: přezkum politiky

(2010/C 79/05)

VÝBOR REGIONŮ

- vyzývá členské státy, aby v rámci přezkumu finančního výhledu na období 2009–2010 v polovině období zvrátily drastické snížení rozpočtu na TEN-T;
- má za to, že je žádoucí transevropská dopravní síť, jež se bude omezovat na dopravní osy, které rozhodujícím způsobem přispívají k dosažení strategických cílů Evropské unie – zejména územní soudržnosti – v dlouhodobé perspektivě („hlavní sítě“) a v rámci dvouúrovňové struktury s globální sítí TEN-T a hlavní dopravní sítí; udržení globální sítě pro nejvzdálenější regiony bez prioritních projektů představuje jedinou příležitost, jak mít prospěch ze služeb dopravní infrastruktury financované Evropskou unií, a zároveň je tím zaručena dostupnost všech regionů;
- domnívá se, že síť TEN-T by měla zejména zahrnovat infrastrukturu kolem velkých měst, aby se snížil počet silnic, které využívá zároveň jak dálková doprava, tak každodenní příměstská doprava s tím, že je nutné hledat i alternativní řešení využíváním oblastí bez dopravního přetížení;
- pro realizaci velmi rozsáhlých projektů považuje za nezbytné, aby v rámci celkových plánů financování byly uzavírány smlouvy na evropské dotace, což dnešní postupy přidělování evropských dotací neumožňují, protože jsou omezeny na rozpočtové období sedmi let (které je kratší než doba realizace těchto rozsáhlých projektů);
- navrhuje, aby byly na základě nově definované sítě TEN-T mezi EU a každým státem podepsány „programové smlouvy“, které by zakotvily jejich vzájemné závazky, pokud se jedná o financování a časový plán realizace; tyto programové smlouvy by měly pokrývat nejen infrastrukturu, jež tvoří součást TEN-T, ale i sekundární infrastrukturu, již se státy (či regiony) zaváží realizovat, aby tak zajistily hladký chod hlavních sítí.

Zpravodaj: pan DACLIN, místostarosta města Lyonu (FR/SES)

Odkaz

ZELENÁ KNIHA TEN-T: přezkum politiky – směrem k lépe integrované transevropské dopravní síti ve službách společné dopravní politiky

KOM(2009) 44 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

K základům budoucí politiky TEN-T

1. vítá důkladnou revizi politiky TEN-T, jež se zdá nezbytná proto, že v realizaci sítě naplánované v roce 1996 byla zjištěna významná zpoždění, a dále i z důvodu omezení evropského rozpočtu pro dopravu, a poznamenává, že kvůli finanční krizi je nutnost optimalizace investic, které mají být v rámci TEN-T realizovány, ještě naléhavější;

2. zdůrazňuje, že v současné době hospodářské krize představuje rozvoj TEN-T a integrace dopravy v Unii a sousedních zemích významný úkol k zajištění dlouhodobé životaschopnosti vnitřního trhu a územní, hospodářské a sociální soudržnosti v Unii; vyzývá členské státy, aby v rámci přezkumu finančního výhledu na období 2009–2010 v polovině období zvrátily drastické snížení rozpočtu na TEN-T;

3. konstatuje, že toto stanovisko je významným doplněním již dříve přijatých stanovisek – zejména stanovisek k „ekologizaci dopravy“ či k „mobilitě ve městech“;

4. upozorňuje Komisi na to, že rozvoj dopravní infrastruktury je neoddelitelně spjat se dvěma dalšími složkami dopravní politiky – s politikou v otázkách tvorby cen za dopravu a její regulace (např. prostřednictvím směrnice o euroznámce) na jedné straně a na druhé straně se zvyšováním účinnosti, kvality a bezpečnosti dopravy (např. prostřednictvím rozvoje železniční interoperability); doporučuje proto Komisi, aby tyto tři složky rozvíjela společně a současně;

5. by si přál, aby byl kladen větší důraz na cíle udržitelného rozvoje a na ochranu životního prostředí, a aby politika TEN-T v důsledku toho podporovala dopravu šetrnější k životnímu prostředí (železniční, námořní a říční dopravu);

6. navrhuje, aby byla zvláštní pozornost věnována existenci oblastí, které jsou citlivé z hlediska životního prostředí, jako jsou pobřežní a horské oblasti, kde by měla být přijata specifická opatření na podporu převodu zboží ze silnic na železnici či na námořní dálnice;

7. lituje, že zelená kniha více nezdůrazňuje význam dopravy v územním plánování v Evropě, a v plném souladu se zásadou územní soudržnosti připomíná, že jedním ze základních cílů TEN-T je přispět k větší rovnováze mezi regiony tak, že umožní

volný pohyb osob a zboží zejména mezi okrajovými či méně rozvinutými regiony a velkými evropskými hospodářskými centry, a tak poskytne těmto regionům nezbytné hospodářské impulzy; co se týče nejvzdálenějších regionů, bude zohledněno jejich právo na dostupnost;

K plánování sítě

8. má za to, že je žádoucí transevropská dopravní síť, jež se bude omezovat na dopravní osy, které rozhodujícím způsobem přispívají k dosažení strategických cílů Evropské unie – zejména územní soudržnosti – v dlouhodobé perspektivě („hlavní sítě“) a v rámci dvouúrovňové struktury s globální sítí TEN-T a hlavní dopravní sítí;

9. zastává názor, že v případě globální sítě TEN-T by měl být s přihlédnutím k dohodnutým metodám a obecným zásadám na úrovni Společenství vytvořen flexibilní systém, který by umožnil účinné a rychlé začlenění různých částí nebo složek sítě (nové přístavy, letiště, železniční uzly atd.) do sítě TEN-T;

10. domnívá se, že je naprosto nutné rozlišovat mezi sítěmi pro přepravu zboží a cestujících, jež mají odlišný účel i povahu, a přál by si, aby byly jasněji vymezeny priority těchto dvou typů sítí tam, kde je to opodstatněné (dnes často dochází k rozhodnutím ve prospěch osobní dopravy); z důvodu nedostatku finančních prostředků je při budování celkové sítě TEN-V nutné stanovit priority, přičemž prostředky by měly být použity cíleně k odstraňování problematických míst v síti;

11. je toho názoru, že toto rozlišování by nevyplývalo úzkou koordinací při vymezování a realizaci těchto dvou sítí, ani by nebránilo tomu, aby byla přeprava zboží i cestujících zajišťována prostřednictvím jedné a téže infrastruktury, ať již dočasně či trvale, pokud se budou zároveň efektivně řešit potřeby služeb osobní dopravy a přepravy zboží;

12. doporučuje, aby byly do transevropských „hlavních sítí“ pro přepravu zboží a osob začleněny současné „prioritní projekty“, které by mohly být rozšířeny na další projekty, a veškerá infrastruktura nutná pro zajištění kontinuity dopravy (včetně infrastruktury omezeného rozsahu, která umožňuje rychlé zlepšení účinnosti, kvality a bezpečnosti dopravy). Tak vzniknou koridory, které odpovídají přáním občanů;

13. domnívá se, že součástí nově definované sítě TEN-T by měly být rovněž dopravní uzly, které se nacházejí v hlavních sítích a které mají značný význam pro soudržnost a ekonomiku regionů Společenství. Na dopravních uzlech dochází k velké tvorbě hodnot právě proto, že jsou multimodálně vybaveny. Tyto uzly jsou hlavním zdrojem přetížení provozu a dalších nedostatků v účinnosti; síť TEN-T by měla zejména zahrnovat infrastrukturu kolem velkých měst, aby se snížil počet silnic, které využívá zároveň jak dálková doprava, tak každodenní příměstská doprava s tím, že je nutné hledat i alternativní řešení využíváním oblastí bez dopravního přetížení;

14. soudí, že je důležité, aby byla síť TEN-T vymezena v logice intermodality a byla tudíž rozšířena o velká centra, která poskytují propojení jednotlivých druhů dopravy a logistiku (nádraží, letiště, přístavy, intermodální terminály), i o sekundární infrastrukturu, která zajišťuje obsluhu těchto center a jejich návaznost na hlavní síť. V tomto smyslu by se měl také zohlednit námořní rozměr určitých pozemních koridorů jako základní osy pro prioritní síť u přepravy zboží po železnici, která je napojena na námořní dopravu přes železniční spojení s hlavními uzly intermodální dopravy (přístavy a logistickými platformami);

15. domnívá se, že je také důležité, aby byly v evropském měřítku strategicky významné přístavy, zvláště pak ty, jež jsou napojeny na multimodální evropské platformy, přes něž prochází podstatná část evropského zahraničního obchodu a které mohou mít větší roli v obchodech v rámci EU, účinně propojeny s vnitrozemskými oblastmi prostřednictvím železniční a říční sítě TEN-T, a žádá větší rozvoj mořských dálnic, neboť jsou flexibilní alternativou, jsou šetrné k životnímu prostředí a usnadňují integraci odlehklých a nejvzdálenějších oblastí. Při napojení evropských přístavů na vnitrozemí by měla být udělena prioritní železnici a vnitrozemským vodním cestám;

16. zdůrazňuje, že je potřeba, aby se města a místní a regionální orgány úzce zapojily do vymezování sítě TEN-T a jejich priorit (aby byl zejména zajištěn soulad s místním a regionálním plánováním dopravy) a obzvláště do vymezování dopravních center a sekundární infrastruktury, neboť rozvoj měst a regionů velkou měrou závisí na dopravní infrastruktuře, a ty z tohoto důvodu nesou určité náklady a jsou vystaveny různým dopadům;

17. konstatuje, že na rozdíl od plánování založeného na hlavní síti, rozsah současné „globální sítě“ podkopává účinný rozvoj TEN-T; podporuje vzhledem k těmto skutečnostem omezení globální sítě pouze na uplatňování právních předpisů o interoperabilitě, bezpečnosti a fondech soudržnosti. Poznává, že udržení globální sítě pro nejvzdálenější regiony bez prioritních projektů představuje jedinou příležitost, jak mít prospěch ze služeb dopravní infrastruktury financované Evropskou unií, a zároveň je tím zaručena dostupnost všech regionů. Globální síť by mohla být hodnocena podle jasně definovaných kritérií týkajících se evropské přidané hodnoty;

18. je nakloněn ambiciózní politice zacílené na rozvoj „inteligentních“, intermodálních a interoperabilních systémů, pokud jde o provoz a informování uživatelů, protože mohou výrazně přispět k účinnosti přepravy zboží i cestujících, a doporučuje zejména, aby byl v oblasti mezinárodní železniční osobní dopravy zaveden integrovaný systém prodeje jízdenek;

19. doporučuje, aby se i nadále pracovalo na standardizaci technických předpisů (podle vzoru norem přijatých již dříve pro železniční dopravu) a dopravních operačních systémů tak, aby nabízely jednotný rámec pro různé vnitrostátní infrastruktury a umožnily interoperabilitu mezi místními dopravními systémy a standardy, avšak aniž by ukládaly místním a regionálním orgánům zodpovědným za oblast dopravy konkrétní standardy;

20. požaduje vyjasnění a upřesnění, co se v zelené knize rozumí „koncepčním pilířem“, protože současná definice má příliš obecnou povahu a tak není možné k ní vyjádřit stanovisko;

K realizaci politiky TEN-T

21. má za to, že je nutné soustředit evropské dotace na omezenější počet projektů, a to na prvním místě na největší nadnárodní projekty, které jsou často přehlíženy, protože státy věnují větší pozornost projektům čistě vnitrostátním, a dále na projekty, které umožní rychlé zvýšení účinnosti, environmentální udržitelnosti, kvality a bezpečnosti dopravy; jakékoliv případné rozhodnutí v této oblasti by se přitom mělo zakládat na přísném posouzení evropské přidané hodnoty. Přijetí opatření na spolufinancování a jinou podporu přitom nesmí mít žádný vliv na hospodářskou soutěž. Odpovídající důkaz by měl být nedílnou součástí procesu schvalování;

22. je příznivě nakloněn tomu, aby byly na evropské úrovni přijaty metody hodnocení ze socioekonomického hlediska, jež by umožnily porovnávat projekty na harmonizovaném základě a hodnotit jejich „evropskou přidanou hodnotu“;

23. upozorňuje nicméně Komisi na rizika, která by mohlo představovat poskytování evropského financování pouze na tomto základě, protože metody hodnocení ze socioekonomického hlediska často využívají jen určitá stanovená kritéria, a nemohou tak zohlednit všechny faktory, které se při rozhodování uplatňují, a to zejména pokud se jedná o územní plánování, územní soudržnost a dostupnost;

24. zdůrazňuje, že je nutné, aby hlavní směry obsahovaly ustanovení, která zajistí, že každý členský stát bude definovat strukturu, jejímž prostřednictvím budou moci místní a regionální orgány, které jsou právně zodpovědné za plánování dopravy a řízení sítě, být plně zapojeny do procesu vytváření a zavádění hlavních směrů TEN-T, což je nejlepší způsob, jak zajistit harmonický rozvoj místních, regionálních, národních sítí a sítě TEN-T;

25. má za to, že pro realizaci železniční, námořní a říční infrastruktury, která je nejšetrnější k životnímu prostředí, má zásadní význam to, aby byl zaveden cenový i předpisový rámec, jenž by této infrastruktuře napomáhal, a přeje si proto, aby byla v této oblasti vedena ambiciózní politika, a to i prostřednictvím internalizace vnějších nákladů či evropské podpory určené provozovatelům nákladní dopravy, aby využívali udržitelných druhů dopravy, jako je železnice či námořní doprava (např. Ecobonus);

26. domnívá se, že je nutné spolu s realizací sítě TEN-T přijmout opatření zacílená na zvýšení účinnosti a kvality dopravy a zejména na odstranění technických překážek a překážek v oblasti právních předpisů, které brání přechodu hranic; tato nenákladná opatření by mohla přinést významné výsledky;

27. poznamenává, že nesouhlas obyvatelstva či místních a regionálních orgánů s určitými projekty infrastruktury zejména z důvodu nepřijemností, které staveniště způsobují, může způsobit významná zpoždění a dodatečné náklady;

28. navrhuje proto, aby se evropské financování rozšířilo i na činnosti, jež státy a místní a regionální orgány provádějí po veřejné konzultaci pro přípravu území na rozsáhlou stavební činnost (například pokud jde o odbornou přípravu místní pracovní síly, ubytování pracovníků, přizpůsobení místní hospodářské struktury potřebám stavební činnosti atd.), díky čemuž by tato staveniště byla i zdrojem pozitivních dopadů na tato území;

29. navrhuje také, aby se evropské financování rozšířilo na určité doprovodné investice, kterými by se účinněji řešila omezení v oblasti životního prostředí;

30. pro realizaci velmi rozsáhlých projektů považuje za nezbytné, aby v rámci celkových plánů financování byly uzavírány smlouvy na evropské dotace, což dnešní postupy přidělování evropských dotací neumožňují, protože jsou omezeny na rozpočtové období sedmi let (které je kratší než doba realizace těchto rozsáhlých projektů);

31. navrhuje, aby byly na základě nově definované sítě TEN-T mezi EU a každým státem podepsány „programové smlouvy“, které by zakotvily jejich vzájemné závazky, pokud se jedná o financování a časový plán realizace; tyto programové smlouvy by měly pokrývat nejen infrastrukturu, jež tvoří součást TEN-T, ale i sekundární infrastrukturu, již se státy (či regiony) zavazují realizovat, aby tak zajistily hladký chod hlavních sítí;

32. poznamenává, že nástroje financování zavedené Evropskou unií (např. záruka za úvěr a rizikový kapitál) jsou vhodné pro projekty, v nichž na sebe soukromý sektor bere tržní rizika, a to zejména pro silniční projekty, v nichž může být finanční příspěvek soukromého sektoru zásadní (tyto projekty mohou obecně být realizovány formou koncesní smlouvy);

33. konstatuje naopak, že se tyto nástroje příliš nehodí pro projekty železniční, přístavní a intermodální nákladní dopravy, které až na výjimky neumožňují přenést tržní riziko na soukromý sektor, a z tohoto důvodu je v jejich případě finanční příspěvek soukromého sektoru jen okrajový;

34. má za to, že zavedení eurobondů by umožnilo rychlejší dokončení prioritních projektů, pokud bude díky nim možné zvýšit podíl financování ze strany Společenství;

35. domnívá se, že realizaci některých velkých projektů mohou napomoci partnerství veřejného a soukromého sektoru navzdory tomu, že jsou po smluvní stránce složité, a to na jednu stranu tím, že umožní rozšíření veřejných dotací, a na druhou stranu tím, že mohou využít praktické provozní zkušenosti soukromého sektoru, avšak tento způsob financování zásadním způsobem nemění střednědobou ekonomickou rovnováhu;

36. domnívá se, že rozvoj tohoto typu financování by byl snazší, pokud by se vyjasnila pravidla Společenství týkající se partnerství veřejného a soukromého sektoru;

37. kladně hodnotí rozšíření úlohy evropských koordinátorů, kteří dnes mají na starosti pouze prioritní projekty, o „hlavní síť“ nově definované sítě TEN-T;

38. navrhuje, aby se koordinátoři aktivně účastnili i vymezování a provádění opatření zacílených na zvýšení účinnosti, kvality a bezpečnosti dopravy, jak je tomu již v případě některých prioritních projektů;

39. je toho názoru, že existuje jiný druh koordinace, který by bylo možné nazvat koordinací prostřednictvím makrozón. Spočívala by v rozdělení EU na zóny s podobnými rysy a charakteristikami, což by umožňovalo státům, jež jsou si blízké, lepší spolupráci. Navíc by usnadnila koordinaci v případě rozsáhlých koridorů, u nichž výchozí a cílové regiony mají jen málo společného.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Aktualizovaný strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy

(2010/C 79/06)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá sdělení Evropské komise *Aktualizovaný strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy*; plně podporuje navržené obecné cíle, tedy zvyšovat kvalifikace díky lepším systémům vzdělávání a odborné přípravy, což představuje cíl, jenž je právem označen za naprostou prioritu pro to, aby bylo možno řešit náročné úkoly, které před Evropskou unií stojí;
- připomíná význam pravomocí místních a regionálních orgánů a jejich klíčovou úlohu, kterou mají v Evropě v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, což z nich činí ústřední aktéry procesu, jenž byl zahájen s cílem splnit stanovené strategické cíle. Zvolené pracovní metody, jež mají umožnit dlouhodobou evropskou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, tedy musí na pravomoci místních a regionálních orgánů brát ohled;
- vítá skutečnost, že tyto strategické úkoly nejsou omezeny pouze na otázky spojené s trhem práce, a zejména schvaluje úkol „podporovat spravedlnost a aktivní občanství“;
- je toho názoru, že pro řešení společných úkolů, jež povede ke vzniku dynamické znalostní společnosti, je klíčové, aby pokračovala spolupráce mezi členskými státy; domnívá se, že k naplnění tohoto cíle přispívá rovněž spolupráce mezi místními a regionálními orgány, kterou je za tímto účelem třeba podporovat.

Zpravodaj: Jean-Vincent PLACÉ (FR/SES), člen regionální rady Ile-de-France

Odkaz

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Aktualizovaný strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy

KOM(2008) 865 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné zásady a připomínky

1. vítá sdělení Evropské komise *Aktualizovaný strategický rámec evropské spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy*. Výbor plně podporuje navržené obecné cíle, tedy zvyšovat kvalifikace díky lepším systémům vzdělávání a odborné přípravy, což představuje cíl, jenž je právem označen za naprostou prioritu pro to, aby bylo možno řešit náročné úkoly, které před Evropskou unií stojí;

2. naprosto souhlasí s obecnou analýzou Komise. Vzhledem k tomu, že nejcennějším zdrojem Evropy jsou její občané, mají otázky vzdělávání a odborné přípravy rozhodující význam pro to, aby mohla Evropa konkurenčně zmobilizovat své síly a přitom i nadále zajišťovat vysokou míru sociální ochrany a ochrany životního prostředí⁽¹⁾. V této souvislosti Výbor připomíná, že do roku 2015 bude 79 % pracovních míst vyžadovat vysoce či středně kvalifikovanou pracovní sílu⁽²⁾;

3. souhlasí s myšlenkou, kterou rozvíjí Evropská komise, že by měla politika týkající se vzdělávání a odborné přípravy umožnit každému občanu bez ohledu na jeho věk, pohlaví a sociální prostředí, aby nabýval, obnovoval a rozvíjel v průběhu celého života své specifické pracovní dovednosti a aktivní občanství; tato politika je proto klíčovým faktorem osobní emancipace a sociálního začleňování;

4. připomíná význam pravomocí místních a regionálních orgánů a jejich klíčovou úlohu, kterou mají v Evropě v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, což z nich činí ústřední aktéry procesu, jenž byl zahájen s cílem splnit stanovené strategické cíle. V závislosti na vnitrostátní právní úpravě jsou místní a regionální orgány

zodpovědné za různé úrovně vzdělávání, od předškolního vzdělávání až po vzdělávání a odbornou přípravu dospělých. Těm všem je v tomto sdělení věnována pozornost. Kromě toho je evropská spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy úzce spjata se strategiemi zaměstnanosti a udržitelného hospodářského rozvoje, dále s otázkami migrace, včetně problematiky mnohojazyčnosti, s demografickým vývojem a také s politikami EU v oblasti sociálního začleňování, podnikání, výzkumu a inovací. Je tedy na místních a regionálních orgánech, aby zajistily účinné provádění politik v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, jež všechny tyto aspekty zohledňují. Zvolené pracovní metody, jež mají umožnit dlouhodobou evropskou spolupráci v oblasti vzdělávání a odborné přípravy, tedy musí na pravomoci místních a regionálních orgánů brát ohled;

5. zdůrazňuje, že v této souvislosti se toto sdělení zabývá problematikou, jež je pro Výbor z dlouhodobého hlediska důležitá. Z krátkodobého hlediska pak toto téma souvisí s prioritami Výboru na rok 2009⁽³⁾;

6. oceňuje, že navržená opatření podporují a doplňují kroky členských států, a představují tak evropskou přidanou hodnotu, aniž by byly dotčeny zásady subsidiarity a proporcionality;

7. dále zdůrazňuje, že pokud jde o vzdělávání a odbornou přípravu dětí z přistěhovaleckého prostředí, jež také figurují mezi strategickými úkoly a prioritami, je možno považovat tuto otázku za důležitou také z hlediska integrace příslušníků třetích zemí v Evropské unii. V této souvislosti Výbor připomíná, že opatření na podporu integrace v současné době nespádají do pravomoci EU v oblasti přistěhovalectví (články 61, 62 a 63 Smlouvy o ES), nýbrž jsou v přímé pravomoci členských států. EU tak může v této oblasti hrát pouze podpůrnou úlohu, a to do doby, než bude případně ratifikována Lisabonská smlouva, jež by měla pravomoci EU v této oblasti posílit;

⁽¹⁾ CdR 31/2006 fin.

⁽²⁾ „Budoucí kvalifikační potřeby v Evropě: střednědobý výhled“, CEDEFOP, 2008.

⁽³⁾ CdR 380/2008.

8. připomíná, že rostoucí přistěhovalectví Evropu kulturně, jazykově i demograficky obohacuje, což představuje spíše výhodu než zátěž, a z toho důvodu musí být vzdělávání a odborná příprava přistěhovalců, kteří přišli v první vlně, ale i jejich druhé generace, prioritou, neboť představuje klíč k integraci a úspěšnému začlenění do společenského a profesního života ⁽⁴⁾. Výbor vyzývá Komisi k tomu, aby věnovala pozornost nejzranitelnějším skupinám přistěhovalců;

9. zaznamenal, že Komise má v úmyslu posílit využívání otevřené metody koordinace tím, že stávající opatření v oblasti vzájemného učení rozšíří o vzájemné hodnocení, což předpokládá provést externí hodnocení; vyzývá tedy Komisi, aby zohlednila skutečnost, že posílení otevřené metody koordinace může rozšířit finanční a administrativní úkoly místních a regionálních orgánů, jež nesou velkou část odpovědnosti za oblast vzdělávání a odbornou přípravu;

10. připomíná, že právě v oblasti vzdělávání a odborné přípravy může otevřená metoda koordinace fungovat pouze tehdy, když bude přímo zapojena nižší než státní úroveň. Výkonnost členských států, která představuje součet výkonnosti jejich regionů a obcí, musí spočívat v prvé řadě na bohaté spolupráci vyznačující se neutuchající solidaritou;

11. bedlivě sleduje otázky, jež se týkají problematiky nerovného postavení mužů a žen, jak již uvedl v několika svých stanoviscích ⁽⁵⁾. Výbor tedy vyzývá Komisi, aby této přetrvávající nerovnováze na základě pohlaví věnovala mimořádnou pozornost;

12. upozorňuje na to, že zdravotně postiženým osobám bez ohledu na jejich věk je zapotřebí usnadnit přístup k běžným cyklům vzdělávání a odborné přípravy, neboť tento krok značně usnadňuje jejich sociální začleňování a zvyšuje jejich zaměstnatelnost;

13. vítá důraz, jenž je kladen na vzdělávání dospělých, které má zásadní význam pro zlepšení zaměstnatelnosti, mobility, sociálního začlenění a osobního rozvoje. Výbor v této souvislosti připomíná, že již dal najevo svou ochotu hrát aktivní roli při podpoře celoživotního vzdělávání a odborné přípravy, tedy v oblasti, která se do značné míry týká místních a regionálních orgánů ⁽⁶⁾;

14. rád by věděl, proč v tomto sdělení není zmíněno téma vzdělávání a udržení vysoce kvalifikovaných pracovních sil a osob s klíčovými schopnostmi, ačkoli má tato otázka v souvislosti s rozvojem znalostní ekonomiky pro většinu evropských zemí

naprosto zásadní význam, a to jak z hlediska „odlivu mozků“, tak i potřeby připravovat vysoce kvalifikované pracovníky ve všech oborech. Výbor tedy vyzývá Komisi, aby se na tuto otázku zaměřila, přičemž však nemusí nutně zavádět další ukazatele, neboť to by negativně ovlivnilo celkovou soudržnost stanovených cílů;

15. upozorňuje Komisi, že podle něj je zcela zásadní zapojit třetí země, jež se připravují na členství v EU, a vyzývá ji tedy, aby prozkoumala různé možnosti, jak toho dosáhnout;

Strategické úkoly

16. schvaluje čtyři strategické úkoly a priority, na které je podle Komise zapotřebí se soustředit v období 2009–2010;

17. konstatuje, že tyto krátkodobé strategické úkoly a priority odpovídají práci, jež již byla odvedena v rámci programu „Vzdělávání a odborná příprava 2010“;

18. vítá skutečnost, že tyto strategické úkoly nejsou omezeny pouze na otázky spojené s trhem práce, a zejména schvaluje úkol „podporovat spravedlnost a aktivní občanství“. K prvnímu přímému kontaktu s politikou a aktivním občanstvím v běžném životě ostatně dochází na místní a regionální úrovni;

19. připomíná, jak důležitá je pro něj otázka mobility, která představuje zásadní faktor kulturního a profesního rozvoje, neboť umožňuje překonávat jak hospodářské, tak kulturní překážky. Z tohoto důvodu Výbor zdůrazňuje skutečnost, že mobilita by se měla stát normou pro všechny studenty;

20. zdůrazňuje rozhodující úlohu místních a regionálních orgánů v mobilitě studentů, a to jak při poskytování informací, tak i při podpoře mobility, prostřednictvím koordinace a doprovodných opatření k evropským programům ⁽⁷⁾. Výbor proto vyzývá Komisi, aby tuto úlohu vzala více na vědomí, zapojila regiony do vypracovávání programů a dala více odpovědnosti při jejich provádění těm regionům, které si to přejí;

21. připomíná, že při plnění cíle „mateřský jazyk + 2“, a zejména při provádění vzdělávacích programů, musí hrát regiony i města a obce stěžejní úlohu ⁽⁸⁾;

⁽⁴⁾ CdR 253/2008.

⁽⁵⁾ CdR 233/2000 a CdR 19/2001.

⁽⁶⁾ CdR 49/2004 fin a CdR 31/2006 fin.

⁽⁷⁾ CdR 34/2006 fin.

⁽⁸⁾ CdR 6/2008 fin.

22. upozorňuje, že je zapotřebí dosáhnout většího pokroku v oblasti výuky jazyků na základních a středních školách. Vzdělávací proces musí zajistit více příležitostí k aktivnímu používání nejméně jednoho cizího jazyka na základní škole⁽⁹⁾;

23. připomíná, že je nezbytné zintenzívnit úsilí, jehož cílem je zvýšit povědomí o výhodách studia jazyků⁽¹⁰⁾;

24. schvaluje úmysl zkvalitnit základní odbornou přípravu učitelů a rozšířit příležitosti k dalšímu profesnímu růstu zaměstnanců, kteří zajišťují vzdělávání a poradenskou činnost;

25. domnívá se, že při plánování vzdělávání a odborné přípravy musí být zohledněn předpokládaný vývoj požadavků na dovednosti a přizpůsobení se potřebám trhu práce. Ten je často nejdříve rozpoznán na místní a regionální úrovni;

26. domnívá se, že výchova k udržitelnému rozvoji a zejména zvyšování povědomí o problematice změny klimatu, biologické rozmanitosti a ochraně všech přírodních zdrojů (půdy, vody, vzduchu, nerostných surovin atd.), a rovněž rozvoj mediální gramotnosti jsou zásadní a neoddelitelné složky aktivního občanství; jde o přístupy, jež by mohly představovat body, které je třeba v letech 2009–2010 přednostně řešit;

27. připomíná tedy, že aktivní občanství a pochopení úkolů v oblasti udržitelného rozvoje jsou součástí klíčových schopností Evropanů, jak je uvedeno v doporučení „Klíčové schopnosti pro celoživotní vzdělávání – evropský referenční rámec“⁽¹¹⁾;

28. je toho názoru, že rané, předškolní a primární vzdělávání hraje při rozvoji a získávání základních schopností, jež našim spoluobčanům umožňují úspěšně žít soukromý i profesní život, významnou úlohu⁽¹²⁾;

29. souhlasí s vyjádřením vůle vypracovat systém vzájemného sdílení osvědčených postupů pro výuku dětí z přistěhovaleckého prostředí. Toto vzájemné učení je nezbytné pro podporu evropského občanství a úspěšný integrační proces;

30. rád by zdůraznil význam výuky v mateřském jazyce pro děti přistěhovalců, neboť se tím zlepší jejich schopnost naučit se jazyk hostitelské země i jiné jazyky, avšak státní podpora by měla jednoznačně upřednostňovat výuku jazyka hostitelské země a jeho jisté používání;

31. zdůrazňuje, že regionální a místní samosprávy mají pro rozvoj inovačního prostředí hlavní význam⁽¹²⁾;

32. domnívá se, že v řadě aktivit na podporu inovace a kreativity je nezbytně třeba zohlednit společenské výzvy z oblasti environmentálních otázek (voda, energie, podnebí, biologická rozmanitost, znečištění...). Z širšího hlediska totiž tyto úkoly povedou k zásadní proměně mnoha povolání a ke vzniku mnoha nových, je tedy třeba vzít je do úvahy v rámci celoživotního učení, a to zejména vytvořením odpovídajících kurzů odborné přípravy;

33. souhlasí s návrhem rozvíjet partnerství mezi poskytovateli vzdělávání či odborné přípravy a podniky, výzkumnými institucemi, kulturními institucemi a kreativními odvětvími. Uskutečněné aktivity prokázaly svou efektivitu, pokud jde o inovace;

34. je toho názoru, že pro řešení společných úkolů, jež povede ke vzniku dynamické znalostní společnosti, je klíčové, aby pokračovala spolupráce mezi členskými státy; domnívá se, že k naplnění tohoto cíle přispívá rovněž spolupráce mezi místními a regionálními orgány, kterou je za tímto účelem třeba podporovat;

35. požaduje, aby byl vypracován srovnávací přehled o systémech vzdělávání a odborné přípravy existujících v jednotlivých členských státech a o reformách plánovaných v blízké budoucnosti a aby byl tento přehled uveřejněn na internetových stránkách ve všech úředních jazycích EU. Tak by odborníci na vzdělávání v jednotlivých obcích a regionech, obecních radách a školních kolektivech získali přístup k nezbytným informacím o zkušenostech ostatních zemí v oblasti vzdělávání a odborné přípravy a v diskusích o další reformě vzdělávání a odborné přípravy vedených na ústřední rozhodovací úrovni mohli vystupovat jako rovnoprávní partneři;

Ukazatele

36. souhlasí s tím, aby byly v rámci otevřené metody koordinace použity směrodatné cíle, ty však nesmí v jednotlivých členských státech vést ke skryté harmonizaci systémů;

37. schvaluje záměr Komise použít kvantitativní (směrodatné cíle, statistiky) a kvalitativní přístup (výměna informací a osvědčených postupů)⁽¹³⁾, měl by navazovat na již stávající a spočívat na srovnatelných ukazatelích a zohlednit rozdílnou situaci v jednotlivých členských státech. Státy by měly zvážít, jak a v jakém měřítku mohou přispět k společnému dosažení cílů za zohlednění měnících se hospodářských a sociálních podmínek a svých vnitrostátních priorit;

38. zdůrazňuje, že zbývá zvážít, jaké prostředky dát regionům a obcím na to, aby zvládly případnou dodatečnou administrativní a finanční zátěž plynoucí ze zavádění nových ukazatelů;

⁽⁹⁾ Tamtéž.

⁽¹⁰⁾ CdR 33/2006 fin.

⁽¹¹⁾ CdR 31/2006 fin.

⁽¹²⁾ CdR 133/2008 fin.

⁽¹³⁾ CdR 349/2002 fin.

39. nicméně poznamenává, že cílů stanovených v rámci čtyř z pěti směrodatných cílů přijatých v roce 2003 nebude do roku 2010 dosaženo. Dále zůstává nejistý dopad činností vzájemného učení, výměny informací a osvědčených postupů. To hovoří pro revizi relevance stanovených cílů a/nebo pracovních postupů;

40. navrhuje Komisi, členským státům a místním a regionálním orgánům, aby prošetřily důvody, proč nebylo dosaženo čtyř z pěti směrodatných cílů;

41. schvaluje přání Komise dosáhnout cíle, jakým je účast dospělých na celoživotním učení ve výši 12,5 až 15 %. Zvýšení je obzvláště důležité v období krize, neboť je třeba pracovat na rekvalifikaci a dalším vzdělávání řady zaměstnanců;

42. podporuje návrh na vytvoření ukazatele pro mobilitu, jež je nezbytná proto, že posiluje zaměstnatelnost a umožňuje rozvíjet evropské občanství, ačkoli s definicí tohoto ukazatele bude muset Komise teprve přijít. Aniž by bylo dotčeno úsilí vyvíjené studenty, které musí pokračovat, Výbor se domnívá, že by měla být zdůrazněna mobilita učňů a mladých žáků v odborné přípravě, což je oblast, v níž jsou aktivní mnohé regiony;

43. souhlasí s přáním vytvořit směrodatný cíl pro problémy v základních dovednostech rozšířený o matematiku a přírodní vědy, ale zdůrazňuje nutnost, aby se upřednostnila výuka čtení a psaní. Připomíná však, že znalosti informačních a komunikačních technologií (IKT) a cizích jazyků jsou důležité pro získávání znalostí a plnění cílů dalšího vzdělávání a celoživotního učení. Děti musí mít zejména možnost získat schopnosti v oblasti IKT v raném věku ⁽¹⁴⁾. Výbor upozorňuje na sociální nerovnosti ve věci přístupu k těmto technologiím, jež je třeba vhodným způsobem řešit na úrovni evropských, národních, regionálních či místních institucí, a poskytnout tak místním a regionálním orgánům prostředky, aby mohly vycházet z existujících programů EU a z nových programů Komise, a zahrnout boj proti funkční negramotnosti do revidované Lisabonské strategie. Tyto struktury musí též zohlednit význam zvládnutí jazyka hostitelské země migranty za účelem podpory jejich sociálního začlenění a zaměstnatelnosti;

44. při uplatňování otevřené metody koordinace během stanovování nových ukazatelů a nových referenčních hodnot v oblasti vzdělávání a odborné přípravy je zapotřebí mít na paměti, že kontrola čtení a porozumění textu by měla být zaměřena také na zjišťování schopností týkajících se mediálního obsahu, neboť v dnešním elektronickém a digitálním prostředí se tento obsah vyskytuje v kombinované podobě na písemných, obrazových a filmových nosičích;

45. trvá na tom, že úsilí vyvinuté v oblastech, jako jsou čtení, psaní, matematika, přírodní vědy a IKT, nesmí být v žádném případě nekompatibilní s výukou ostatních předmětů, které se podílejí na rozvoji takových vlastností, jako jsou kreativita, sebedůvěra či sociální dovednosti ⁽¹⁵⁾;

46. schvaluje cíl, jakým je dále podpořit záhodný vývoj v oblasti výuky dvou cizích jazyků od raného věku, a schvaluje tedy směrodatný cíl „jazyky“;

47. staví se nanejvýš opatrně k zavedení směrodatného cíle týkajícího se podílu investic do vysokoškolského vzdělávání. Aktivní přístup, jenž spočívá ve zvýšení investic do vysokoškolského vzdělávání na 2 % HDP, je sám o sobě pozitivní, avšak tento cíl rozdělený mezi soukromou a veřejnou sféru nesmí zbavit státy jejich odpovědnosti, na druhé straně nesmí vést ke zvýšení podílu domácností na financování vysokoškolského vzdělávání, což by ohrozilo zejména cíl spočívající v rovnosti příležitostí, obzvláště v období krize;

48. souhlasí se směrodatným cílem dosahování terciárního vzdělávání a přáním, aby se upustilo od cíle týkajícího se podílu absolventů matematických, přírodovědných a technických oborů, jež bylo dosaženo, a oceňuje pozornost, jaká je věnována problému nevyváženého zastoupení mužů a žen v těchto oborech. V této souvislosti je třeba připomenout stanovisko Výboru ke sdělení „K rámcové strategii Společenství o rovném postavení žen a mužů“ ⁽¹⁶⁾;

49. je zdrženlivý k návrhu Komise na vytvoření směrodatného cíle „zaměstnatelnost“. Nalezení vzájemného vztahu mezi úrovní dosaženého vzdělání a schopností vstoupit na trh práce představuje sdílenou obavu. Nicméně je vhodné použít další proměnné, zejména stav ekonomiky. Tento krok by tedy mohl být více upřesněn;

50. schvaluje návrh Komise na vytvoření směrodatného cíle „předškolní vzdělávání“, neboť učení od raného věku otevírá nové možnosti rozvoje a je důležitou součástí celoživotního učení;

51. připojuje se k přání zachovat v dosavadní podobě cíl týkající se předčasného ukončování školní docházky a domnívá se, že je třeba zdůraznit různé přístupy, aby tohoto cíle bylo dosaženo;

52. na základě současného stavu poznatků je poněkud zdrženlivý, pokud jde o návrh pravého směrodatného cíle „inovace a kreativita“. Výbor regionů se vyslovuje pro to, aby členské státy hledaly možnosti rozvoje ukazatelů, které by mohly přispět k podpoře úsilí členských států o inovace a kreativitu;

⁽¹⁴⁾ CdR 349/2002 fin.

⁽¹⁵⁾ Tamtéž.

⁽¹⁶⁾ Viz CdR 233/2000 fin (není k dispozici v češtině).

53. navrhuje, aby se uvažovalo o posílení výměny informací a o sdílení osvědčených postupů mezi státy v souvislosti se směrodatnými cíli „inovace a kreativita“ a „zaměstnatelnost“. Regiony se na tom musí intenzivně podílet;

54. sdílí odhodlání zachovat a rozšířit účinné a ambiciózní politiky v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. Současná ekonomická krize nás od směřování k tomuto cíli nesmí odvrátit, naopak musí nás k němu vést.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Zjednodušená SZP – úspěch pro všechny

(2010/C 79/07)

VÝBOR REGIONŮ

- by rád znovu potvrdil, že mu velice záleží na zachování společné zemědělské politiky a že odmítá jakoukoli formu renacionalizace;
- v souvislosti se současnou hospodářskou krizí podporuje, aby evropské zemědělství mělo nárok na státní podporu přizpůsobenou situacím krize (klíma, zdraví, hospodářství);
- domnívá se, že kromě opatření Komise musí členské státy, stejně jako regionální a místní orgány, také podporovat výměnu zkušeností, provádět srovnávací studie a identifikovat nejlepší úspěchy, především v oblasti snižování administrativních nákladů;
- domnívá se, že společná zemědělská politika musí reagovat na cíle územní soudržnosti;
- si přeje, aby se zjednodušení SZP přeměnilo ve správnější a spravedlivější SZP, pokud jde o rozdělování pomoci mezi zemědělské podniky, odvětví a regiony;
- dále upřesňuje, že hledané potřebné zjednodušení musí umožnit větší schopnost reagovat na krize na zemědělských trzích a na zdravotní a klimatická rizika.

Zpravodaj: pan Olivier BERTRAND (FR/ELS), člen rady města Saint-Sylvain de Bellegarde

Odkaz

sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Zjednodušená společná zemědělská politika pro Evropu – úspěch pro všechny

KOM(2009) 128 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

Úvod

1. připomíná, že toto stanovisko týkající se návrhu zjednodušit společnou zemědělskou politiku (SZP) je předloženo v období velmi specifického hospodářského kontextu a přichází v polovině současného časového plánu mezi kontrolou stavu současné SZP a vypracováním vývoje SZP po roce 2013 se zaměřením na budoucí rozpočtové výhledy;

2. zdůrazňuje, že pokračující světová hospodářská situace, ale také změna klimatu umožňují v jasném rámci lépe pochopit společnou politiku týkající se podpory v odvětví činnosti, jako je zemědělství, aby byly lépe zajištěny vlastní podmínky regulace této politiky s ohledem na všechny oblasti výroby a na všechna území, což představuje hlavní základy této politiky;

3. domnívá se, že v této souvislosti je velmi cenný koncept preference Společenství a nákup místních výrobků, aniž by se zacházelo k protekcionismu, které jsou zároveň reakcí na všechny okolnosti světové potřeby potravin, jež jsou stále velmi aktuální;

4. zdůrazňuje, že společná zemědělská politika musí zohlednit nejen kvalitní výrobu potravin, ale také podmínky týkající se zejména důležitých strategií, např. pro využívání půdy a pro rozvoj venkova (strategie v oblasti lesního hospodářství, znevýhodněné oblasti atd.). Tato politika musí také reagovat na cíle územní soudržnosti ve velkých geografických celcích kontinentální Evropské unie, ale také nejvzdálenějších oblastí;

5. je toho názoru, že v souladu s předchozími stanovisky Výboru regionů se zjednodušení SZP musí zaměřit na všechny zúčastněné strany, ale musí také usilovat o to, aby občané lépe pochopili, že její existence je nezbytná, aby bylo možné bránit jeden z hospodářských pilířů Evropy;

6. věří, že SZP musí být zaměřena do budoucna. V souladu s usnesením, jež VR přijal na svém plenárním zasedání v červnu 2009 v souvislosti se summitem OSN o změně klimatu v Kodani, je změna klimatu rozměrem, který musí být začleněn do zemědělství ve snaze o snížení spotřeby energie a produkce skleníkových plynů;

Chronologické poznámky k textu sdělení

7. upřesňuje, že zjednodušená SZP musí být srozumitelná, čitelná a pochopitelná jak pro všechny zemědělce, tak pro všechny institucionální a hospodářské subjekty a občany Evropské unie;

8. upozorňuje Evropskou komisi (dále jen Komisi) a členské státy na to, že zjednodušení SZP neznámá reformu SZP se změnou jejích prováděcích pravidel. Zjednodušení musí být chápáno jako vývoj. Především je třeba zajistit, aby SZP nemohla měnit své předpisy v časových intervalech, které by nezohledňovaly všechny zemědělské výrobní cykly;

9. přeje si, aby Komise a členské státy využily příležitosti zjednodušení SZP k náležitému, kompletnímu a objektivnímu informování evropských občanů a zemědělců a aby neustále připomínaly cíle, prostředky provádění a program SZP;

10. připomíná, že „SZP zjednodušená pro všechny musí být SZP srozumitelná pro všechny“;

11. varuje Komisi, že zemědělci a občané nemají na svých územích o zjednodušení ponětí, přestože bylo zahájeno již v roce 2005;

12. klade si dotaz, zda jsou úpravy zemědělských předpisů skutečně významné pouze pro texty, které se týkají mléčných výrobků. Podivuje se, že se Komise ve své argumentaci omezila pouze na toto odvětví, třebaže si zaslouhuje mimořádnou pozornost;

13. v souvislosti se současnou hospodářskou krizí podporuje, aby evropské zemědělství mělo v rámci společné politiky nárok na státní podporu přizpůsobenou situacím krize (klíma, zdraví, hospodářství), aniž by byly ohroženy základy SZP, které takto naopak budou znovu potvrzeny (viz předchozí stanoviska Výboru regionů);

14. domnívá se, že kromě opatření Komise, jež představuje vytvoření skupiny expertů, musí členské státy, stejně jako regionální a místní orgány, také podporovat výměnu zkušeností, provádět srovnávací studie a identifikovat nejlepší úspěchy, především v oblasti snižování administrativních nákladů. Podobně jako Komise musí také každý členský stát zapojit do tohoto procesu své zemědělské odborníky;

15. upozorňuje, že Komise pod záminkou zjednodušení ve skutečnosti přistoupila k reformě, která způsobila na všech územích rozsáhlé restrukturalizace;

16. klade si otázku, zda zemědělci považují režim jednotné platby za „vstřícnější“. Má za to, že začlenění živých plotů a zádek je opatření společného zájmu pro všechny;

17. je potěšen, že Komise zahrnula potřebu pravidelně posuzovat a vyhodnocovat dopady. Toto opatření musí být rovněž součástí orientace SZP, jež musí být do roku 2013, který bude rozhodujícím pro kontrolu stavu a zjednodušení, více přizpůsobena územím a odborníkům;

18. připomíná význam lepší konzultace místních a regionálních orgánů a nutnost začlenit SZP do působnosti víceúrovňové správy věcí veřejných, jak ve své bílé knize uvádí Výbor regionů, v zájmu dosažení větší účinnosti, spravedlnosti a většího zapojení všech do procesu evropské integrace;

19. upozorňuje na to, že je nezbytné, aby byly elektronické údaje ze všech úrovní Komise k dispozici pro zemědělské využití přímo na místě. Elektronická výměna informací se musí týkat všech zúčastněných stran;

20. je překvapen prioritami obsaženými v akčním plánu a přeje si, aby tyto priority byly uspořádány a předkládány postupně;

21. žádá Komisi, aby zajistila zachování podmíněnosti jako základního principu přímých plateb SZP, má však za to, že je zapotřebí jistého zjednodušení, kterým by se zavedly rozumné požadavky na producenty, jež by pak mohly podléhat objektivní kontrole správních orgánů zapojených do řízení;

22. nabádá Komisi, aby prokázala, že jednotná společná organizace trhu představuje skutečné zjednodušení všech prováděcích předpisů Komise pro státy a území, jež bude prospěšné pro zemědělce, občany a území;

23. znovu potvrzuje, že snížení administrativní zátěže musí být prospěšné pro území, občany a zemědělce a musí se vztahovat na veškerou produkci. Výbor dále zdůrazňuje, že snížení této zátěže musí odpovídat cílům SZP;

24. klade si otázky ohledně celkových tvrzení Komise, pokud jde o režimy spojené podpory, a táže se jí, zda směřování SZP k dalšímu oddělení skutečně představuje zjednodušení, jež respektuje různorodost území. Výbor si rovněž přeje, aby se zjednodušení SZP v rámci kontroly stavu přeměnilo v lepší SZP pro všechny, která bude správnější a spravedlivější, pokud jde o rozdělování pomoci mezi zemědělské podniky, odvětví a regiony;

25. znovu upozorňuje Komisi na nutnost zohlednit veškerou zemědělskou výrobu se všemi jejími charakteristickými cykly;

26. v každém případě si přeje, aby byla pravidla podmíněnosti harmonizována na celém území Unie a aby byl uplatněn nejmenší společný jmenovatel; to je prioritou;

27. upozorňuje Komisi, že je nezbytné, aby sdělení bylo srozumitelné, kompletní a čitelné pro občany a zemědělce;

28. podporuje, aby politika jakosti byla jedním ze základů SZP, a nesmí se od ní upustit;

29. upřesňuje, že je třeba zapojit do výměny osvědčených postupů a do úsilí o zjednodušení místní a regionální orgány;

30. přeje si ještě větší zvýšení odbornosti evropských odvětvových politik, což by umožnilo evropskému potravinářskému sektoru, jednomu z hospodářských pilířů Evropy, aby se stal silnějším a pokračoval ve svém rozvoji tak, že se přizpůsobí celosvětovým hospodářským a klimatickým změnám;

31. požaduje, aby nástroje SZP, pokud jde o výrobu, více reagovaly na krize (tržní, klimatické, sociální, zdravotní a další). V účinném institucionálním mechanismu je zapotřebí předpokládat jednoduché nástroje, které umožní využít prostředků ve prospěch výroby a zároveň zajistí slušný příjem pro zemědělce, kteří jsou vystaveni těmto krizím;

32. podporuje Komisi v jejím vzkazu, v němž nabádá členské státy k většímu zjednodušení, aby se stal výkon jejich pravomocí ve společné politice efektivnější. Subsidiarita nesmí být spojena s komplikací a těžkostí postupů, které by mohly ohrozit respektování evropského zemědělsko-potravinářského modelu;

33. znovu potvrzuje, že priority kladené na rozvoj venkova musí být chápány jako větší investice do těchto území a nikoli jako náhrada politik členských států nebo místních orgánů. Rozvoj venkova musí být začleněn do hlavních evropských strategií (Lisabonské, Göteborgské) a také se musí stát hlavním rámcem jak územní soudržnosti, a tudíž solidarity, tak významných politik, jež jsou nutné pro uspořádání evropského kontinentu, přičemž je třeba i nadále realizovat zemědělské projekty a projekty související se zemědělstvím v rámci partnerství typu LEADER;

Závěr

34. rád by znovu potvrdil, že mu velice záleží na zachování společné zemědělské politiky a že odmítá jakoukoli formu renacionalizace. Připomínáme, že tato politika probíhá v kontextu hospodářské krize a představuje skutečnou regulaci trhů. Ve svém vývoji musí reagovat na potřeby všech odvětví na celém území Unie v rámci udržitelného rozvoje. Zdá se, že je nezbytné zahrnout toto opatření do upravené SZP do roku 2013 a do rámce evropských finančních výhledů;

35. táže se, zda toto zjednodušení SZP, jež je v současnosti navrhováno Komisí, zcela odpovídá cílům posledních diskusí o kontrole stavu a z toho vyplývajícím hlavním směrem, a doporučuje, aby se pokračovalo v úsilí na vnitrostátní a evropské úrovni v úzkém souladu s místními a regionálními orgány za účelem zlepšení podmínek provádění ve prospěch odborníků a lepšího pochopení této významné společné politiky občany, kteří jsou sami spotřebiteli;

36. dále upřesňuje, že hledané potřebné zjednodušení musí umožnit větší schopnost reagovat na krize na zemědělských trzích a na zdravotní a klimatická rizika. Právě současná krize odvětví mléka vyžaduje rozhodný zásah a zavedení jednoduchých a flexibilních regulačních nástrojů;

37. považuje za naléhavé lépe informovat o současné SZP, aby se s ní mohli všichni zainteresovaní (občané, spotřebitelé, zemědělci, místní a regionální orgány) lépe ztotožnit;

38. přeje si, aby EVROPA rozhodla, že tuto politiku přemění na ambiciózní společnou zemědělskou a potravinářskou politiku, jíž bude možné uvádět pod zkratkou SZPP. Tato politika se tak stane silnější v rámci Unie i ve světě. Úspěch takovéto politiky usnadní návrat k potřebné vyváženosti a stabilitě ve světě;

39. očekává od členských států, Evropského parlamentu a Rady, že na sebe vezmou po roce 2013 odpovědnost a definují tuto politiku s finančními výhledy, které budou slučitelné s cíli a podmínkami provádění na všech úrovních.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Stockholmský program: výzvy a příležitosti pro nový víceletý program prostoru svobody, bezpečnosti a práva v EU

(2010/C 79/08)

VÝBOR REGIONŮ

- souhlasí s politickými prioritami nového programu a připomíná, že pro budování „Evropy občanů“ má zásadní význam účast místní a regionální samosprávy, která procesu poskytne větší demokratickou legitimitu;
- bylo by vhodné, aby byly politiky v oblasti práva a vnitřních záležitostí koordinovány a integrovány s ostatními politikami Unie; klade důraz na potřebu lepší koordinace oblastí práva, bezpečnosti a vnitřních věcí s hospodářskou, sociální a vnější politikou Evropské unie za účelem posílení její efektivity a koherence;
- zdůrazňuje nutnost dosáhnout vyváženého přiblížení v otázkách bezpečnosti a ochrany základních práv a svobod tím, že budou rozvíjeny soudržné nástroje v prostoru svobody, bezpečnosti a práva;
- upozorňuje, že Listina základních práv Evropské Unie uznává práva, která se vztahují na všechny osoby nezávisle na jejich státní příslušnosti či správním statusu týkajícím se pobytu v Evropské unii, a na to, že zásada bydliště má velký význam pro místní a regionální orgány, pokud jde o zajišťování soudržnosti a sociálního smíru;
- má za to, že pro potírání trestných činů, které ohrožují bezpečnost občanů, jako jsou terorismus, organizovaný zločin, zejména obchod s lidmi, obchod s drogami a sexuální vykořisťování nezletilých, má prevence stejný význam jako stíhání, a připomíná Komisi, že místní a regionální subjekty hrají v rozvoji strategií pro prevenci trestných činů zásadní roli;
- domnívá se, že by se Výbor regionů měl podílet na prostoru svobody, bezpečnosti a práva a v tomto směru by měl být přímo zapojen do provádění a rozvoje Stockholmského programu a příslušného akčního plánu a rovněž do přípravy a zavádění mechanismů a nástrojů pro hodnocení v něm uvedených, v rozsahu jeho kompetencí.

Zpravodajka: paní Anna Terrón i Cusí (ES/SES), tajemnice regionální vlády Katalánska (Generalitat de Catalunya) pro Evropskou unii

Odkaz

sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům

KOM(2009) 262

sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Spravedlnost, svoboda a bezpečnost v Evropě od roku 2005: hodnocení Haagského programu a akčního plánu

KOM(2009) 263

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Všeobecná doporučení

1. je potěšen tím, že se Komise rozhodla pokračovat ve vytváření skutečného prostoru svobody, bezpečnosti a práva pro občany, a souhlasí s tím, že je třeba zdůraznit, jak je tento prostor důležitý v dnešním světě rostoucí mobility;

2. s uspokojením nahlíží na skutečnost, že se Komise rozhodla poskytnout Unii víceletý program, kterým se stanoví priority pro příštích pět let v oblastech souvisejících s prostorem svobody, bezpečnosti a práva, konstatuje však, že Komise ve sdělení nijak nepoukazuje na změny, které by v této věci přinesla Lisabonská smlouva;

3. má za to, že nový program musí být natolik ambiciózní, aby v tomto směru zaručil významné pokroky, ale musí také věnovat více pozornosti hodnocení iniciativ, které byly navrženy v předchozích deseti letech, a to za účelem zlepšení jejich efektivity a dosažení vytyčených cílů;

4. opakuje své znepokojení nad tím, že Komise opět věnuje nedostatečnou pozornost úloze místních a regionálních orgánů v otázkách svobody, bezpečnosti a práva;

5. připomíná, že místní a regionální samospráva má na oblastech, jimiž se sdělení zabývá, mimořádný zájem, jelikož mají přímý dopad na každodenní život občanů pobývajících v Evropské unii a na funkci místních a regionálních samospráv samu;

6. opakuje, že jakožto politické shromáždění zastupující místní a regionální orgány je Výbor regionů jedním z vhodných míst pro sledování zájmů občanů a zajištění plnění práv a povinností evropských občanů;

7. domnívá se, že by se Výbor regionů měl podílet na prostoru svobody, bezpečnosti a práva a v tomto směru by měl být přímo zapojen do provádění a rozvoje Stockholmského programu a příslušného akčního plánu a rovněž do přípravy a zavádění mechanismů a nástrojů pro hodnocení v něm uvedených, v rozsahu jeho kompetencí;

8. potvrzuje svůj závazek podpory mnohoúrovňového systému ochrany základních práv a vítá skutečnost, že díky pokroku v zavádění prostoru svobody, bezpečnosti a práva se občané stávají ústředním tématem tohoto projektu;

9. zdůrazňuje nutnost dosáhnout vyváženého přiblížení v otázkách bezpečnosti a ochrany základních práv a svobod tím, že budou rozvíjeny soudržné nástroje v prostoru svobody, bezpečnosti a práva;

10. lituje, že nebylo dosaženo očekávaných pokroků, a připomíná členským státům, že zpomalování vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva může ohrozit práva a svobody evropských občanů;

11. souhlasí s Komisí, že pro rozvoj prostoru svobody, bezpečnosti a práva má klíčový význam účinné používání právních předpisů, v tomto směru sdílí obavy z odlišného provádění směrnice a vyzývá Komisi, aby navrhla nová a aktualizovaná opatření s cílem zajistit, aby byly do vnitrostátních právních řádů převáděny duch a forma norem a politik přijatých na evropské úrovni;

12. má za to, že volný pohyb je stěžejním základem evropského občanství, a žádá Komisi, aby zavedla opatření k řádné realizaci souvisejících právních předpisů;

13. připomíná, že jakožto orgány s přímou vazbou na občany mohou hrát místní a regionální orgány významnou roli v souvislosti s nástroji a mechanismy hodnocení, a proto žádá, aby ve shodě s doporučením skupiny na vysoké úrovni pro budoucnost politiky evropské spravedlnosti byl přizván k vypracování těchto opatření, a bylo tak možné lépe využít praktické zkušenosti územních orgánů;

14. navrhuje proto, aby vnější rozměr evropské vnitřní politiky byl v rámci akčního plánu Stockholmského programu předmětem soudržného rozvoje, který by mohl pojednávat zejména o společných zájmech v oblasti přistěhovalectví, azylu, o spolupráci v záležitostech ochrany hranic a o boji proti terorismu a trestné činnosti, o geografických prioritách v rámci jednotlivých témat, rámcových podmínkách pro výměnu informací, zárukách dodržování základních a lidských práv, transparentnosti a volném přístupu k informacím, ochraně dat a s ní souvisejících zárukách právní ochrany pro občany Unie a státní příslušníky třetích zemí;

15. bylo by vhodné, aby byly politiky v oblasti práva a vnitřních záležitostí koordinovány a integrovány s ostatními politikami Unie; klade důraz na potřebu lepší koordinace oblastí práva, bezpečnosti a vnitřních věcí s hospodářskou, sociální a vnější politikou Evropské unie za účelem posílení jejich efektivity a koherence;

16. souhlasí s politickými prioritami nového programu a připomíná, že pro budování „Evropy občanů“ má zásadní význam účast místních a regionálních orgánů, která procesu poskytne větší demokratickou legitimitu;

17. shodně se domnívá, že pro politické priority je třeba zajistit finanční prostředky, a upozorňuje, že je nutné zaručit účast místních a regionálních orgánů na přípravě rozpočtových nástrojů určených pro oblasti, které spadají do jejich kompetence;

18. konstatuje, že dodržování zásad subsidiarity a proporcionality bude možné prověřit až po předložení podrobných návrhů, a vyzývá k tomu, aby bylo akčním plánem, který má být přijat v prosinci 2009, zaručeno přísné respektování uvedených zásad;

19. žádá, aby bylo věnováno zvláštní úsilí dodržování zásady subsidiarity, jelikož členské státy ji mohou využívat ke znovunabytí kompetencí ve vnitrostátním kontextu;

O Evropě práv

20. vítá vůli Unie přistoupit k Evropské úmluvě o lidských právech a připomíná, že ochrana základních práv musí být základním předpokladem veškeré činnosti Unie a jejích členských států;

21. upozorňuje, že Listina základních práv Evropské Unie uznává práva, která se vztahují na všechny osoby nezávisle na jejich státní příslušnosti či správním statusu týkajícím se pobytu v Evropské unii, a na to, že zásada bydliště má velký význam pro místní a regionální orgány, pokud jde o zajišťování soudržnosti a sociálního smíru;

22. opakuje, že používání směrnice o volném pohybu osob má klíčový význam pro zajištění práva evropských občanů a jejich rodin volně se pohybovat a pobývat v členských státech, a připomíná, že tuto směrnici plně neprovedl žádný stát ⁽¹⁾;

23. se znepokojením bere na vědomí, že rodinní příslušníci občanů EU, kteří disponují povolením k dlouhodobému pobytu a jsou státními příslušníky třetích zemí, jsou při vstupu a při pobytu vystavováni diskriminačním omezením na základě etnického původu či státní příslušnosti, a žádá dohled zaměřený zejména na to, aby nedocházelo k této diskriminaci;

24. podporuje veškeré iniciativy zaměřené proti diskriminaci, rasismu, antisemitismu, xenofobii a homofobii, vyzývá k rychlému přijetí návrhu směrnice o provádění zásady rovného zacházení s osobami bez ohledu na náboženské vyznání nebo víru, zdravotní postižení, věk nebo sexuální orientaci (KOM(2008) 426) a připomíná, že místní a regionální orgány mohou hrát větší úlohu při prevenci a odhalování xenofobního a rasistického jednání, a upozorňuje na roli, kterou vykonávají ve vzdělávání k demokratickým zásadám, dále soudí, že Evropský rok boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení 2010 je příležitostí k novému úsilí při tvorbě a provádění politik proti diskriminaci zranitelných společenských skupin;

25. souhlasí s tím, že je potřeba zavést kompletní režim ochrany dat, který by vycházel ze základního práva na soukromí a ochranu osobních dat a zahrnoval nástroje odpovídající cílům a zaručující vysokou úroveň ochrany;

⁽¹⁾ Viz sdělení o pokynech pro lepší provádění a uplatňování směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, KOM(2009) 313 v konečném znění.

26. vyjadřuje své znepokojení nad exponenciálním nárůstem digitálních údajů o občanech, který má původ v rozvoji informačních a komunikačních technologií, připomíná, že evropští občané považují ochranu dat a soukromí ⁽²⁾ za velmi důležitou, a domnívá se, že by se ve Stockholmském programu a následném akčním programu Komise mělo věnovat více pozornosti rozvoji strategického přístupu založeného na technologiích „privacy by design“ a „privacy Avare“ ⁽³⁾;

27. je znepokojen nízkou účastí občanů Unie v evropských volbách, připouští, že jako instituce EU se sám v této věci dostatečně neangažoval a lituje, že Komise nepřichází s myšlenkami, které by byly skutečně inovační a zvýšily účast na demokratickém životě v Unii ⁽⁴⁾;

28. vyzývá Komisi, aby hledala nové způsoby, jak propagovat nové formy účasti založené na nových technologiích a zdůraznit význam elektronické správy a iniciativ jako účast přes internet, a to s cílem podpořit zapojení občanů na občansko-politické úrovni ⁽⁵⁾;

29. má za to, že je třeba podpořit informační postupy, které by evropským občanům umožnily lépe znát svá práva, zejména v oblasti diplomatické a konzulární ochrany ve třetích zemích, v nichž jejich země nemá zastoupení;

30. konstatuje, že je nezbytné zlepšit systém společné odborné přípravy v oblasti civilní ochrany, a souhlasí s návrhem na podporu vytváření sítí za účelem přístupu k odborné přípravě a společného vymezení standardů v této oblasti uvedeným v závěrečné zprávě Future Group ⁽⁶⁾;

(2) *Data Protection in the European Union. Citizens' perceptions. Analytical Report* (Ochrana údajů v Evropské unii – průzkum názorů občanů – analytická zpráva), Eurobarometr, únor 2008.

(3) Stanovisko evropského inspektora ochrany údajů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Prostor svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/webdav/site/mySite/shared/Documents/Consultation/Opinions/2009/09-07-10_Stockholm_programme_EN.pdf.

(4) V tomto smyslu vyzýváme Komisi, aby konzultovala studii „Participation in the European Project: how to mobilize citizens at local, regional, national, and European levels“, kterou připravuje Institute for European Studies-VUB a Danish Technological Institute na objednávku Výboru regionů a která bude představena v Gödöllő 16. října 2009.

(5) Znamenitým příkladem je internetová diskuse k tématu zdraví a bezpečnosti spotřebitelů, kterou 14. září 2009 zahájilo GR pro zdraví.

(6) *Freedom, Security, Privacy – European Home Affairs in an open world. Report of the Informal High Level Advisory Group on the Future of European Home Affairs Policy (The Future Group)* (Svoboda, bezpečnost, soukromí – evropské vnitřní věci v otevřeném světě. Zpráva neformální poradní skupiny na vysoké úrovni o budoucnosti evropské politiky vnitřních věcí), červen 2008.
<http://www.statewatch.org/news/2008/jul/eu-futures-jha-report.pdf>.

31. lituje, že pokud jde o mechanismy na podporu civilní ochrany, neklade se větší důraz na úlohu místních a regionálních orgánů, jelikož ty mají klíčovou roli při prevenci a při mobilizaci lidí a prostředků v případech potřeby;

O Evropě jako prostoru práva a spravedlnosti

32. potvrzuje důležitost evropského soudního prostoru a nezbytnost odstranění zbývajících překážek s cílem zaručit evropským občanům neomezený výkon jejich práv a účinnost nástrojů vnitřního trhu;

33. uznává, že je složité pracovat s 27 rozdílnými soudními systémy, ale vyzývá ke konzistentní a efektivní přeshraniční soudní spolupráci na základě vzájemného uznání, důvěry a respektování zásady subsidiarity, zdůrazňuje, že tato spolupráce by měla být prováděna minimální harmonizací procesního trestního práva, resp. zavedením minimálních standardů pro občanskoprávní řízení;

34. je toho názoru, že přístup ke spravedlnosti má zásadní význam, pokud má být zaručena Evropa jako prostor práva, a vítá obecné návrhy Komise, zejména co se týče elektronického soudnictví, jež by měly být provedeny se zárukou ochrany dat;

35. domnívá se, že je třeba maximálně prozkoumat potenciál využití nových technologií v oblasti soudní spolupráce;

36. má za to, že by měly být posíleny mechanismy používání nástrojů soudní spolupráce v oblasti rodinného práva, především ty, které se týkají práv nezletilých;

37. požaduje větší úsilí o zajištění správného provedení evropských právních předpisů v oblasti spravedlnosti, aby se tak předšlo snížení efektivity právních nástrojů;

38. souhlasí s tím, že je nezbytné zavést vzájemné uznávání rozhodnutí o pozbytí práva, zejména u zákazů, které se vztahují na povolání, kde dochází ke kontaktu s nezletilými, avšak žádá Komisi, aby dohlédla na to, že bude zaručena ochrana údajů při výměně informací a nebude docházet k jejich zneužívání;

39. sdílí názor, že odborná příprava a znalosti jsou zásadními prvky budování Evropy jako prostoru práva, která by respektovala rozmanitost a podporovala spolupráci, a vyzývá Komisi, aby připravila výměnné programy pro odborníky z různých zemí;

40. podporuje názor, že je nezbytné sblížit vnitrostátní právní předpisy v oblasti občanského práva týkajícího se obzvláště závažných trestných činů přeshraničního charakteru za účelem usnadnění rozvoje přeshraniční aktivity a aby se více dbalo na práva občanů, což je cílem vytvoření evropského prostoru soudní spolupráce;

O Evropě jako ochránci

41. cení si úsilí Komise o to, aby se politiky v oblasti bezpečnosti a spravedlnosti zaměřily na respektování základních práv občanů, ale připomíná nutnost zaručit soudržnost a vyváženost mezi prvky bezpečnosti a ochranou práv a svobod při přípravě strategie vnitřní bezpečnosti;

42. souhlasí s tím, že je nezbytné vytvořit společnou kulturu příslušníků bezpečnostních složek, a vítá rozhodnutí podpořit mechanismy výměny zkušeností a osvědčených postupů, v této souvislosti je zásadní zdůraznit význam politik prevence jako povinného předstupně celého procesu boje proti kriminalitě;

43. lituje, že se v tomto smyslu hovoří pouze o národní úrovni, vzhledem k tomu, že budování společné bezpečnostní kultury by mělo zahrnovat také odborníky z místních a regionálních orgánů;

44. navrhuje prozkoumat, do jaké míry by kodifikace evropského policejního práva mohla usnadnit přeshraniční spolupráci při zásazích uvnitř EU;

45. dodává, že by se mělo zajistit zavedení mechanismů umožňujících územním orgánům, které se účastní účinného používání právních předpisů Společenství v bezpečnostní a policejní oblasti, přiměřený a řízený přístup k mechanismům pro spolupráci a informace existujícím v Unii, aniž by tím bylo zpochybněno vnitřní rozdělení pravomocí (7);

46. má za to, že je nezbytné posílit používání a efektivitu technologických nástrojů a zajistit tak bezpečnost a svobodu osob, které využívají možnosti mobility, avšak uznává své znepokojení v souvislosti s rychlým rozvojem těchto systémů, které nejsou v dostatečné míře hodnoceny;

47. souhlasí, že je potřeba se zamyslet nad architekturou informačních systémů v zájmu zlepšení jejich účinnosti a výkonnosti, minimalizace nákladů a maximalizace užitku;

(7) Obzvláště důležité je, aby byl zajištěn rychlý a garantovaný přístup k databázím uvedeným v rozhodnutí Rady 2008/615/JHA ze dne 23. června o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti.

48. připomíná, že co se týče výzkumu a vývoje v oblasti bezpečnosti a možného zřízení fondu pro vnitřní bezpečnost, je třeba zapojit odborníky z místních a regionálních orgánů;

49. má za to, že pro potírání trestných činů, které ohrožují bezpečnost občanů, jako jsou terorismus, organizovaný zločin, zejména obchod s lidmi, obchod s drogami a sexuální vykořisťování nezletilých, má prevence stejný význam jako stíhání, a připomíná Komisi, že místní a regionální subjekty hrají v rozvoji strategií pro prevenci trestných činů zásadní roli;

50. podporuje posilování účinnosti evropské policejní a soudní spolupráce a domnívá se, že místní a regionální orgány by měly mít významnější úlohu v boji proti organizovanému zločinu s přeshraničním dosahem, a to vzhledem ke stále silnějšímu vztahu mezi trestným činem na místní úrovni a organizovanou mezinárodní trestnou činností;

51. zdůrazňuje, že jakýkoliv pokrok v boji proti kriminalitě musí být doprovázen odpovídajícími kroky směrem k ochraně práv na obhajobu a stanovení minimálních společných soudních záruk pro žalované, jež by se měly týkat otázek jako presumpce nevinu a vyšetřovací vazba;

52. sdílí názor, že ochraňovat vnější hranice EU je důležité pro zajištění bezpečnosti a svobody pohybu uvnitř Unie, a podporuje zmínku o absolutním respektování lidských práv a přístupu k mezinárodní ochraně při rozvoji evropské strategie pro integrovanou správu hranic, avšak zdůrazňuje své obavy v souvislosti s nevýznamnými konkrétními pokroky v tomto smyslu v rámci sdělení a žádá, aby se při další práci dbalo na to, že Evropa je prostor svobody a práv;

53. žádá Komisi, aby před zřízením nových nástrojů zavedla mechanismy nezávislého hodnocení operativní spolupráce mezi členskými státy (FRONTEX), jakož i související spolupráce s třetími státy, zejména s ohledem na zásahy do základních práv občanů EU a státních příslušníků třetích zemí;

54. připomíná členským státům, že kontrola a střežení námořních hranic nesmí znamenat narušení základní povinnosti zachránit na moři;

55. má za to, že stávající informační systémy (SIS II, VIS) je třeba plně vyvinout a vyhodnotit ještě před zaváděním změn nebo nových nástrojů, a vyjadřuje své obavy z toho, že sdělení neobsahuje dostatek informací o mechanismech kontroly a dohledu nad používáním biometrických údajů v rámci těchto systémů;

56. je znepokojen zavedením elektronické registrace vstupů a výstupů na území členských států a možností rozvoje evropského systému předběžného cestovního povolení, jež mohou znamenat porušení základních práv, zejména pokud jde o ochranu osobních údajů;

57. upozorňuje, že je třeba posílit strategie spolupráce za účelem podpory výměny informací a spolupráce mezi policejními silami a celními úřady;

58. dodává, že jakýkoliv nový plánovaný nástroj, jako je společné evropské schengenské vízum, je třeba připravovat účinným a výkonným způsobem a je přitom nutné brát ohled na ochranu údajů a záruky související s právem na soukromí;

59. podporuje úsilí o zlepšení spolupráce mezi Europolem a Eurojustem v zájmu pokroku ve vyšetřování přeshraničních aktivit organizovaného zločinu;

60. souhlasí s obavami z hrozeb, které Komise uvádí, a upozorňuje, jakou roli mohou hrát místní a regionální orgány při zjišťování a odhalování těchto kriminálních praktik;

61. vyzývá Komisi, aby stanovila specifické akční plány pro boj proti obchodu s lidmi a aby z tohoto boje učinila součást vztahů se třetími zeměmi;

62. vyjadřuje znepokojení v souvislosti s přibýváním trestných činů týkajících se sexuálního vykořisťování dětí a s výskytem dětské pornografie⁽⁸⁾ na internetu a připomíná, že trestní opatření musí být doplněna o opatření, která se zaměří na vzdělávání a osvětu občanů v této oblasti;

63. vyzdvihuje možnou úlohu místních a regionálních orgánů při rozvoji preventivních přístupů zaměřených na ochranu důstojnosti a práv nezletilých, a zejména opuštěných nezletilých a nezletilých bez doprovodu⁽⁹⁾;

64. uznává, že je nezbytné pokročit v boji proti počítačové a hospodářské trestné činnosti a zlepšit mechanismy koordinace a spolupráce v těchto oblastech, v nichž k trestnému činu nedochází pokaždé v zemi, kde je vyšetřován;

⁽⁸⁾ Vzhledem ke svému znepokojení v souvislosti s problematikou sexuálního vykořisťování dětí a dětské pornografie se Výbor regionů v průběhu příštích měsíců vyjádří k rámcovému rozhodnutí Rady 2004/68/JAI ze dne 22. prosince 2003 o boji proti pohlavnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii.

⁽⁹⁾ Viz stanovisko o spolupráci na místní a regionální úrovni za účelem ochrany dětí a mladých lidí před zneužíváním a zanedbáváním v Evropské unii (CdR 225/1999 fin) (není k dispozici v českém znění) a stanovisko Výboru regionů Směrem ke strategii EU o právech dítěte (CdR 236/2006 fin).

65. připomíná Komisi možnou úlohu místních a regionálních orgánů v boji proti korupci a padělání a při rozvoji protidrogové strategie Evropské unie;

66. považuje hrozbu terorismu za jednu z hlavních obav evropských občanů a lituje, že ve sdělení není zmínka o roli místních a regionálních orgánů při snižování tohoto nebezpečí, zejména co se týče boje proti násilné radikalizaci;

67. obává se, že preventivní mechanismy uváděné ve sdělení budou sloužit ke kriminalizaci etnických či náboženských skupin a že nebudou působit proti hlubokým příčinám teroristických činů;

68. navrhuje, aby se zohlednily politické, sociální a ekonomické faktory, jež mohou hrát roli v nárůstu politického násilí různých skupin, spíše než aby se pozornost zaměřovala na rozdílné národnosti, etnické či náboženské původy těchto skupin, což by mohlo způsobit nárůst rasismu a xenofobie;

Evropa jako prostor solidarity v oblasti přistěhovalectví a azylu

69. opakuje, že Evropská unie si musí vytvořit skutečnou evropskou přistěhovaleckou politiku založenou na zásadách solidarity, vzájemné důvěry a sdílené odpovědnosti mezi členskými státy, která bude plně respektovat lidská práva při zachování stávajícího rozdělení pravomocí a jejich plného využití v této oblasti, jakož i zásady subsidiarity;

70. připomíná, že místní a regionální orgány mají klíčovou úlohu v provádění přistěhovaleckých a azylových politik a jako první musí reagovat na sociální a hospodářský dopad migračních toků na svá území;

71. vyzývá členské státy EU, aby sdílely odpovědnosti za přijímání a integraci uprchlíků a zavedly mechanismus přerozdělení mezi členskými státy;

72. vyzývá Komisi, aby lépe koordinovala různé existující nástroje za účelem stanovení směrů působení v oblasti přistěhovalectví a azylu, a připomíná, že tyto směry musí vycházet z respektu vůči základním právům a svobodám;

73. vítá, že je upřednostňován globální přístup k přistěhovalectví, a souhlasí s důrazem na podporu skutečného a rovnocenného partnerství se zeměmi původu a s tranzitními zeměmi za účelem řízení migračních toků řádným způsobem;

74. připomíná, že EU by měla lépe sladit hospodářskou migraci s potřebami trhu práce členských států, a vyzývá k zavedení společného flexibilního systému přijímání, jehož pomocí by si mohly členské státy určit počet příslušníků zemí mimo EU, kteří budou přijati;

75. vyjadřuje znepokojení v souvislosti s tím, že koncept větší solidarity se omezuje na myšlenku utilitaristického a selektivního přijímání vysoce kvalifikovaných přistěhovalců, kterých je zapotřebí na evropských trzích práce;

76. souhlasí s tím, že je třeba požadovat lepší propojení přistěhovalecké politiky a vnější politiky Evropské unie, a domnívá se, že spolupráce a dialog s třetími zeměmi jsou nezbytné jak z důvodu boje proti nedovolenému přistěhovalectví, tak kvůli podpoře přistěhovalectví dovoleného. Investice do ekonomiky v těchto třetích zemích je účinnějším nástrojem pomoci lidem, kteří mají v úmyslu migrovat z hospodářských důvodů. Pro tento úkol mají zásadní význam místní a regionální orgány, zejména ty z nich, jež jsou nejbližší třetím zemím nebo s nimi mají nejsilnější vazby – tyto orgány mohou sloužit jako platformy pro spolupráci EU s těmito zeměmi;

77. domnívá se, že diplomacie obcí by měla být posílena vypracováním akčního plánu programu pro prostor svobody, bezpečnosti a práva, jelikož místní a regionální orgány mohou zásadně přispět ke zlepšení vztahů a životních podmínek ve městech a regionech původu a v tranzitních městech a regionech;

78. souhlasí, že je nutné konzistentním způsobem využívat nástrojů migrační politiky, a vyzývá, aby ještě před uzavřením nových dohod byly posouzeny iniciativy jako partnerství pro mobilitu, jejich předpoklady a důsledky pro země původu;

79. souhlasí se snahou Komise o lepší řízení přistěhovalectví z ekonomických důvodů v celé Evropské unii a vyzývá k tomu, aby se pokročilo v přípravě strategie – v souladu s Evropskou platformou pro dialog –, jež by zahrnovala místní, regionální a celostátní subjekty v rámci Unie, respektovala právo členských států stanovit počet státních příslušníků třetích zemí, které přijmou z pracovních důvodů, a zároveň jim zajistila důstojné pracovní podmínky⁽¹⁰⁾;

80. se zájmem vítá návrh na vytvoření orgánu s funkcí pozorovatele za účelem analýzy jevů spojených s migrací a porozumění těmto jevům a upozorňuje na to, že tato iniciativa nesmí narušit již existující iniciativy. Potřeba uspořádat a optimalizovat nástroje, které jsou v této oblasti již k dispozici, je čím dál tím naléhavější;

81. domnívá se, že přes jeho zřejmý přínos by návrh na vypracování pravidel přistěhovalectví měl být podrobně prostudován, zvláště s ohledem na to, že ještě nebyla schválena směrnice o sjednoceném postupu vyřizování žádostí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce, jež obsahuje společný soubor práv pro pracovníky z třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státu. Musí také zajistit, aby jeho vypracování nezpůsobilo zmatek a neoslabilo stávající soubor práv a záruk státních příslušníků třetích zemí, kteří pobývají v Evropské unii;

82. oceňuje, že Komise připomíná úlohu, kterou hrají místní a regionální orgány v oblasti začleňování přistěhovalců⁽¹¹⁾, a uznává, že je potřeba zahájit širší debatu o začleňování v Evropě, připomíná v této souvislosti, že politika začleňování se nesmí stát skrytým nástrojem řízení přistěhovalectví podmiňujícím především spojování rodin, ale musí směřovat k možnému začlenění přistěhovalců po jejich usídlení na území členského státu z hlediska sociálního, ekonomického, kulturního a občanského;

83. považuje za nezbytné, aby se místní a regionální orgány a Výbor regionů účastnily definování ročních a víceletých priorit Evropského fondu pro integraci a aby bylo zajištěno, že členské státy správně provedou a rozdělí prostředky fondu místním a regionálním orgánům;

84. vyzývá členské státy, aby zapojily místní a regionální orgány do příští konference o začleňování na ministerské úrovni, která se bude konat během španělského předsednictví na počátku roku 2010, a aby byly zlepšeny mechanismy spolupráce v otázkách souvisejících s migrací s platformami, jako je budoucí Evropsko-středomořské shromáždění místních a regionálních orgánů;

85. souhlasí s Komisí, že nehlášená práce a obchod s lidmi mají hlavní podíl na existenci neregulérní migrace v Evropě, a vyzývá členské státy, aby hledaly společné strategie boje proti těmto problémům;

86. uznává, že obavy vzniklé v důsledku schválení směrnice o navracení zavazují k větší obezřetnosti, co se týče účinného provádění směrnice, a žádá Komisi, aby přísně dohlížela na to, že směrnice o navracení, která vstoupí v platnost v prosinci 2010, bude prováděna v souladu s Listinou základních práv;

⁽¹⁰⁾ Viz stanovisko Globální přístup k migraci: rozvoj evropské politiky v oblasti přistěhovalecké pracovní síly a její začlenění do vztahů s třetími zeměmi (CdR 296/2007 fin).

⁽¹¹⁾ Viz závěry semináře Výboru regionů na téma Úloha měst a regionů v integrování přistěhovalců (Atény, 16. října 2008). (CdR 323/2008 fin).

87. upozorňuje, že nelze hovořit o dobrovolném návratu, pokud nebudou stanoveny mechanismy pro dialog se zeměmi původu, jež by zaručily životaschopnost návratu a také to, že nebude zahájen další migrační projekt;

88. volá po tom, aby se věnovalo více pozornosti případům nezletilých přistěhovalců bez doprovodu a aby tato problematika byla zahrnuta jako konkrétní bod do akčního plánu Stockholmského programu, zdůrazňuje, že vzhledem k fenoménu nezletilých přistěhovalců bez doprovodu je nutné posílit solidaritu, povinnosti a rozdělení nákladů mezi regionální, vnitrostátní a evropské orgány, a vyzývá Komisi, aby připravila opatření, jež by více trestala sítě, které se věnují obchodu s lidmi a využívají nezletilé;

89. žádá Komisi o zajištění toho, aby mechanismy azylových systémů v členských státech držely krok v budování společného evropského azylového systému, založeného na Ženevských úmluvách a na ostatních platných mezinárodních nástrojích, a varuje proti uzavírání nových readmisních dohod se státy, které nejsou signatáři Ženevské úmluvy;

90. doporučuje, vzhledem k míře přijímání žádostí o azyl, která je v jednotlivých členských státech velice rozdílná, přezkoumat jednotný evropský azylový systém v tom smyslu, aby zodpovědnost za přezkoumání žádosti spočívala na tom členském státu, ve kterém byla žádost podána, přičemž musí být zaručena solidarita mezi členskými státy;

91. žádá Komisi, aby pracovala na zajištění správného fungování Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, aby ocenila zapojení místních a regionálních orgánů do jeho činností a aby byl Výbor regionů zapojován v případech, kdy má problematika místní a regionální rozměr;

92. uznává, že pro místní a regionální správu je velmi důležité začlenit uprchlíky či osoby, jež požívají mezinárodní ochrany, a žádá, aby se místní a regionální orgány mohly zapojit do zavádění mechanismu vnitřního přesídlování osob;

93. žádá, aby se pokračilo s analýzou společného zpracování žádostí o azyl, a souhlasí s Komisí, že je třeba přezkoumat Evropský uprchlický fond, do nějž by měly být více zapojeny místní a regionální orgány;

94. zdůrazňuje, že členské státy by měly více zapojovat místní a regionální orgány do přípravy politik souvisejících s vytvářením evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva, a respektovat tak zásadu subsidiarity.

95. závěrem vyzývá, aby byl akční plán vyplývající ze Stockholmského programu přesvědčivý; měl by být doplněn navýšením finančních prostředků pro oblast svobody, bezpečnosti a práva. To bude vyžadovat koordinaci vnitřních finančních nástrojů s nástroji pro vztahy se třetími zeměmi.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

III

(Přípravné orgány)

VÝBOR REGIONŮ

81. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 5.–7. ŘÍJNA 2009

Stanovisko Výboru regionů k tématu Konkurenceschopná nákladní železniční doprava

(2010/C 79/09)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá právní akt, který upravuje zásady fungování evropské železniční sítě zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy. Cílem je vybudovat efektivní síť nákladní dopravy díky inteligentnímu využívání stávající infrastruktury nebo jejímu rozvoji;
- se domnívá, že důsledné zavádění do praxe zásad stanovených ve výše zmíněném právním aktu rychle povede ke zvýšení účinnosti železniční dopravy jako dopravy nejprůběžnější pro životní prostředí, jako nejbezpečnější dopravy, která bude moci konkurovat ostatním druhům dopravy z hlediska účinnosti;
- se domnívá, že vytvoření koridoru pro železniční nákladní dopravu musí propojit ostatní druhy dopravy pomocí vhodných pozemních, námořních a leteckých terminálů, včetně vnitrozemských přístavů;
- poukazuje na rozvoj logistických center, na jejichž činnosti se podílejí místní a regionální orgány. Tato centra je třeba brát v úvahu při vytváření evropské železniční sítě zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy. Místní a regionální orgány musí být zapojeny do plánování a rozvoje těchto logistických center;
- upozorňuje na jistá ustanovení obsažená v nařízení, jež mohou vést k nárůstu zbytečné byrokracie v systémech řízení evropské železniční sítě;
- zdůrazňuje, že železniční nákladní doprava je poměrně průběžná pro životní prostředí, je bezpečná a může, zvýší-li se její účinná konkurenceschopnost, představovat alternativu energeticky náročnějších a člověku méně příznivých a nebezpečnějších druhů dopravy;
- zdůrazňuje, že k vytvoření evropské sítě železniční dopravy je nezbytné vytvořit mezinárodní strukturu schopnou podněcovat koordinaci mezi členskými státy a provozovateli infrastruktury v rámci jednotlivých dopravních koridorů.

Zpravodaj: pan Witold Krochmal (PL/UEN-EA), starosta města Wołów

Odkaz

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské železniční síti zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy

KOM(2008) 852 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

ÚVOD

1. Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské železniční síti zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy byl přijat v souvislosti s nutností vytvořit co nejbezpečnější, nejúčinnější a neekologičtější systém nákladní dopravy, který bude sloužit občanům a hospodářským subjektům.

2. V souladu s ustanoveními bílé knihy o dopravě z roku 2001, s ohledem na současné změny ve struktuře EU a na stále nové výzvy, kterým čelí země EU, je třeba se zaměřit na rozvoj součinnosti všech druhů dopravy.

3. Jakkoli byla v silniční a letecké dopravě provedena řada opatření, které měly pozitivní dopad, železniční doprava ještě vyžaduje mnoho práce.

4. Posuzovaný návrh vznikl po rozsáhlých konzultacích členských států, provozovatelů železnic, provozovatelů infrastruktury, průmyslových subjektů a zasilatelů.

5. Hlavním závěrem těchto konzultací je, že pokud by byly rychle vytvořeny mezinárodní železniční koridory zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy, zvýšilo by to konkurenceschopnost železnice a přispělo ke zlepšení makroekonomických ukazatelů.

Politická doporučení

6. Výbor vítá právní akt, který upravuje zásady fungování evropské železniční sítě zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy. Cílem je vybudovat efektivní síť nákladní dopravy díky inteligentnímu využívání stávající infrastruktury nebo jejímu rozvoji.

7. Výbor se domnívá, že důsledné zavádění do praxe zásad stanovených ve výše zmíněném právním aktu rychle povede ke zvýšení účinnosti železniční dopravy jako dopravy nejprívětivější pro životní prostředí, jako nejbezpečnější dopravy, která bude moci konkurovat ostatním druhům dopravy z hlediska účinnosti.

8. Výbor se domnívá, že vytvoření koridoru pro železniční nákladní dopravu musí propojit ostatní druhy dopravy pomocí vhodných pozemních, námořních a leteckých terminálů, včetně vnitrozemských přístavů.

9. Výbor poukazuje na rozvoj logistických center, na jejichž činnosti se podílejí místní a regionální orgány; tato centra je třeba brát v úvahu při vytváření evropské železniční sítě zajišťující konkurenceschopnost nákladní dopravy. Místní a regionální orgány musí být zapojeny do plánování a rozvoje těchto logistických center.

10. Výbor upozorňuje na jistá ustanovení obsažená v nařízení, jež mohou vést k nárůstu zbytečné byrokracie v systémech řízení evropské železniční sítě.

11. Výbor zdůrazňuje, že železniční nákladní doprava je poměrně přívětivá pro životní prostředí, je bezpečná a může, zvýšila-li se její účinná konkurenceschopnost, představovat alternativu energeticky náročnějších a člověku méně příznivých a nebezpečnějších druhů dopravy.

12. Je třeba zaměřit činnost na zlepšení účinnosti evropské železniční dopravy a na růst její konkurenceschopnosti prostřednictvím co nejrychlejšího vyřešení stávajících problémů, jako například:

- zlepšení spolupráce mezi provozovateli infrastruktury a členskými státy při odstraňování jevů souvisejících s překračováním hranic, při realizaci investic, lepší spolupráci a koordinaci mezi různými druhy provozu během využívání železnice;
- rozvoj a výstavba intermodálních terminálů pro železniční dopravu a zlepšení jejich účinnosti za využití nejnovějších technologií pro jejich řízení;
- výrazné zlepšení interoperability;
- minimalizace ztrát účinnosti, které jsou spojené s rozpadem podniků v důsledku otevření trhu;
- realizace účinné železniční sítě, jež by tvořila páteřní systém pro celou EU od severu na jih a od východu na západ.

13. Při této činnosti je třeba využít již zahájené iniciativy a práce jak na vnitrostátní, tak mezinárodní úrovni, které se týkají:

- přístupu k infrastruktuře a jejího zpoplatnění,

- řízení kapacity a provozu dopravních koridorů,
- bezpečnosti železniční dopravy,
- rozvoje interoperability železniční dopravy.

Dále jsou současně zapotřebí následující opatření:

- budovat síť v závislosti na kapacitách,
- vytvořit efektivní nové objízdné trasy pro nákladní dopravu (podobně jako u městských obchvatů v silniční dopravě) v případě vysoce zatížených železničních uzlů.

14. Zkušenosti z programu transevropských dopravních sítí (TEN-T), systému železniční signalizace (ERTMS) a jiných dosa-
vadních činností umožní výrazně účinněji a rychleji zprovoznit
evropskou železniční síť zajišťující konkurenceschopnost náklad-
ní dopravy díky vzniku synergetického účinku všech činností.

15. Aby koncepce vytvoření evropské sítě železniční dopravy
fungovala, je nezbytné vytvořit mezinárodní strukturu schopnou
podněcovat koordinaci mezi členskými státy a provozovateli in-
frastruktury v rámci jednotlivých dopravních koridorů. Tyto
struktury musí po členských státech požadovat, aby plnily závaz-
ky v oblasti zavádění koridorů.

16. Je nutné, aby příslušné orgány EU nebo členských států či
příslušné řídicí orgány dále pracovaly na odstranění dnes exis-
tujících omezení, která vedou ke snižování účinnosti a následně
i konkurenceschopnosti železniční dopravy, jako jsou například:

- jazykové překážky v přeshraniční dopravě;
- neexistence jednotných programů školení strojvedoucích,
které by obsahovaly pravidla železniční dopravy v celé EU;
- neexistence společných norem týkajících se bezpečnosti
a ložné hmotnosti;
- nejednotné využívání informačních a komunikačních tech-
nologii (IKT) a satelitních a rádiových systémů;
- neexistence systému a jednoznačné občanské odpovědnosti
za zásilky přepravované v intermodálních dopravních
řetězcích;
- existence mnoha problémů jak technické, tak správní pova-
hy při překračování hranic v mezinárodní železniční
dopravě;
- nedostatečná kapacita zejména v aglomeracích – je třeba
oddělit nákladní a osobní dopravu a celkově zvýšit konku-
renceschopnost železniční dopravy, je-li to technicky a lo-
gisticky možné;

- různé rozchody kolejí;

- neprovádění norem týkajících se přesnosti dopravy, ze-
jména při kombinované přepravě, např. po železnici a po
silnici;

- chybějící konsenzus ohledně rozměrů a délky vlaků, které
jsou optimální jak z hlediska zvýšení přepravního výkonu,
tak ochrany životního prostředí.

17. Bylo by vhodné zavést standardy pro železniční dopravu za
účelem snížení logistických nákladů, zlepšení konkurenceschop-
nosti, zvýšení přístupu na trhy, posílení interoperability a inter-
modality, dodání spojitosti mezi hospodářským rozvojem
a environmentálními požadavky a přeměny železnice v součást
evropské obchodní sítě, a tak zvýšit její hodnotu a přispět k opti-
malizaci výrobních, zásobovacích a distribučních procesů.

18. V případě, že nebude možné přesunout pravomoci spojené
s odstraňováním překážek, musí EU nebo členské státy bezpro-
středně svojí činností tato omezení odstranit.

19. Struktura řídicí koridory nesmí být zbyrokratizovaná, musí
pružně reagovat na situaci na trhu a být odolná vůči neodůvod-
něným zásahům členských států a institucí EU.

20. Určení nezbytného počtu vytvářených koridorů pro želez-
niční nákladní dopravu v jednotlivých členských státech by se
mělo řídit poptávkou po dopravních službách.

21. Vytvořením evropské železniční sítě zajišťující konkurence-
schopnost nákladní dopravy bude dosaženo předpokládaných
cílů za podmínky úzké spolupráce s místními a regionálními
orgány, přes jejichž území povedou koridory železniční sítě.

22. Tato spolupráce musí probíhat jak na úrovni plánování
a koordinace investic spojených se vznikem sítě, tak při využívá-
ní, opravách a modernizaci koridorů železniční dopravy, se zoh-
ledněním dostupné infrastruktury a dopravy.

23. S ohledem na význam zajištění kvalitních tratí pro nákladní
dopravu, jejich spolehlivosti a řádné obsluhy provozu je třeba na
tratích, které nebudou rozděleny na nákladní a osobní, určit za
současného úsilí o respektování místních a regionálních zájmů
pravidla fungování obou druhů přepravy tak, aby nebyla negativ-
ně ovlivněna mobilita obyvatel a nebylo to v rozporu s jinými
společenskými zájmy.

24. Vhodné regionální a městské plánování v oblasti územního
plánování, které přihlédne k umístění koridorů, překladových ter-
minálů a nádraží, značně zvýší efektivitu sítě a zároveň přispěje
ke zlepšení hospodářské situace měst a regionů.

25. Je nutné, aby místní a regionální orgány a orgány členských států EU prováděly kroky, jejichž cílem bude přizpůsobit tok silniční dopravy distribuci a dodávkám zboží přepravovaného ke spotřebitelům po železnici.

26. Místní a regionální orgány mají větší možnost spolupráce a dialogu s výrobci a subjekty používajícími železniční dopravu, mohou mnohem účinněji podnítit určité chování příjemců dopravních služeb při výběru druhů dopravy a vymezených tratí. Tak je zajištěno optimální chování podnikatelů při výběru druhů dopravy pro jejich výrobky z hlediska ekologie, spolehlivosti a rychlosti a samozřejmě z konkurenčního hlediska, pokud jde o cenu.

II. ZÁVĚRY A DOPORUČENÍ

27. Výbor regionů považuje vytvoření vnitřního trhu v oblasti železniční dopravy za nezbytný prvek v rámci Lisabonské strategie a strategie Společenství pro udržitelný rozvoj, a proto pokládá vydané nařízení EP a Rady EU za nezbytný právní akt, který umožní železniční dopravě, aby konkurovala ostatním, méně ekologickým a k lidem méně přívětivým druhům dopravy. Při provádění je v rámci určování tras pro prioritní nákladní dopravu třeba odpovídajícím způsobem zohlednit stávající dopravu, např. služby v přepravě cestujících. Také musí být obecně věnována stejná pozornost vnitrostátní i přeshraniční nákladní dopravě.

28. Důležitou úlohu při uplatňování nařízení budou mít místní a regionální orgány, které mohou díky vhodnému plánování, dovedné správě investic do silniční dopravy, regionálních železnic a do přístavů značně zvýšit účinnost a konkurenceschopnost železniční dopravy.

29. Je nutné, aby byla spolu s provozovateli železničních koridorů a místními a regionálními orgány stanovena pravidla přepravy nebezpečných materiálů.

30. Přestože budou rozhodnutí o vytváření koridorů nákladní dopravy projednávána a přijímána na úrovni Společenství, musí být již před jejich přijetím, tedy již ve fázi plánování a koordinace na vnitrostátní úrovni, v každém případě konzultovány místní a regionální orgány.

31. Tyto konzultace musí určit nutné prvky infrastruktury v souvislosti s vytvořením koridoru, jejichž výsledkem bude, že jeho umístění nebude mít negativní vliv na život místních komunit, které se nacházejí podél koridoru, a bude snazší zvolit nejvhodnější území pro průchod těchto koridorů.

32. Je nutné, aby na stejném území bylo dosaženo optimální koexistence vysokorychlostních sítí určených cestujícím, sítí pro vlaky konvenční rychlosti určené cestujícím a pro příměstskou železniční dopravu a sítí pro veškeré služby v oblasti nákladní dopravy.

33. S ohledem na určené parametry železniční tepny v dopravních koridorech bude nutné provést změny v organizaci silniční i železniční dopravy v místech, jimiž budou procházet dopravní koridory. Proto je nutné, aby měly místní a regionální orgány k dispozici vhodné finanční nástroje, jež jim umožní provádět investiční a modernizační práce nutné pro umístění tepny v jednotlivých místech. Současně je třeba zjednodušit právní rámec pro úspěšné vyvlastňování pozemků prováděné v obecném zájmu, aby v plánech na modernizaci či stavbu tras a infrastruktury nedocházelo ke zpožděním kvůli zásadě přiměřeného odškodnění za vyvlastněné pozemky.

34. Tyto nástroje musí být připraveny k použití ve lhůtě umožňující provedení ustanovení kap. 2 čl. 3 odst. 3 nařízení, tj. zákonných závazných lhůt uvedených v nařízení v oblasti zavádění jednotlivých koridorů pro železniční nákladní dopravu.

35. V současnosti existující logistická centra, na jejichž činnosti se podílejí místní a regionální orgány musí být využívána efektivně a zapojena do systému koridorů pro železniční nákladní dopravu.

36. Toto zapojení infrastruktury řízené územními samosprávami by mělo v souladu s kap. 2 čl. 4 nařízení vést k účasti místních či regionálních orgánů v orgánech řídících koridory pro nákladní dopravu.

37. Počet koridorů pro železniční nákladní dopravu v jednotlivých členských státech EU stanovený v článku 3 nařízení by měl být vypracován na základě potenciální poptávky po dopravních službách, analýzy jejich účinnosti a skutečných technických možností umožňujících jejich realizaci ve lhůtách stanovených v nařízení.

38. Je třeba upustit od povinného počtu dopravních koridorů v jednotlivých členských státech EU určených pro dotýčný členský stát EU na základě množství tunokilometrů nákladní železniční přepravy v tomto státě.

39. Studie trhu popsané v čl. 5 odst. 3 nařízení by měly být prováděny podle potřeby, o čemž by měli rozhodovat provozovatelé koridoru. V souvislosti s tím není třeba tyto studie povinně provádět každý rok, jak stanoví nařízení.

40. Při rozhodnutích o umístění koridorů pro železniční nákladní dopravu je v počátečním období platnosti nařízení nutné vycházet pouze z věcných předpokladů souvisejících s účinností, dostupností, kvalitou a velikostí infrastruktury, a pokud možno opomíjet politické důvody.

41. Je nutné, aby byl při vytváření koridorů pro železniční nákladní dopravu prováděn dohled nad dodržováním norem v oblasti ochrany životního prostředí a veřejného zdraví, zejména

hluku, bezpečnosti dopravy a jiných jevů, neboť tyto normy zabuzují, aby docházelo k negativním dopadům na prostředí, v němž lidé žijí. To vše v rámci prioritních kritérií pro 1) neomezování obyvatel oblastí koridorů pro železniční nákladní dopravu z hlediska hygienických předpokladů a životních podmínek a 2) bezpečnost dopravy.

42. Výbor regionů navrhuje Evropské komisi, aby bylo nařízení co nejrychleji uvedeno v platnost a aby vzala v úvahu poznámky a návrhy předložené v tomto stanovisku.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Balíček k léčivým přípravkům

(2010/C 79/10)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje, že potřeby a zájmy pacientů musí být vždy na prvním místě;
- domnívá se, že hlavním úkolem farmaceutického průmyslu je vyvíjet léčivé přípravky, které splňují kritéria pro kvalitu a bezpečnost a jejichž účinnost a bezpečnost byla prokázána klinickými zkouškami, přičemž léčivé přípravky musí odpovídat potřebám léčby pacienta a vést k následnému zlepšení kvality jeho života. Investice podniků by tedy měly směřovat do výzkumu a vývoje;
- považuje za obtížné omezit informační kanál pouze na to, co se rozumí pod pojmem zdravotnická publikace, a navrhuje proto tento informační kanál odstranit, s výjimkou informací poskytovaných organizacemi pacientů;
- zasazuje se rovněž o to, aby návrh týkající se padělaných léčivých přípravků nezdržoval uvádění generik na trh;
- vyzývá Komisi ke sledování vývoje cen, aby bylo zajištěno, že navrhovaná akreditace nezpůsobí růst cen léčivých přípravků;
- zdůrazňuje, že by úkoly regionálních agentur pro farmakovigilanci neměly být omezeny na sběr údajů, ale měly by zahrnovat i informování a prevenci, poradenství a posuzování výhod a rizik. Regionální farmakovigilanční střediska se podílejí na monitorování zdravotního stavu obyvatelstva a účastní se konferencí o zdraví.

Zpravodajka: paní Susanna HABY (SE/ELS), členka městské rady Göteborgu

Odkazy

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky, pokud jde o poskytování informací široké veřejnosti o humánních léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis

KOM(2008) 662 v konečném znění – 2008/0255 (COD)

návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkající se humánních léčivých přípravků, pokud jde o poskytování informací široké veřejnosti o léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis

KOM(2008) 663 v konečném znění – 2008/0256 (COD)

návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění, pokud jde o farmakovigilanci humánních léčivých přípravků, nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky

KOM(2008) 664 v konečném znění – 2008/0257 (COD)

návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkající se humánních léčivých přípravků, pokud jde o farmakovigilanci

KOM(2008) 665 v konečném znění – 2008/0260 (COD)

sdělení Komise Evropskému parlamentu, Rady, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Bezpečná, inovativní a dostupná léčiva: obnovená vize pro farmaceutické odvětví

KOM(2008) 666 v konečném znění

návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2001/83/ES, pokud jde o zabránění vstupu léčivých přípravků, které jsou padělané, pokud jde o identifikační údaje a údaje o jejich historii či původu, do legálního dodavatelského řetězce

KOM(2008) 668 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Obecné připomínky

1. v zásadě vítá iniciativy, které Komise předkládá ve svém „balíčku k léčivým přípravkům“. VR již ve svém dřívějším stanovisku ⁽¹⁾ požadoval, aby farmaceutická politiky GŘ pro podniky a průmysl byla lépe koordinována s politikou veřejného zdraví

⁽¹⁾ Ve svém stanovisku ze dne 9. dubna 2008 k bílé knize Společně pro zdraví: strategický přístup pro EU na období 2008–2013 Výbor regionů konstatoval, že tematika léčivých přípravků nebyla v navržené strategii projednána a navrhl, aby byla tato problematika podrobně prozkoumána.

navrženou GŘ pro zdraví a ochranu spotřebitele. Legislativní iniciativu týkající se farmakovigilance a úsilí o shromáždění hodnotných poznatků o nežádoucích účincích považuje Výbor za významný přínos k ochraně veřejného zdraví v Evropské unii;

2. zdůrazňuje, že je velmi důležité provádět léčbu s pomocí léčivých přípravků eticky, lékařsky a ekonomicky obhajitelným způsobem. Cílem musí být to, aby pacient obdržel příslušný vhodný léčivý přípravek ve správný čas a ve správné dávce. Potřeby a zájmy pacientů musí být vždy na prvním místě;

3. domnívá se, že se návrh směrnice přímo dotýká místních a regionálních orgánů, neboť v mnoha členských státech jsou právě ony odpovědné za oblast poskytování zdravotnických služeb. Tato úloha místních a regionálních orgánů nebyla v návrhu Komise zohledněna. Měla by být dodržena zásada subsidiarity;

4. vítá, že Komise plánuje přijmout opatření na omezení negativních dopadů léčivých přípravků na životní prostředí. Tato opatření by však měla být upřesněna;

Sdělení Bezpečná, inovativní a dostupná léčiva: obnovená vize pro farmaceutické odvětví KOM(2008) 666 v konečném znění

5. oceňuje význam farmaceutického průmyslu v EU pro zdravotnictví jakožto vědeckou základu a pro celou ekonomiku;

6. vyzdvihuje, jak důležitá je rovnováha mezi potřebou konkurenceschopnosti a veřejným zdravím;

7. je toho názoru, že by se všechny zainteresované subjekty měly ujistit, že „biopodobné“ léčivé přípravky (biologické léčivé přípravky, které byly uznány postupem podobajícím se postupu užívání u generik) a generika (léčivé přípravky, které nepodléhají patentovému právu) budou dostupná okamžitě po skončení platnosti patentu, budou mít pro pacienta bezvadnou kvalitu a budou vyráběna podle vysokých standardů;

8. doporučuje Komisi, aby zohlednila závěry odvětvového šetření provedeného ve farmaceutickém průmyslu (2);

Poskytování informací široké veřejnosti o humánních léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis KOM(2008) 663 v konečném znění a KOM(2008) 662 v konečném znění

9. sdílí názor, že občané mají zájem na tom sami činit rozhodnutí o svém zdraví a že tento zájem v budoucnosti ještě vzroste;

10. domnívá se, že hlavním úkolem farmaceutického průmyslu je vyvíjet léčivé přípravky, které splňují kritéria pro kvalitu a bezpečnost a jejichž účinnost a bezpečnost byla prokázána klinickými zkouškami, přičemž léčivé přípravky musí odpovídat potřebám léčby pacienta a vést k následnému zlepšení kvality jeho života. Investice podniků by tedy měly směřovat do výzkumu a vývoje;

11. vyzývá farmaceutické společnosti, aby dodržely svůj závazek zlepšit kvalitu informací na obalech tak, aby byly přístupné a obsahovaly příbalové informace ve více než jednom jazyce Společenství, které budou srozumitelné pacientům a v souladu s platnými předpisy, aby se zlepšila praxe v používání léčivých přípravků. Dále tyto společnosti vyzývá, aby vytvořily systém, jenž by zaručil vysledovatelnost léčivých přípravků a látek;

12. podporuje přetrvávající zákaz reklamy na léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis. Způsob „zmiňování“ různých onemocnění a poruch v reklamě v médiích farmaceutickými společnostmi s cílem tento zákaz obcházet musí také podléhat kontrole. Farmaceutické firmy by o léčivých přípravcích,

jejichž výdej je vázán na lékařský předpis, měly informovat pouze v souladu se stanovenými kritérii kvality a jen způsobem, jímž se v současné době tyto informace šíří. Reklama v rozhlasu, televizi či jiných informačních kanálech by neměla být povolena;

13. domnívá se, že informace farmaceutických firem musí podléhat kontrole a být v souladu s vnitrostátními předpisy předem prověřeny nejlépe buď členským státem, v němž bude léčivý přípravek registrován, nebo – v případě registrovaných léčivých přípravků – na úrovni EU. Členské státy se samy rozhodnou pro vhodný monitorovací systém, aby bylo zaručeno dodržování ustanovení o vzájemně uznávaných léčivých přípravcích v souladu se směrnicí 2001/83/ES. Léčivé přípravky registrované v centralizovaném postupu podléhají na evropské úrovni doзору podle nařízení (ES) č. 726/2004;

14. je toho názoru, že je třeba zrušit výjimku pro reklamu na vakcinační a další akce, které slouží veřejnému zdraví. Na informace o těchto léčivých přípravcích by se měly vztahovat stejné právní předpisy jako na jiná léčiva, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis. Výjimka ze zákazu reklamy by měla být zachována pouze pro preventivní očkování v případě cest do zahraničí;

15. zasazuje se o posílení a podporu úlohy, kterou hrají místní zdravotničtí pracovníci při poskytování informací, a o jasné rozdělení odpovědností mezi různé subjekty. Informovat pacienty a zároveň zajistit, aby byly naplněny jejich potřeby, je základem pro vztah důvěry, který je při zdravotní péči klíčový;

16. považuje za důležité, aby byla z poskytnutých informací jasně zřejmá nejen rizika, ale i prospěšnost daného léčivého přípravku. Pro VR je to zásadní součástí požadavku, aby informace farmaceutických firem neměly komerční povahu;

17. chce zajistit, aby informační kanály úřadů či zdravotnických zařízení směly i v budoucnosti obsahovat informace o léčivých přípravcích, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis, jakož i i srovnání různých alternativních způsobů léčby;

18. považuje za obtížné omezit informační kanál pouze na to, co se rozumí pod pojmem zdravotnická publikace, a navrhuje proto tento informační kanál odstranit, s výjimkou informací poskytovaných organizacemi pacientů;

19. zdůrazňuje, že je velmi důležité, aby směrnice nebyla v jednotlivých členských státech vykládána příliš rozdílným způsobem. Komise by tedy v souvislosti s monitorovacími systémy měla sestavit soupis obvyklých postupů a předat ho členským státům;

20. domnívá se, že Komise musí provést důkladnější analýzu možnosti obchodníků s léčivými přípravky informovat o léčivých přípravcích, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis;

(2) Odvětvové šetření ve farmaceutickém průmyslu, předběžná zpráva (pracovní dokument GR pro hospodářskou soutěž), 28. listopadu 2008.

Zabránění vstupu léčivých přípravků, které jsou padělané, pokud jde o identifikační údaje a údaje o jejich historii či původu, do legálního dodavatelského řetězce KOM(2008) 668 v konečném znění

21. souhlasí s návrhem na zřízení koordinované sítě všech stran, jichž se dotýká padělání léčivých přípravků, a to s cílem zlepšit jejich identifikaci, zamezit jejich vstupu do farmaceutické sítě a rovněž přimět prodávající a kupující převzít více odpovědnosti;

22. vyzývá Komisi, aby zahájila iniciativy zaměřené na vypracování opatření na boj proti problematice padělaných léčivých přípravků i mimo legální dodavatelský řetězec. Směrnice stanoví, že právní předpisy se týkají pouze těch léčivých přípravků, které jsou určeny k uvedení na trh v členských státech ⁽³⁾;

23. domnívá se, že je třeba zvýšit znalosti a povědomí občanů o rizicích a možných pozdějších účincích léčivých přípravků, které nejsou součástí legálního distribučního řetězce;

24. vyzývá Komisi k provedení přiměřených opatření na zabezpečení úplné vysledovatelnosti léčivých přípravků, konkrétně pomocí rozpoznávání jednotlivých balení léčivých přípravků na evropské úrovni;

25. podporuje to, aby i nadále existovala možnost – bezpečného – paralelního obchodu s léčivými přípravky, neboť ten přispívá ke snižování cen léčivých přípravků;

26. zasazuje se rovněž o to, aby návrh nezdržoval uvádění generik na trh;

27. vyzývá Komisi ke sledování vývoje cen, aby bylo zajištěno, že navrhovaná akreditace nezpůsobí růst cen léčivých přípravků. Připomíná, že opatření, která je třeba přijmout, musí být koncipována tak, aby se dosáhlo rovnováhy mezi větší bezpečností a vyššími náklady;

28. vyzývá Komisi, aby spolu s členskými státy podpořila vypracování nové mezinárodní dohody o boji proti padělání léčivých přípravků, což by posílilo trestní postihy za padělání léčivých přípravků, nebo aby zajistila začlenění dodatkového protokolu k Palermské úmluvě o organizovaném zločinu;

Farmakovigilance humánních léčivých přípravků KOM(2008) 664 v konečném znění a KOM(2008) 665 v konečném znění

29. vítá změny v právních předpisech Společenství směřující k posílení souboru právních předpisů týkajících se léčivých přípravků;

⁽³⁾ Článek 2 směrnice 2001/83/ES: „Ustanovení této směrnice se vztahují na průmyslově vyráběné humánní léčivé přípravky určené k uvedení na trh v členských státech“.

30. domnívá se, že pacienty i zdravotnická zařízení je třeba vybízet k hlášení nežádoucích účinků léků. Zdravotničtí pracovníci mají povinnost oznámit veškeré nežádoucí účinky léčivých přípravků, které jim jsou známy. To je velmi důležité u léčivých přípravků zaregistrovaných za určitých podmínek. Jedním způsobem, jak na ně pacienty upozornit, je použít na obalu obvyklý symbol nebo dohodnutý systém symbolů a poskytovat bezpečnostní informace ve více než jednom jazyce Společenství;

31. je toho názoru, že zdravotnická zařízení mohou dát podnět k prověření bezpečnosti léčivého přípravku a prostřednictvím regionálních či celostátních farmakovigilančních středisek mohou získat přístup k informacím o nežádoucích účincích dostupným v evropské databance;

32. žádá, aby se regionální agentury pro farmakovigilanci staly nedílnou součástí veřejného zdravotnictví a hlavním kontaktním místem pro pacienty ohledně farmakologických otázek;

33. domnívá se, že před informováním pacientů o nežádoucích účincích by se měla provést seriózní studie týkající se jejich zveřejňování, kterou by potvrdily příslušné orgány;

34. zdůrazňuje, že by úkoly regionálních agentur pro farmakovigilanci neměly být omezeny na sběr údajů, ale měly by zahrnovat i informování a prevenci, poradenství a posuzování výhod a rizik. Regionální farmakovigilanční střediska se podílejí na monitorování zdravotního stavu obyvatelstva a účastní se konferencí o zdraví. Cílem musí být navíc intenzivnější spolupráce lékařů, lékárníků a svépomocných skupin pacientů v otázkách medicíny;

35. odhaduje, že navrhované změny v příbalových letácích, zejména s ohledem na pečlivé sledování nežádoucích účinků určitých léčivých přípravků, přispějí k rychlejší aktualizaci jejich obsahu. Zastaralé příbalové letáky totiž mohou pacienta zmást nebo mu zprostředkovat mylné informace. Z dlouhodobého hlediska se musí usilovat o to, aby byl při výdeji pacientům k léčivému přípravku přiložen aktuální příbalový leták;

36. nedomnívá se, že by měl být uskutečněn návrh uvádět v příbalových letácích v černém rámečku souhrn informací. Může totiž vzniknout riziko, že se pacienti zaměří výhradně na informace v něm uvedené.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

KOM(2008) 663 v konečném znění – čl. 1 odst. 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Směrnice 2001/83/ES se mění takto: Ustanovení čl. 88 odst. 4 se nahrazuje tímto: „(...) 4. Zákaz stanovený v odstavci 1 se nevztahuje na vakcinační a další akce v zájmu veřejného zdraví prováděné průmyslem a schválené příslušnými orgány členských států.“;	Směrnice 2001/83/ES se mění takto: Ustanovení čl. 88 odst. 4 se nahrazuje tímto: „(...) 4. Zákaz stanovený v odstavci 1 se nevztahuje na preventivní očkování v případě cest do zahraničí <u>vakcinační a další akce v zájmu veřejného zdraví prováděné průmyslem a schválené příslušnými orgány členských států.</u> “;

Odůvodnění

Na očkování by se měla vztahovat stejná ustanovení jako na léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán pouze na lékařský předpis. Výjimka pro reklamu na vakcinační a další akce, které slouží veřejnému zdraví, by měla být omezena pouze na preventivní očkování při cestách do zahraničí. Ve stávajících evropských právních předpisech existuje výjimka z obecného zákazu reklamy právě na vakcinační akce. Návrh Komise zamýšlí umožnit farmaceutickému průmyslu informovat o akcích, které slouží veřejnému zdraví. Domníváme se, že platná výjimka vedla k tomu, že farmaceutické společnosti informují o svých vakcínách způsobem, který je považován za agresivní a neskrývaný. Jestliže tedy Komise navrhuje rozšířit tuto výjimku tak, aby se vztahovala i na „další akce v zájmu veřejného zdraví“, hrozí riziko, že tím bude ohrožen zákaz reklamy platný pro léčivé přípravky, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis. Souvisí to s tím, že je obtížné určit, co všechno spadá pod pojem „další akce, které slouží veřejnému zdraví“.

Díky vědeckému průlomům se počet vakcín v budoucnosti zvýší, např. ve formě terapeutických vakcín. To znamená, že rozdíly mezi vakcínami a tradičními léčivými přípravky se v budoucnosti zmenší. Očkování obyvatelstva je důležitou součástí zdravotnické činnosti. Členské státy mají v současné době různé postupy pro své programy očkování. V zájmu rozsáhlého posuzování rizik/prospěšnosti a nejlepšího využívání zdrojů ve zdravotnictví by posuzování informací o vakcinačních akcích mělo být veřejným zájmem a ne záležitostí jednotlivých farmaceutických společností.

Pozměňovací návrh 2

KOM(2008) 663 v konečném znění – čl. 1 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 100b Držitel rozhodnutí o registraci smí široké veřejnosti nebo jednotlivcům distribuovat tyto druhy informací o registrovaných léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis: (...) c) informace o dopadu léčivého přípravku na životní prostředí, ceny a věcná informativní oznámení a podklady týkající se např. změn balení nebo upozornění na nežádoucí účinky; d) informace týkající se léčivého přípravku ohledně neintervenčních vědeckých studií nebo průvodní opatření k prevenci a léčbě nebo informace, které představují daný léčivý přípravek v souvislosti se stavem, jemuž se má předcházet, nebo jenž má být léčen.	Článek 100b Držitel rozhodnutí o registraci smí široké veřejnosti nebo jednotlivcům distribuovat tyto druhy informací o registrovaných léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis: (...) c) informace o <u>rizicích dopadu léčivého přípravku</u> pro životní prostředí vyplývajících z nadužívání nebo <u>nesprávného užívání léčivého přípravku v rozporu se souhrnem údajů o přípravku, na životní prostředí, ceny a věcná informativní oznámení a podklady týkající se např. změn balení nebo upozornění na nežádoucí účinky;</u> d) informace týkající se léčivého přípravku ohledně neintervenčních vědeckých studií nebo průvodní opatření k prevenci a léčbě nebo informace, které představují daný léčivý přípravek v souvislosti se stavem, jemuž se má předcházet, nebo jenž má být léčen.

Odůvodnění

Výraz „dopad na životní prostředí“ je příliš vágní. Vzhledem k rostoucí pozornosti k potenciálním negativním dopadům léčivých přípravků na životní prostředí je vhodnější použít výraz „rizika pro životní prostředí“. Použití výrazu „riziko pro životní prostředí“ lépe odráží typ vlivu na životní prostředí, který by Komise ráda snížila.

Ustanovení by mělo být formulováno tak, aby bylo naprosto zřejmé, že za informace lze považovat pouze souhrn údajů o přípravku, označení na obalech a příbalové informace. Tyto údaje by však mohly být doplněny i o informace o vlivech léčivého přípravku na životní prostředí. Čl. 100b písm. d) je nejasný a měl by být zrušen. Komise sama v jedné své zprávě ⁽⁴⁾ uvádí, že neintervenční studie mají často špatnou kvalitu a komerční povahu.

Pozměňovací návrh 3

KOM(2008) 663 v konečném znění – čl. 1 odst. 5

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Článek 100c	Článek 100c
Informace o registrovaných léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis šířené držitelem rozhodnutí o registraci nesmí být široké veřejnosti nebo jednotlivcům zpřístupněny prostřednictvím televize nebo rádia. Smí být zpřístupněny pouze těmito způsoby:	Informace o registrovaných léčivých přípravcích podléhajících omezení výdeje na lékařský předpis šířené držitelem rozhodnutí o registraci nesmí být široké veřejnosti nebo jednotlivcům zpřístupněny prostřednictvím televize nebo rádia. Smí být zpřístupněny pouze těmito způsoby:
a) prostřednictvím zdravotnických publikací podle definice členského státu, který je vydává, s výjimkou nevyžádaných materiálů aktivně distribuovaných široké veřejnosti nebo jednotlivcům;	a) prostřednictvím zdravotnických publikací podle definice členského státu, který je vydává, s výjimkou nevyžádaných materiálů aktivně distribuovaných široké veřejnosti nebo jednotlivcům;
b) prostřednictvím internetových stránek o léčivých přípravcích, s výjimkou nevyžádaných materiálů aktivně distribuovaných široké veřejnosti nebo jednotlivcům;	b)a) prostřednictvím internetových stránek o léčivých přípravcích, <u>přičemž v tomto případě by mělo jít pouze o informace z příbalových letáků či označení léčivých přípravků</u> , s výjimkou nevyžádaných materiálů aktivně distribuovaných široké veřejnosti nebo jednotlivcům;

Odůvodnění

Pojem „zdravotnické publikace“ je velmi komplexní, a proto by tento informační kanál měl být odstraněn. Stávající návrh říká, že si každý členský stát sám určí, jaké publikace by měly být zahrnuty, čímž vzniká zřejmé riziko širokého a nejednotného výkladu. Stávající formulace znovu vznáší otázku vymezení reklamy a informací.

⁽⁴⁾ Strategy to better protect public health by strengthening and rationalising EU pharmacovigilance: Public consultation on legislative proposals (Strategie pro lepší ochranu veřejného zdraví prostřednictvím posílení a racionalizace farmakovigilance v EU – veřejná konzultace k legislativnímu návrhu), Brusel, 5. prosince 2007 (odstavec 3.2.5).

Pozměňovací návrh 4

KOM(2008) 668 v konečném znění – čl. 1 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Směrnice 2001/83/ES se mění takto:	Směrnice 2001/83/ES se mění takto:
1) V článku 1 se za bod 17 vkládá nový bod 17a, který zní:	1) V článku 1 se za bod 17 vkládá nový bod 17a, který zní:
„17a. Obchodem s léčivými přípravky:	„17a. Obchodem s <u>Zprostředkováním</u> léčivýchmi přípravků:
Všecké činnosti, které zahrnují jednání o prodeji nebo nákupu léčivých přípravků nezávisle jménem jiné osoby, nebo účtování či zprostředkování léčivých přípravků, kromě výdeje léčivých přípravků veřejnosti, a nespádající do definice distribuce.“	Všecké činnosti, které zahrnují jednání o prodeji nebo nákupu léčivých přípravků nezávisle jménem jiné osoby, nebo účtování či zprostředkování léčivých přípravků, kromě výdeje léčivých přípravků veřejnosti, a nespádající dotěch, které spadají do definice distribuce <u>a maloobchodu</u> .“

Odůvodnění

V navrženém bodě 17a je definován „obchod s léčivými přípravky“. Definice mj. stanoví, že pojem „obchod s léčivými přípravky“ nezahrnuje distribuci a maloobchod. Vzhledem k tomu, že „obchod s léčivými přípravky“ je již v mnoha členských státech pevně zakotven, by činnost, na niž odkazuje bod 17a, měla být označena jinak. Nebude-li navržený výraz změněn, vznikne nebezpečí, že dojde k nejednotnému výkladu pojmů.

Pozměňovací návrh 5

KOM(2008) 665 v konečném znění – mezi odstavci 17 a 18

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Čl. 1 odst. 40 písm. e) směrnice 2004/27/ES se mění takto:
	<u>Písmeno j) se nahrazuje tímto:</u>
	<u>informace o tom, že se nepoužité nebo prošlé léčivé přípravky nemají splachovat do záchodu nebo s jinými odpadními vodami či házet do domovního odpadu. Je třeba uvést odkaz na zavedený systém sběru.</u>

Odůvodnění

Výbor regionů navrhuje změnit stávající právní předpis, kterým se Komise ve svém návrhu nezabývá. Stávající právní předpis – směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků – v čl. 54 písm. e) stanoví: „v případě potřeby zvláštní opatření týkající se odstraňování nepoužitých léčivých přípravků nebo odpadu pocházejícího z léčivých přípravků stejně jako odkaz na vhodný zavedený systém sběru“.

Stávající právní předpis požaduje, aby ve všech členských státech existovaly systémy sběru nepoužitých nebo prošlých léčivých přípravků, pacienti však o nich nejsou dostatečně informováni. Nedostatek jasných pokynů pro pacienty způsobuje nežádoucí pronikání léčivých přípravků do odpadních vod a zvýšenou zátěž pro čistírný odpadních vod a recipienty povrchových vod. Díky jasným informacím na obalech by se měly zlepšit předpoklady pro odpovídající zacházení s nepoužitými nebo prošlými léčivými přípravky.

Pozměňovací návrh 6

KOM(2008) 665 v konečném znění – mezi odstavci 15 a 16

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	Čl. 1 odst. 1 písm. i) směrnice 2004/27/ES se mění takto: <u>Bod 28 se nahrazuje těmito body:</u> „28. Riziky souvisejícími s použitím léčivého přípravku: — <u>Jakékoliv riziko pro zdraví pacientů či veřejné zdraví související s jakostí, bezpečností nebo účinností léčivého přípravku,</u> — <u>Jakékoliv riziko nežádoucího dopadu na životní prostředí;</u> 28a. <u>Poměrem rizika a prospěšnosti:</u> <u>Hodnocení kladných terapeutických účinků léčivého přípravku ve vztahu k rizikům definovaným v bodě 28.“</u>

Odůvodnění

VR se domnívá, že v souvislosti s léčivými přípravky je daleko vhodnější odlišit rizika z hlediska životního prostředí od rizik souvisejících se zdravím, tak jak je uvedeno v textu směrnice 2004/27/ES. Zachová se tak tradiční pojetí poměru rizik a prospěšnosti v souvislosti s léčivými přípravky.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Budoucí společný evropský azylový systém II

(2010/C 79/11)

VÝBOR REGIONŮ

- v tomto stanovisku zdůrazňuje, že místní a regionální orgány budou i nadále v první linii při provádění evropských právních předpisů týkajících se základních prvků společného evropského azylového systému (SEAS); je však znepokojen skutečností, že posuzované dokumenty neodkazují dostatečně na místní a regionální rozměr. Zahrnutí místního a regionálního rozměru je nutné jak pro účinné provádění SEAS II, tak pro dodržení zásady subsidiarity;
- se dále domnívá, že úspěšná harmonizace je prostředkem ke zmírnění nepřiměřené zátěže, které mohou být kvůli své geografické nebo příhraniční poloze vystaveny některé místní nebo regionální orgány v kombinaci s odlišnostmi v národních přístupech k azylové problematice. Doporučuje proto, aby tam, kde je přístup k bydlení, sociální péči, zdravotní péči, vzdělávání a na pracovní trh řízen místními nebo regionálními úřady, členské státy uznaly nezbytnost solidarity a sdílení břemene na nižší než celostátní úrovni;
- domnívá se nicméně, že má-li být politika evropské harmonizace úspěšná, budou místní a regionální orgány možná vyžadovat dodatečnou přímou evropskou podporu, nebo záruky, že budou mít z fondů vyčleněných pro členské státy přiměřený prospěch. Dále též zdůrazňuje potřebu zlepšit komunikaci na místní a regionální úrovni o rozdílu mezi nucenou a nevynucenou migrací a mezi příjemci mezinárodní ochrany a žadateli o ni tak, aby místní společenství měla kvalitní a pozitivní informace o tom, kterým osobám je tato mezinárodní ochrana určena.

Zpravodajka: Doreen Huddart (UK/ALDE), radní města Newcastle-upon-Tyne

Odkaz

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Plán politiky pro azyl – Integrovaný přístup k ochraně v celé EU

KOM(2008) 360 v konečném znění

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl

KOM(2008) 815 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o poskytnutí mezinárodní ochrany podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států

KOM(2008) 820 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu

KOM(2009) 66 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

důsledku může znamenat následné další náklady pro místní a regionální orgány;

VÝBOR REGIONŮ

1. zvláště zdůrazňuje, že místní a regionální orgány budou i nadále v první linii při provádění evropských právních předpisů týkajících se základních prvků společného evropského azylového systému (SEAS), a opakuje doporučení, která vyslovil v prvním stanovisku k SEAS přijatému na 74. plenárním zasedání (CdR 177/2007 fin);

2. v tomto druhém stanovisku k SEAS určuje další specifická témata související s plánem politiky obecně a zejména pak s dostupnými navrhovanými právními předpisy, přičemž stvrzuje původní zjištění;

3. je znepokojen skutečností, že posuzované dokumenty neodkazují dostatečně na místní a regionální rozměr. Zahrnutí místního a regionálního rozměru je nutné jak pro účinné provádění SEAS II, tak pro dodržení zásady subsidiarity;

Plán politiky pro azyl

4. vítá konstatování, že v oblasti této politiky musí být harmonizace doprovázena zkvalitněním norem, avšak činí tak s určitými výhradami. Konkrétně konstatuje, že to v konečném

5. zdůrazňuje, že jelikož se SEAS týká žadatelů o azyl a uprchlíků, měl by i nadále dodržovat zásady Úmluvy OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a nemělo by se dopustit ani implicitovat jakékoli oslabení těchto norem;

6. vítá skutečnost, že klíčovou charakteristikou plánu politiky a souvisejících právních předpisů je sjednocení přístupů k azylu a formám podpůrné ochrany. To je důležité, protože jde o uznání omezení definice uprchlíka a toho, že mnoho lidí, kteří vyhledávají mezinárodní ochranu, nemusí být uprchlíky v přísném slova smyslu (například osoby prchající před přírodními katastrofami). Platná opatření a postupy při přijímání, stejně jako udělený status, by měly těmto osobám zaručit rovné zacházení;

7. domnívá se, že úspěšná harmonizace je prostředkem ke zmírnění nepřiměřené zátěže, které mohou být kvůli své geografické nebo příhraniční poloze vystaveny některé místní nebo regionální orgány v kombinaci s odlišnostmi v národních přístupech. Tam, kde jsou podmínky a procesy přijímání nebo uplatňování kvalifikačních kritérií pro mezinárodní ochranu přísnější v jednom členském státě než v druhém (a nebo jsou tak vnímány), může taková okolnost přispět k druhotné migraci uvnitř EU. To ztěžuje zavádění SEAS a může to pro některé státy a místní a regionální orgány znamenat přílišnou zátěž;

8. zdůrazňuje, že hlavními příčinami nucené migrace jsou okolnosti nesouvisející s EU, spíše než podmínky v EU;

9. doporučuje, aby tam, kde je přístup k bydlení, sociální péči, zdravotní péči, vzdělávání a na pracovní trh řízen místními nebo regionálními úřady, by měly členské státy uznat nezbytnost solidarity a sdílení břemene na nižší než celostátní úrovni;

10. domnívá se, že má-li být politika evropské harmonizace úspěšná, místní a regionální orgány by mohly požadovat buď dodatečnou přímou evropskou podporu, nebo záruky, že budou mít z fondů vyčleněných pro členské státy přiměřený prospěch;

11. uznává nerovnoměrnou zátěž vyplývající ze zeměpisné polohy u hranic EU a z demografické charakteristiky, která může omezovat účinnost harmonizace, a proto souhlasí, že další harmonizace vnitrostátních norem prostřednictvím SEAS musí provázet posílená praktická spolupráce zaměřená na spravedlivé rozložení azylové odpovědnosti mezi členské státy a regiony;

12. je znepokojen skutečností, že plán politiky se nezabývá činností agentury pro řízení spolupráce na vnějších hranicích EU FRONTEX, pokud jde o harmonizaci či praktickou spolupráci. Zvýšená pozornost, která je v návrzích v oblasti SEAS věnována lidským právům obecně, a zvláště pak lidským právům zranitelných osob, by měla najít odezvu i v pravidlech fungování agentury FRONTEX;

13. zdůrazňuje potřebu zlepšit komunikaci na místní a regionální úrovni o rozdílu mezi nucenou a nevynucenou migrací a mezi příjemci mezinárodní ochrany a žadateli o ni tak, aby místní společnosti měla kvalitní a pozitivní informace o tom, kterým osobám je tato mezinárodní ochrana určena;

Směrnice o přijímání

14. podporuje přístup zvolený v této směrnici, který kombinuje opatření tak, aby pokrývala normy pro přijímání jak žadatelů o azyl, tak osob, které hledají podřídnou ochranu;

15. upozorňuje, že při harmonizaci norem pro přijímání musí být sociální pomoc určená žadatelům o azyl týkající se bydlení, sociální péče, zdravotní péče, vzdělávání a přístupu na trh práce v každém případě poskytována na úrovni nejvýše odpovídající péči poskytované občanům příslušné země;

16. domnívá se, že navrhované záruky lidských práv včetně zvláštních opatření pro zranitelné osoby, by měly být aplikovány na všechny formy zpracování, včetně všech forem vyřizování žádostí mimo území EU, jak se to zamýšlí v odstavci 5.2.3 plánu politiky. Další kroky tímto směrem budou vyžadovat pečlivé zkoumání, zejména ve vztahu k jejich zákonnosti, účinnosti a vhodnosti;

Zadržení: články 8–11

17. zvláště vítá znění čl. 8 odst. 1, které uznává, že nikdo nesmí být zadržen pouze proto, že se jedná o žadatele o mezinárodní ochranu, jak Výbor požadoval v odstavci 16 svého prvního stanoviska k SEAS. Výbor uznává, že odpovědné orgány mohou mít pádné důvody k zadržení některých žadatelů, např. při podezření z útěku;

Přístup na trh práce po 6 měsících: článek 15

18. souhlasí, že tyto návrhy mohou být prospěšné jak pro žadatele o azyl, tak pro členský stát, přestože uznává, že pro některé členské státy je tento návrh kontroverzní, zvláště pro ty se stoupající nezaměstnaností a pro ty, jež jsou vystaveny tlaku z důvodu své zeměpisné polohy. Výbor vítá skutečnost, že podle čl. 15 odst. 2 přepracované směrnice o přijímání „členské státy stanoví (...) podmínky, za kterých je žadatelům umožněn přístup na trh práce (...)“;

19. opakuje své postoje uvedené v odstavcích 34–38 prvního stanoviska k SEAS a upozorňuje na své stanovisko ze dne 11. října 2007 k tématu „Uplatňování globálního přístupu k migraci na jižních námořních hranicích evropské unie a ve východních a jihovýchodních regionech sousedících s evropskou unií“ (CdR 64/2007 fin); závěry konference na téma „Úloha regionů a měst při řízení migračních toků“, kterou Výbor regionů uspořádal spolu s vládou Kanárských ostrovů v říjnu 2007 na Tenerife; stanovisko ze dne 15. června 2006 k usnesení Evropského parlamentu o ochraně menšin a politikách proti diskriminaci v rozšířené Evropě (CdR 53/2006), v němž se vyjádřil k integrační politice, a stanovisko ze dne 12. února 2009 k tématu „Integrační politiky – klíčová úloha místních a regionálních samospráv“ (CdR 212/2008); dále též připomíná závěry semináře na téma „Úloha měst a regionů při integrování přistěhovalců“, který Výbor regionů uspořádal spolu s Místní unií měst a obcí Attiky v říjnu 2008 v Aténách;

20. znovu zdůrazňuje doporučení uvedené v odstavci 4 jeho prvního stanoviska k SEAS, že evropské právní předpisy by měly na členských státech požadovat zřízení systému sítí regionálních orgánů, jež by kvalifikovaným způsobem integrovala uprchlíky;

Ustanovení o materiálních podmínkách přijetí a zdravotní péči: články 17–20

21. považuje za problematické stanovit platnost vnitrostátních ustanovení týkajících se sociální péče pro žadatele o azyl, naopak navrhuje zvážit stanovení jednotných evropských minimálních standardů o zaručení základní péče;

22. uznává, že tato opatření o materiální pomoci jsou obzvláště důležitá pro místní a regionální orgány, které hrají významnou roli při poskytování bydlení, sociální péče, zdravotní péče a vzdělávání. Tam, kde mají pravomoc provádění těchto norem členské státy, měly by ujistit místní a regionální orgány, že tam, kde budou zatíženy dalšími povinnostmi, obdrží úměrnou finanční pomoc;

23. zjišťuje nutnost odborné přípravy pro úředníky místních a regionálních orgánů, kteří budou pověřeni testováním prostředků navrhovaných v těchto ustanoveních, tak aby příspěvky na náklady spojené s materiálními podmínkami přijetí a zdravotní péči nebyly zbytečně odebrány samotným žadatelům o mezinárodní ochranu;

Ustanovení o osobách se zvláštními potřebami: články 21–24

24. opakuje svůj hluboký zájem o zranitelné osoby (odstavce 29–33 prvního stanoviska k SEAS) a vítá kroky, které návrh činí k řešení této otázky. Výbor zvláště upozorňuje na zdravotní potřeby osob, které žádají o mezinárodní ochranu a mohly utrpět zranění, psychické trauma nebo mohou trpět nedostatkem potravy. Vzhledem k tomu, že jsou zdravotní služby často poskytovány na místní nebo regionální úrovni, musí být vyzkoumána, identifikována a zmírněna zátěž, kterou ponesou konkrétní regiony;

Přístup k žadatelům, jimž byla zamítnuta mezinárodní ochrana

25. harmonizace přístupu k neúspěšným žadatelům o azyl by mohla napomoci omezení výskytu druhotné migrace. Je však nutno umožnit přijetí opatření, jež by příslušné žadatele motivovala k dobrovolnému odchodu. Tato opatření by neměla mít vliv na poskytování nezbytné zdravotní péče a pomoci k uspokojení základních potřeb, které jsou přiznávány lidem v této kategorii;

26. zdůrazňuje, že nucená chudoba a odmítnutí poskytnout zdravotní péči by nikdy neměly být prostředkem použití imigrační a azylové politiky k vyhoštění žadatelů o mezinárodní ochranu;

Nezletilé osoby

27. vítá skutečnost, že směrnice pro přijímání a ostatní přepracované nástroje SEAS II nyní obsahují jasnou definici

nezletilé osoby, již je „státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti mladší 18 let“. Podobně je třeba uvítat, že všechny nástroje vytvářejí dodatečné záruky pro nezletilé osoby. Přestože však osoba definovaná jako nezletilá požívá těchto záruk, není zajištěna dostatečná ochrana těch žadatelů o mezinárodní ochranu, jejichž věk zpochybňuje členský stát, který přijímá žadatele, zpracovává jeho žádost a rozhoduje o ní nebo uplatňuje dublinská kritéria;

28. konstatuje, že materiální podmínky přijetí budou prvním projevem SEAS, se kterým se setkají žadatelé o mezinárodní ochranu. Je proto zásadně důležité, aby tam, kde je zpochybněn věk žadatele, bylo k tomuto žadateli přistupováno jako k nezletilé osobě, dokud nebude prokázáno, že jí není (za současného dodržení práv a bezpečnosti dalších žadatelů o mezinárodní ochranu), aby s ním bylo za všech okolností zacházeno lidsky a důstojně a aby byly použity právní záruky týkající se postupů pro určení věku zvláště tam, kde se přistoupí k lékařskému vyšetření. V případě, že by v této fázi byl nesprávně stanoven věk žadatele, mohla by nezletilému žadateli o mezinárodní ochranu být zamítnuta zvýšená úroveň ochrany, kterou legislativa SEAS II hodlá poskytovat nezletilým osobám;

29. uznává skutečnost, že některé místní a regionální orgány jsou pod výjimečným tlakem vzhledem k nutnosti poskytovat služby nezletilým osobám bez doprovodu nebo velkým počtům nezletilých, a doporučuje, aby těmto orgánům byly poskytnuty odpovídající prostředky;

Přepracované dublinské nařízení

30. konstatuje, že jde o zvláště důležitý prvek pro regiony, protože podle dublinského systému mohou být žadatelé o azyl přemístěni do první země EU, do níž původně přišli, což vyvíjí tlak na určité země a regiony na hranicích EU a hlavních vstupech do EU;

31. schvaluje cíl zvýšit účinnost systému, avšak pouze tam, kde to bude v souladu s harmonizovanými normami a postupy přijímání. Tím se zajistí, aby členské státy, které přemísťují příslušníky třetích zemí do jiného členského státu, neporušovaly své vlastní povinnosti vyplývající z mezinárodních právních předpisů o lidských právech, včetně práva na respektování rodinného života, nejlepšího zájmu dítěte a zásady nenavrácení, včetně nepřímého nenavrácení podle článku 19 Listiny základních práv Evropské unie, článku 33 Úmluvy OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951 a článku 3 Úmluvy OSN proti mučení z roku 1984. Ustanovení navrhovaného nařízení by měla vejít v platnost až v momentě, kdy budou již plně provedeny revidované směrnice o přijímání, o azylovém řízení a kvalifikační směrnice;

32. vítá článek 6 o ochraně práv nezletilých osob bez doprovodu, který do určité míry řeší obavy vyjádřené v odstavcích 29–33 prvního stanoviska Výboru k SEAS. Měly by být zavedeny účinné záruky pro další zranitelné osoby, jako jsou těhotné ženy a zdravotně postižené osoby. Nařízení by se také mělo zabývat existujícími nedostatky pokud jde o zachování celistvosti rodiny;

33. zvláště vítá znění článku 27, které uznává, že nikdo nesmí být zadržen pouze proto, že se jedná o žadatele o mezinárodní ochranu, jak Výbor požadoval v odstavci 16 svého prvního stanoviska k SEAS;

34. schvaluje postupy navrhované v článku 31 o pozastavení platnosti ustanovení obsažených v tomto nařízení v případě, že se členský stát nachází v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jeho přijímací kapacitu;

35. navrhuje, aby byl vytvořen formální prostředek komunikace mezi regiony a Evropskou komisí s cílem poukázat na situace, které by mohly vést k použití její pravomoci podle čl. 31 odst. 2 v případě, kdy podmínky v členském státě jako celku nesplňují důkazní požadavky podle čl. 31 odst. 1. Aby však nedošlo k nadužívání těchto ustanovení, měla by Komise bedlivě sledovat situaci a posoudit, zda se jedná skutečně o naléhavý stav, nebo zda by nedodržení směrnice, kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a směrnice 2005/85/ES vedlo k řízení pro porušení práva podle článku 226 Smlouvy o ES;

Přepřracovaná směrnice o azylovém řízení

36. vítá uznání skutečnosti, že harmonizace procesních norem musí být provázána „lepšími normami“ při zpracování žádostí o mezinárodní ochranu. Přínosem je zde zkrácení času potřebného k přijetí rozhodnutí. Dlouhá vyhodnocovací období mohou mít negativní dopad na zdraví a psychickou pohodu, což může vyústit v citelné zatížení místních a regionálních zdrojů. I tam, kde je rozhodovací proces součástí vnitrostátního (spíše než regionálního) rámce, mohou mít průtahy za následek nepřiměřený tlak na místní a regionální orgány, kde probíhají slyšení nebo soudní řízení;

Přepřracovaná kvalifikační směrnice

37. vítá uznání skutečnosti, že harmonizace kvalifikačních norem musí být provázána „lepšími normami“. S ohledem na humanitární kontext všech právních předpisů zabývajících se tématem uprchlíků by řešení problému nedůslednosti v uznávání uprchlíků mělo mít přednost před řešeními problému sekundární

migrace způsobené rozdíly v hmotných podmínkách při přijímání a přístupu na trh práce. Důsledky nespravedlivého zamítnutí mezinárodní ochrany jsou obzvláště závažné;

38. vítá zvýšený důraz na podpůrnou ochranu. Výbor zvláště vítá skutečnost, že v odstavci 3.3 plánu politiky je věnována pozornost možnosti uprchnout do jiné části své země. Tato „možnost“ nesmí být nikdy použita způsobem, jenž by fakticky zakrýval navracení;

39. uznává, že zlepšení kvality rozhodovacího procesu v oblasti azylu a podpůrné ochrany, což zahrnuje sdílení nejlepšího postupu při výkladu stávajících a navrhovaných právních předpisů, sníží množství odvolání (jejichž počet je v některých členských státech vysoký). Může také přispět k vyšší míře dobrovolných návratů těch, jejichž žádost o mezinárodní ochranu byla zamítnuta. Úspěch v obou těchto oblastech sníží míru neúměrného tlaku na regiony, aby poskytovaly pomoc osobám vyloučeným z národní pomoci;

40. znovu připomíná, že podle mezinárodního práva mají vysídlené osoby právo na mezinárodní ochranu, přestože vstoupily do EU nezákonně; dále trvá na tom, že způsob vstupu do EU nesmí být použit proti žadatelům o mezinárodní ochranu, zvláště v případě obětí obchodu s lidmi;

41. konstatuje, že „důvěryhodnost“ není součástí definice uprchlíka podle mezinárodního nebo evropského práva, ačkoli řada žádostí o mezinárodní ochranu je zamítána z důvodů nedostatečné důvěryhodnosti. Žadatelé, jejichž žádost o mezinárodní ochranu je zamítnuta, mohou potřebovat značnou podporu místních a regionálních orgánů před opuštěním EU, a proto je zásadně důležité, aby nedocházelo k neoprávněným zamítnutím žádostí z důvodu nedostatečné důvěryhodnosti;

42. doporučuje, aby přepřracovaná kvalifikační směrnice jasněji stanovila, že ustanovení o důvěryhodnosti (současný čl. 4 odst. 5) byla doplněním definice uprchlíka. Uvádějí okolnosti, za nichž mohou být nedoložená tvrzení jednotlivce přípustná jako důkazy při požadovaném dokazování skutečností opravňujících k poskytnutí mezinárodní ochrany;

Praktická spolupráce

43. zdůrazňuje potřebu sítí pro sdílení informací a osvědčených postupů v otázkách udělování azylu na místní a regionální úrovni a nutnost poskytnout činnosti těchto sítí odpovídající finanční podporu;

44. vítá rozhodnutí zřídit Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO) a domnívá se, že tento úřad aktivně přispěje ke zlepšení mezinárodních norem a ke sjednocení používaných přístupů;

45. domnívá se, že Výbor regionů by měl být v bodě odůvodnění (17) návrhu nařízení zařazen mezi „ostatní subjekty Společenství“ (článek 49);

46. poukazuje na důležitost vypracovat výzkumné a srovnávací studie ke zlepšení základních průkazných fakt pro politiku i praxi, a na skutečnost, že klíčová zde bude úloha místních a regionálních orgánů. Místní a regionální orgány by měly být zmíněny v souvislosti s „výměnou informací a osvědčených postupů“ (článek 3) a „shromažďováním a výměnou informací“ (článek 11);

47. žádá o objasnění navrhovaného regulačního rámce a ukazatelů pro měření účinnosti rozvoje politiky a poskytovaných služeb;

48. doporučuje vytvoření programů financování, k nimž budou mít přístup místní a regionální orgány, a to s cílem zvýšit informovanost veřejnosti o azylové problematice v oblastech, kde by to mohlo zlepšit informovanost a integraci místního společenství. Poradní sbor by měl zahrnovat místní a regionální orgány a Výbor regionů;

49. dále doporučuje, aby EASO měl klíčovou úlohu při navazování vztahů se třetími zeměmi, nevládními organizacemi a mezinárodními subjekty;

50. důrazně podtrhuje přínos místních a regionálních orgánů k dosažení vysoké úrovně praktického řízení pro žadatele o azyl a uprchlíky. Dále je zásadním předpokladem podpory programů mezinárodní ochrany příprava školení pro úředníky v příhraničních oblastech, přijímacích střediscích a zařízeních pro přesídlení;

51. je hluboce znepokojen nezařazením zástupců místních a regionálních orgánů do správní rady a doporučuje posílit administrativní uspořádání EASO zařazením zástupců VR a zavedením pravidelných konzultací;

Spravedlivé rozdělení odpovědnosti a solidarity v EU

52. konstatuje, že zatímco solidarita mezi členskými státy je uznávána jako klíčový prvek návrhů, zvláště pokud jde o změny nařízení Dublin II, ponechávají návrhy stále značné pravomoci nad prováděním příslušných politik na členských státech. Je třeba

uznat, že tak jako existuje potřeba sdílet břemeno a solidaritu mezi členskými státy, tak existuje i vzájemná potřeba tohoto sdílení uvnitř států;

53. znovu vyjadřuje uspokojení nad praktickou pomocí nabídnutou členskými státy Evropským fondem pro uprchlíky a Evropským návratovým fondem, vyjádřené v odstavci 46 první zprávy Výboru k SEAS. Tyto fondy budou zvláště důležité pro úspěšné provádění směrnice o přijímání a směrnice o azylovém řízení. Výbor požaduje opětovné ujištění, že místní a regionální orgány budou mít přímý přístup k těmto fondům a že budou hrát roli při sledování přidělování prostředků z těchto fondů;

54. zdrženlivě vítá možnost společného zpracování celkového počtu konkrétních případů v rámci EU pod podmínkou vysoké úrovně dodržování lidských práv a zásady individuálního posouzení každého případu;

Vnější solidarita

55. poukazuje na důležitost dobrovolného přesídlení a vítá návrhy na zlepšení. Výbor požaduje potvrzení, že budou zavedeny konzultační mechanismy pro místní a regionální orgány v této oblasti, zejména s ohledem na jejich význam pro úspěšnou integraci uprchlíků a dalších příjemců mezinárodní ochrany. Výbor konstatuje, že při kvalitním řízení bude dobrovolné přesídlení přínosem pro regiony v podobě konstruktivní řízené migrace;

Vytvoření Společného programu EU pro znovuušídlování

56. vítá tato sdělení EK a domnívá se, že tato iniciativa posílí solidaritu v postupech pro znovuušídlování a zkvalitní normy v členských státech, zvláště pokud se jedná o úlohu místních orgánů při přijímání, znovuušídlování a integraci znovuušídlených osob;

57. zvláště vítá rozvoj odborné skupiny pro otázky znovuušídlování, zdůrazňuje významnou úlohu místních a regionálních orgánů v postupech přijímání a znovuušídlování a žádá o uznání jejich podílu na určení potřeb, stanovení ročních priorit a výměně osvědčených postupů jako odborného vkladu zainteresované strany v rámci této skupiny;

58. požaduje, aby místním a regionálním orgánům, jejichž práce je zásadním předpokladem úspěšného provádění programu EU pro znovuušídlování, byly poskytnuty dostatečné prostředky z fondů navržených Evropskou komisí na podporu znovuušídlených osob.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 2 písm. c)

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
„rodinnými příslušníky“ tito členové rodiny žadatele zdržující se v souvislosti s žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě, pokud tato rodina existovala již v zemi původu:	„rodinnými příslušníky“ tito členové rodiny žadatele zdržující se v souvislosti s žádostí o mezinárodní ochranu ve stejném členském státě, pokud tato rodina existovala již v zemi původu:
i) manžel či manželka žadatele o azyl nebo jeho nesezdaný partner či partnerka, se kterým/kterou žije v trvalém vztahu, pokud se k nesezdaným párům v právních předpisech nebo praxi členského státu přistupuje podle jeho právních předpisů o cizincích podobně jako k párům sezdáním,	i) manžel či manželka žadatele o azyl nebo jeho nesezdaný partner či partnerka, se kterým/kterou žije v trvalém vztahu, pokud se k nesezdaným párům v právních předpisech nebo praxi členského státu přistupuje podle jeho právních předpisů o cizincích podobně jako k párům sezdáním,
ii) nezletilé děti páru uvedeného v bodě i) nebo žadatele, pokud jsou svobodné, bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva;	ii) nezletilé děti páru uvedeného v bodě i) nebo žadatele, pokud jsou svobodné a mají nárok na výživné, bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva;
iii) vdané či ženaté nezletilé děti párů uvedených v bodě i) nebo žadatele bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva, pokud je v jejich nejlepším zájmu, aby bydlely společně s žadatelem;	iii) vdané či ženaté nezletilé děti párů uvedených v bodě i) nebo žadatele bez ohledu na to, zda se jedná o děti manželské, nemanželské nebo osvojené ve smyslu vnitrostátního práva, pokud je v jejich nejlepším zájmu, aby bydlely společně s žadatelem;
iv) otec, matka nebo poručník žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný nebo je nezletilý a vdaný či ženatý, ale je v jeho nejlepším zájmu bydlet společně se svým otcem, matkou nebo opatrovníkem;	iv) iii) otec, matka nebo poručník žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný nebo je nezletilý a vdaný či ženatý, ale je v jeho nejlepším zájmu bydlet společně se svým otcem, matkou nebo opatrovníkem;
v) nezletilí svobodní sourozenci žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný, nebo pokud jsou žadatel nebo jeho sourozenci nezletilí a vdané či ženatí, ale je v nejlepším zájmu jednoho nebo některých z nich, aby bydleli společně;	v) iv) nezletilí svobodní sourozenci žadatele, pokud je žadatel nezletilý a svobodný, nebo pokud jsou žadatel nebo jeho sourozenci nezletilí a vdané či ženatí, ale je v nejlepším zájmu jednoho nebo některých z nich, aby bydleli společně;

Odůvodnění

Návrh Komise předpokládá rozšíření pojmu rodina. Tím by se značně zvýšil počet osob, který by měl nárok na zaopatření. Proto by měl být zachován působný okruh oprávněných osob.

Pozměňovací návrh 2

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 6 – nový odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	1. Členské státy by měly hájit zákonná práva jednotlivce, aby i žadatelům o azyl bez dokladů totožnosti mohlo být ve všech ohledech zaručeno lidské zacházení v souladu se zákonnými právy. Důsledky použití falešné nebo vypůjčené identity nebo předložení zfalšovaných, padělaných nebo neplatných dokladů, budou stanoveny podle platných předpisů o kritériích pro poskytování mezinárodní ochrany.

Odůvodnění

Pokud není identita určena s největší jistotou, je důležité, aby bylo s každým žadatelem o azyl řádně zacházeno. Je důležité zahájit tento článek uvedeným výchozím předpokladem, který je založen na lidské důstojnosti a zásadě rovnosti všech osob.

Pozměňovací návrh 3

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – čl. 15 odst. 4

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
4. V rámci priorit své politiky trhu práce mohou členské státy upřednostňovat občany EU a státní příslušníky států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jakož i státní příslušníky třetích států s oprávněným pobytem.	4. V rámci priorit své politiky trhu práce mohou členské státy upřednostňovat občany EU a státní příslušníky států, které jsou smluvními stranami Dohody o Evropském hospodářském prostoru, jakož i státní příslušníky třetích států s oprávněným pobytem.

Odůvodnění

V souvislosti s neomezeným přístupem na trh práce, který Komise navrhla, se konstatuje, že musí být v každém případě dána přednost vlastním státním příslušníkům, občanům EU a EHP. Stávající znění čl. 15 odst. 4 předmetné směrnice by proto mělo být zachováno.

Pozměňovací návrh 4

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 20 – nové odstavce 6, 7 a 8

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
	6. Členské státy nesmí odebrat nebo snížit materiální podmínky přijetí zamítnutým žadatelům o mezinárodní ochranu, dokud nebudou stanoveny plány jejich vyhoštění nebo dobrovolný návrat.
	7. Za žádných okolností nesmí být zneužita nucená chudoba nebo její hrozba k vynucování návratu zamítnutých žadatelů do země původu.
	8. Za žádných okolností nesmí být zneužito zamítnutí poskytnutí primární zdravotní péče nebo jeho hrozba k vynucování návratu zamítnutých žadatelů do země původu.

Odůvodnění

Tato ustanovení jsou nezbytná k zajištění souladu s evropskými normami v oblasti lidských práv, zvláště pak článkem 3 Evropské úmluvy o lidských právech. Odebrání a snížení materiálních podmínek přijetí motivuje zamítnuté žadatele k přerušení styků s hostitelským členským státem; to může narušit případné vyhoštění a motivovat k nelegální práci. Finanční rozměr zachování materiálních podmínek přijetí pro zamítnuté žadatele je pobídkou pro členské státy ke zlepšení jejich postupů vyhoštění a zlepšení programů dobrovolného návratu (nucená chudoba a zamítnutí zdravotní péče nelze považovat za motivaci ke skutečně dobrovolnému návratu, neboť se jedná o nelegitimní formy návratu nuceného). Ke krytí nákladů na tuto úpravu částečně přispěje zvýšený příjem z daní po otevření přístupu na trh práce pro žadatele o mezinárodní ochranu po nejvýše šesti měsících po jejich vstupu do EU.

Poskytnutí primární zdravotní péče zamítnutým žadatelům je též nutné z důvodu ochrany veřejného zdraví. Navíc bude-li zamítnutým žadatelům odepřena primární zdravotní péče, je pravděpodobné, že se s příznaky onemocnění dostaví do nemocnic ve chvíli, kdy dojde ke zhoršení jejich zdravotního stavu. Vzniká tak silný tlak na rozpočet na zdravotnictví, který je v řadě členských států spravován na regionální úrovni.

Pozměňovací návrh 5

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – čl. 20 odst. 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy mohou omezit dávky plynoucí z materiálních podmínek přijetí, pokud žadatel o azyl:	Členské státy mohou omezit <u>nebo odebrat</u> dávky plynoucí z materiálních podmínek přijetí, pokud žadatel o azyl:
(a) opustí místo pobytu stanovené příslušným orgánem, aniž by jej o tom vyrozuměl anebo aniž by získal povolení, je-li nezbytné;	(a) opustí místo pobytu stanovené příslušným orgánem, aniž by jej o tom vyrozuměl anebo aniž by získal povolení, je-li nezbytné;
(b) v přiměřené lhůtě určené vnitrostátním právem nesplní ohlašovací povinnost, neposkytne požadované informace nebo se nedostaví na osobní pohovor týkající se azylového řízení; nebo	(b) v přiměřené lhůtě určené vnitrostátním právem nesplní ohlašovací povinnost, neposkytne požadované informace nebo se nedostaví na osobní pohovor týkající se azylového řízení; nebo
(c) již ve stejném členském státě podal jinou žádost o azyl.	(c) již ve stejném členském státě podal jinou žádost o azyl.

Odůvodnění

Návrh Komise velmi omezuje možnosti odebrat dávky plynoucí z materiálních podmínek. Žadatel o azyl by tak přestal být účinně pobízen k aktivnější spoluúčasti na azylovém řízení. Stávající ustanovení by proto mělo být zachováno.

Pozměňovací návrh 6

Návrh směrnice o přijímání [KOM(2008) 815] – článek 21 – odstavec 2

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
2. Členské státy stanoví ve vnitrostátních předpisech postupy, jimiž se bude při podání žádosti o mezinárodní ochranu zjišťovat, má-li žadatel zvláštní potřeby, a určovat povahu těchto potřeb. Členské státy zajistí, aby se osobám se zvláštními potřebami dostávalo po celou dobu azylového řízení podpory a aby byla jejich situace odpovídajícím způsobem sledována.	2. a) Členské státy stanoví ve vnitrostátních předpisech postupy, jimiž se bude při podání žádosti o mezinárodní ochranu zjišťovat, má-li žadatel zvláštní potřeby, a určovat povahu těchto potřeb. Členské státy zajistí, aby se osobám se zvláštními potřebami dostávalo po celou dobu azylového řízení podpory a aby byla jejich situace odpovídajícím způsobem sledována. b) <u>Je-li zpochybněn věk žadatele o mezinárodní ochranu, bude členský stát k tomuto žadateli přistupovat jako k nezletilé osobě, dokud nebude prokázáno, že jí není (za současného dodržení práv a bezpečnosti dalších žadatelů o mezinárodní ochranu).</u> c) <u>Členské státy zajistí náležité právní záruky týkající se postupů pro určení věku, a to zvláště tam, kde se přistoupí k lékařskému vyšetření.</u> d) <u>Veškerá vyšetření nezletilých osob bez doprovodu musejí být prováděna, aniž je dotčen [článek 17 směrnice 2005/85/ES].</u>

Odůvodnění

Cílem je zajistit, aby dětem nebyla neprávem odeprána zvýšená ochrana nezletilých osob zakotvená v návrzích SEAS II. Je důležité zajistit náležité záruky určení věku v této fázi, neboť ustanovení směrnice o přijímání se rovněž přímo použijí na přepracované nařízení Rady (ES) č. 343/2003 (dublínské nařízení) (Preambule, bod odůvodnění 9). Tato ustanovení by rovněž měla odkazovat na podrobná ustanovení o nezletilých osobách bez doprovodu ve stávajícím článku 17 směrnice 2005/85/ES (směrnice o azylovém řízení) nebo předpisu, který ji nahradí.

Pozměňovací návrh 7

Přepracované dublínské nařízení [KOM(2008) 820 v konečném znění] – článek 31

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Pokud se členský stát nachází v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jeho přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu, a pokud by přemístění žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení do tohoto členského státu mohlo toto zatížení ještě zintenzívnit, může tento členský stát požádat, aby bylo přemísťování pozastaveno. Žádost je adresována Komisi. V žádosti jsou sděleny důvody, které vedly k jejímu podání a uvede se především: a) podrobný popis obzvláště naléhavé situace, která mimořádně zatěžuje přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů; b) odůvodněná krátkodobá prognóza týkající se pravděpodobného vývoje této situace; c) odůvodněné vysvětlení, jak by přemístění dalších žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení mohlo zhoršit zatížení přijímacích kapacit, azylového systému nebo infrastruktury dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů. 2. Pokud se Komise domnívá, že okolnosti v některém členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu není v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může postupem podle odstavce 4 rozhodnout o pozastavení přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotčeného členského státu. 3. Pokud se členský stát domnívá, že okolnosti v jiném členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu nebude v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může požádat, aby bylo přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do tohoto členského státu pozastaveno.	1. Pokud se členský stát nachází v obzvláště naléhavé situaci, která mimořádně zatěžuje jeho přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu, a pokud by přemístění žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení do tohoto členského státu mohlo toto zatížení ještě zintenzívnit, může tento členský stát požádat, aby bylo přemísťování pozastaveno. Žádost je adresována Komisi. V žádosti jsou sděleny důvody, které vedly k jejímu podání a uvede se především: a) podrobný popis obzvláště naléhavé situace, která mimořádně zatěžuje přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů; b) odůvodněná krátkodobá prognóza týkající se pravděpodobného vývoje této situace; c) odůvodněné vysvětlení, jak by přemístění dalších žadatelů o mezinárodní ochranu podle tohoto nařízení mohlo zhoršit zatížení přijímacích kapacit, azylového systému nebo infrastruktury dožadujícího členského státu, včetně příslušných statistických údajů a podpůrných důkazů. 2. Pokud se Komise domnívá, že okolnosti v některém členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu není v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může postupem podle odstavce 4 rozhodnout o pozastavení přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotčeného členského státu. 3. Pokud se členský stát domnívá, že okolnosti v jiném členské státě mohou vést k tomu, že ochrana žadatelů o mezinárodní ochranu nebude v souladu s právními předpisy Společenství, zejména se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES, může požádat, aby bylo přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do tohoto členského státu pozastaveno.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Žádost je adresována Komisi. Uvede se v ní zdůvodnění, zejména podrobné informace týkající se situace v dotyčném členském státě s odkazem na možný nesoulad s právními předpisy Společenství, především se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES.	Žádost je adresována Komisi. Uvede se v ní zdůvodnění, zejména podrobné informace týkající se situace v dotyčném členském státě s odkazem na možný nesoulad s právními předpisy Společenství, především se směrnicí [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a se směrnicí 2005/85/ES.
4. Komise může po doručení žádosti podle odstavce 1 nebo 3 nebo ze své vlastní iniciativy podle odstavce 2 rozhodnout o pozastavení veškerého přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Takové rozhodnutí učiní co nejdříve, a to nejpozději jeden měsíc od doručení žádosti. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování obsahuje důvody, ze kterých vychází, a to zejména:	4. Pokud místní nebo regionální orgán dospěje k závěru, že je vystaven zvláště naléhavé situaci, která nepřiměřeně zatěžuje jeho přijímací kapacity, azylový systém nebo infrastrukturu ve srovnání s členským státem jako celkem, a zároveň není splněna podmínka k použití odstavce 1, může tento orgán formálně požádat Komisi o použití její pravomoci podle odstavce 2.
a) prověření veškerých důležitých okolností v daném členském státě, vzhledem k nimž má být přemísťování pozastaveno; b) prověření možného dopadu pozastavení přemísťování na ostatní členské státy; c) navrhovaný termín, odkdy má pozastavení přemísťování nabýt platnosti; d) veškeré zvláštní podmínky související s tímto pozastavením.	45. Komise může po doručení žádosti podle odstavce 1 nebo 3 nebo ze své vlastní iniciativy podle odstavce 2 <u>jednotlivě</u> nebo <u>ve spojení s odstavcem 4</u> rozhodnout o pozastavení veškerého přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Takové rozhodnutí učiní co nejdříve, a to nejpozději jeden měsíc od doručení žádosti. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování obsahuje důvody, ze kterých vychází, a to zejména:
5. Komise uvědomí Radu a členské státy o rozhodnutí pozastavit veškeré přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Kterýkoli členský stát může postoupit toto rozhodnutí Komisi do jednoho měsíce od jeho doručení Radě. Do jednoho měsíce ode dne postoupení může Rada kvalifikovanou většinou přijmout odlišné rozhodnutí.	a) prověření veškerých důležitých okolností v daném členském státě, vzhledem k nimž má být přemísťování pozastaveno; b) prověření možného dopadu pozastavení přemísťování na ostatní členské státy; c) navrhovaný termín, odkdy má pozastavení přemísťování nabýt platnosti; d) veškeré zvláštní podmínky související s tímto pozastavením.
6. V návaznosti na rozhodnutí Komise o pozastavení přemísťování do členského státu jsou ostatní členské státy, ve kterých se žadatelé, jejichž přemístění je pozastaveno, nacházejí, příslušné k posouzení žádostí o mezinárodní ochranu těchto osob.	5 6. Komise uvědomí Radu a členské státy o rozhodnutí pozastavit veškeré přemísťování žadatelů podle tohoto nařízení do dotyčného členského státu. Kterýkoli členský stát může postoupit toto rozhodnutí Komisi do jednoho měsíce od jeho doručení Radě. Do jednoho měsíce ode dne postoupení může Rada kvalifikovanou většinou přijmout odlišné rozhodnutí.
Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu náležitě zohledňuje potřebu zajistit ochranu nezletilých osob a celistvost rodiny.	6 7. V návaznosti na rozhodnutí Komise o pozastavení přemísťování do členského státu jsou ostatní členské státy, ve kterých se žadatelé, jejichž přemístění je pozastaveno, nacházejí, příslušné k posouzení žádostí o mezinárodní ochranu těchto osob.
7. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu podle odstavce 1 je důvodem k poskytnutí pomoci pro mimořádná opatření stanovená v článku 5 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES, pokud členský stát předložil žádost o pomoc.	Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu náležitě zohledňuje potřebu zajistit ochranu nezletilých osob a celistvost rodiny.
7. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu podle odstavce 1 je důvodem k poskytnutí pomoci pro mimořádná opatření stanovená v článku 5 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES, pokud členský stát předložil žádost o pomoc.	7 8. Rozhodnutí o pozastavení přemísťování do členského státu podle odstavce 1 je důvodem k poskytnutí pomoci pro mimořádná opatření stanovená v článku 5 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 573/2007/ES, pokud členský stát předložil žádost o pomoc.

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
8. Přemístování lze pozastavit maximálně na dobu šesti měsíců. Pokud důvody k opatřením stále trvají i po uplynutí šesti měsíců, Komise může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 nebo ze svého vlastního podnětu rozhodnout o prodloužení jejich platnosti na dalších šest měsíců. Použije se odstavec 5.	8 9. Přemístování lze pozastavit maximálně na dobu šesti měsíců. Pokud důvody k opatřením stále trvají i po uplynutí šesti měsíců, Komise může na žádost členského státu uvedeného v odstavci 1 nebo ze svého vlastního podnětu rozhodnout o prodloužení jejich platnosti na dalších šest měsíců. Použije se odstavec 5.
9. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by umožňovalo členským státům odchýlit se od jejich obecné povinnosti přijmout veškerá přiměřená opatření, ať již obecná, nebo konkrétní, k plnění svých povinností vyplývajících z právních předpisů Společenství, zejména tohoto nařízení, směrnice [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a směrnice 2005/85/ES.	9 10. Žádné ustanovení tohoto článku nelze vykládat tak, že by umožňovalo členským státům odchýlit se od jejich obecné povinnosti přijmout veškerá přiměřená opatření, ať již obecná, nebo konkrétní, k plnění svých povinností vyplývajících z právních předpisů Společenství, zejména tohoto nařízení, směrnice [...]/.../ES], kterou se stanoví minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl, a směrnice 2005/85/ES.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh řeší situaci, kdy určité regiony mohou být vystaveny nepřiměřené zátěži ve srovnání s jejich členským státem jako celkem, a kde členské státy proto nemohou použít čl. 31 odst. 1, neboť situace na jejich území jako celku nevykazuje dostatečnou závažnost. Na rozdíl od stávajícího čl. 31 odst. 1. se nejedná o přímou žádost o pozastavení přemístování, ale o žádost, aby Komise využila svoji pravomoc podle čl. 31 odst. 2. Pozměňovací návrh tedy uznává význam místních a regionálních orgánů, aniž by usiloval o jejich rovné postavení vedle členských států.

Pozměňovací návrh 8

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 11 – odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Úřad organizuje, koordinuje a podporuje výměnu informací mezi vnitrostátními orgány zodpovědnými za azylovou politiku, jakož i mezi Komisí a těmito orgány, a to v souvislosti s prováděním souboru nástrojů, který spadá do acquis Společenství týkajícího se azylu. K tomuto účelu může vytvářet věcné databáze, databáze v oblasti práva a judikatury, které se týkají nástrojů azylové politiky na vnitrostátní, evropské a mezinárodní úrovni.	1. Úřad organizuje, koordinuje a podporuje výměnu informací mezi vnitrostátními orgány zodpovědnými za azylovou politiku, jakož i mezi Komisí a těmito orgány, a to v souvislosti s prováděním souboru nástrojů, který spadá do acquis Společenství týkajícího se azylu, a to i na <u>místní a regionální úrovni</u> . K tomuto účelu může vytvářet věcné databáze, databáze v oblasti práva a judikatury, které se týkají nástrojů azylové politiky na vnitrostátní, evropské a mezinárodní úrovni.

Odůvodnění

Významná část azylové politiky je prováděna na regionální úrovni, a pro shromažďování a výměnu informací je proto důležité, aby regiony byly konzultovány přímo.

Pozměňovací návrh 9

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 25 – odstavec 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
3. Správní rada může k účasti na jednání přizvat jako pozorovatele jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky.	3. Správní rada může k účasti na jednání přizvat jako pozorovatele jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky. V případech, kdy se jedná o <u>místní a regionální zájmy</u> , bude přizván zástupce Výboru regionů.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh uznává význam a zkušenosti místních a regionálních orgánů v oblasti azylové politiky.

Pozměňovací návrh 10

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 30 – odstavec 9

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
9. Výkonná rada může k účasti na jednáních přizvat jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky.	9. Výkonná rada může k účasti na jednáních přizvat jakoukoli osobu s potenciálně relevantními stanovisky. V <u>případech, kdy se jedná o místní a regionální zájmy, bude přizván zástupce Výboru regionů.</u>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh navazuje na pozměňovací návrh k čl. 25 odst. 3 s cílem zajistit plné uznání a využití odborných znalostí a zkušeností regionů.

Pozměňovací návrh 11

Nařízení o EASO [KOM(2009) 66 v konečném znění] – článek 32 – odstavec 1

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Úřad úzce spolupracuje s nevládními organizacemi a institucemi občanské společnosti působícími na vnitrostátní, evropské nebo mezinárodní úrovni v oblasti azylu a k tomuto účelu zřizuje poradní sbor.	1. Úřad úzce spolupracuje s nevládními organizacemi a institucemi občanské společnosti působícími na <u>regionální</u> , vnitrostátní, evropské nebo mezinárodní úrovni v oblasti azylu a k tomuto účelu zřizuje poradní sbor.

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh rovněž uznává význam a zkušenosti regionálních orgánů v oblasti azylové politiky.

V Bruselu dne 7. října 2009

Předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

Stanovisko Výboru regionů k tématu Facilita mikrofinancování Progress

(2010/C 79/12)

Výbor regionů

- podporuje okamžité kroky Komise a EIB, které mají zajistit, aby byly zdroje EU využívány efektivně, a pomohly tak podnikům v tomto období omezené likvidity, a dále zdůrazňuje, že nedávná finanční krize znamenala pro malé a střední podniky a mikropodniky sníženou úvěrovou schopnost, což obojí vede ještě k většímu hospodářskému poklesu a brání následnému oživení;
- vyjadřuje znepokojení nad tím, že přesun 100 milionů eur z programu PROGRESS na novou facilitu mikrofinancování Progress by mohl ohrozit cíle, dopad a účinnost tohoto programu, a vyzývá Komisi, aby zvážila další možnosti odpovídajícího financování pro provádění facility;
- vyzývá Komisi, aby zefektivnila stávající iniciativy EU a vyjasnila návaznost mezi novou facilitou mikrofinancování Progress a dalšími finančními nástroji EU, zvláště programem PROGRESS, ESF, JASMINE, JEREMIE a rámcovým programem pro konkurenceschopnost a inovace;
- doporučuje Komisi, aby přesněji rozlišovala specifické cílové skupiny a zohledňovala nezaměstnané a znevýhodněné osoby, včetně mladých lidí, žen, seniorů a etnických menšin jako cílových skupin, a poskytla těmto skupinám zvláštní a odpovídající místo v programech a iniciativách souvisejících s mikroúvěry;
- připomíná Komisi a skupině EIB, že facilitu mikrofinancování bude účinnější, pokud bude koordinována a prováděna spolu se stávajícími evropskými finančními nástroji a místními a regionálními programy v členských státech.

Zpravodaj: pan David Parsons (UK/ELS), předseda rady hrabství Leicestershire

Odkaz

návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje evropská facilita mikrofinancování pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (facilita mikrofinancování Progress)

KOM(2009) 333 v konečném znění

a

návrh rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1672/2006/ES, kterým se zavádí program Společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu – Progress

KOM(2009) 340 v konečném znění

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ,

Potřeba jednat

1. podporuje okamžité kroky Komise a EIB, které mají zajistit, aby byly zdroje EU využívány efektivně, a pomohly tak podnikům v tomto období omezené likvidity, a dále zdůrazňuje, že nedávná finanční krize znamenala pro malé a střední podniky a mikropodniky sníženou úvěrovou schopnost, což obojí vede ještě k většímu hospodářskému poklesu a brání následnému oživení;

2. uznává, že finanční výhled na období 2007–2013 omezuje možnosti Komise přidělit nové finanční prostředky na novou navrhovanou facilitu mikrofinancování Progress;

3. vyjadřuje znepokojení nad tím, že přesun 100 milionů eur z programu PROGRESS na novou facilitu mikrofinancování Progress by mohl ohrozit cíle, dopad a účinnost tohoto programu, a vyzývá Komisi, aby zvážila další možnosti odpovídajícího financování pro provádění facility;

4. upozorňuje Komisi na to, že navrhovaná facilita mikrofinancování Progress disponující 100 miliony eur pravděpodobně nebude dostačující pro zabezpečení doplňujících finančních prostředků ve výši 500 milionů eur, které jsou nutné pro to, aby bylo možné zmírnit současné omezování půjček, stimulovat poskytování mikrofinancování a uspokojit současnou výši poptávky;

5. vítá skutečnost, že facilita mikrofinancování Progress odpovídá zásadě subsidiarity, a má tedy doplňkovou úlohu vůči poskytování facilit mikroúvěru členskými státy nebo místními a regionálními orgány;

6. zdůrazňuje, že více než 90 % podniků EU jsou mikropodniky a největší překážka pro inovace v těchto podnicích plyne z omezeného přístupu k mikroúvěrům;

7. souhlasí s tím, že většina mikroúvěrů pro znevýhodněné osoby je v EU poskytována neobchodními mikrofinančními institucemi a tyto poskytovatele je třeba nadále podporovat, aby bylo možné uspokojit současnou výši poptávky;

8. věří, že úsilí Komise zaměřené na rozvíjení mikroúvěru v EU bude úspěšným nástrojem, jenž umožní těm, kteří jsou vyloučeni z tradičního úvěrového trhu, zakládat nové podniky a podporovat vytváření pracovních míst;

9. lituje toho, že Komise ve svém hodnocení ex ante nezohledňuje úlohu místních a regionálních orgánů a dopad na tyto orgány;

Zaměření na činnost

10. vyzývá Komisi, aby se zaměřila na inovativní mikropodniky, zvláště na ty, které se opírají o znalosti, za účelem stimulace inovací a produktivity v EU;

11. vyzývá Komisi, aby zefektivnila stávající iniciativy EU a vyjasnila návaznost mezi novou facilitou mikrofinancování Progress a dalšími finančními nástroji EU, zvláště programem PROGRESS, ESF, JASMINE, JEREMIE a rámcovým programem pro konkurenceschopnost a inovace ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Program Společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu (PROGRESS), Evropský sociální fond (ESF), společná akce na podporu mikrofinančních institucí v Evropě (JASMINE), Společné evropské zdroje pro mikropodniky a střední podniky (JEREMIE), rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (CIP).

12. doporučuje Komisi, aby přesněji rozlišovala specifické cílové skupiny a zohledňovala nezaměstnané a znevýhodněné osoby, včetně mladých lidí, žen, seniorů a etnických menšin jako cílových skupin, a poskytla těmto skupinám zvláštní a odpovídající místo v programech a iniciativách souvisejících s mikroúvěry;

13. vyzývá Komisi, aby kladla důraz na význam širších opatření na podporu podniků spolu s finančním opatřením pro začínající podniky i pro ty, které již existují. Poskytování financování novým a existujícím podnikům by mělo být doplněno o aktivní mechanismy na podporu podniků, jako jsou instruktáže, školení, koučování a budování kapacit, spolu s podporou ze strany ESF, která se týká úrokových sazeb, a to za účelem stimulace udržitelného růstu podniků a snížení počtu bankrotů;

14. konstatuje, že podmínky pro poskytování mikroúvěrů a požádka po nich jsou v EU velice rozdílné, a vyzývá Komisi, aby zajistila, že mikrokredit je stejnou měrou dostupný v oblastech, které nevyužívají strukturálních fondů, jelikož chudé a znevýhodněné lokality mohou existovat i v prosperujících oblastech;

15. připomíná Komisi, členským státům a místním a regionálním partnerům, že facilita mikrofinancování disponující 100 miliony eur by měla být zasazena do kontextu dalších programů a iniciativ. Omezené zdroje facility budou konkrétně k dispozici všem 27 členským státům během příštích 4 let. Z toho důvodu by měly být finanční prostředky přidělovány na základě specifických kritérií, které mají maximální dopad;

16. připomíná stanovisko Výboru regionů k tématu Plán evropské hospodářské obnovy a úloha místních a regionálních orgánů (CdR 12/2009), v němž Výbor požádal Komisi, aby „předložila návrh pravidel pro poskytování mikroúvěrů v rámci EU“ [a pro] „stanovení základních parametrů pro poskytování mikroúvěrů“;

Komunikace

17. připomíná Komisi a skupině EIB, že úspěch facility závisí na partnerech, finančních institucích a potenciálních příjemcích, kteří budou plně obeznámeni s tímto režimem;

18. trvá na tom, aby Komise a skupina EIB byly proaktivní při šíření informací o své úloze a metodách přístupu k financování v rámci různých programů, a to v partnerství s místními a regionálními orgány;

19. vyzývá Komisi a skupinu EIB, aby objasnily přidanou hodnotu facility mikrofinancování Progress a její doplňkovost vůči stávajícím iniciativám na podporu podniků na evropské, vnitrostátní, regionální a místní úrovni;

20. zdůrazňuje, že Výbor již dříve vyzval Komisi a skupinu EIB, aby byly proaktivnější při šíření informací o své úloze, přidané hodnotě a možnostech, jež poskytují další programy na podporu podniků, jako např. JEREMIE a rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (CIP) (viz stanovisko k tématu Zelenou malým a středním podnikům – „Small Business Act“ pro Evropu, CdR 2008/246);

Koordinace činnost

21. připomíná Komisi a skupině EIB, že facilita mikrofinancování bude účinnější, pokud bude koordinována a prováděna spolu se stávajícími evropskými finančními nástroji a místními a regionálními programy v členských státech;

22. připomíná stanovisko Výboru regionů k tématu Lisabonská strategie pro růst a zaměstnanost (CdR 245/2008), v němž se znovu uvádí potřeba „koordinace programů strukturálních fondů s dalšími vhodnými evropskými programy ... aby bylo možné maximalizovat evropskou přidanou hodnotu a zapojit regionální a místní subjekty“;

23. navrhuje, aby Komise vycházela z pružnosti facility, která bude prováděna prostřednictvím nefinančních institucí a v případě potřeby ve spolupráci s místními a regionálními orgány jakožto poskytovateli mikrofinancování;

24. vyzývá Komisi, členské státy, místní a regionální orgány a ty orgány, které jsou pověřeny prováděním facility, aby podporovaly potenciální příjemce při žádostech o finanční půjčky, minimalizovaly byrokracii související s použitím, zpracováním a čerpáním fondů a poskytly jim další podporu s cílem snížit byrokracii plynoucí z přijetí těchto finančních prostředků;

Hodnocení a monitorování

25. navrhuje, aby Komise prováděla z vlastního podnětu průběžná a závěrečná hodnocení v úzké spolupráci s mezinárodními finančními institucemi a na základě konzultace s místními a regionálními orgány a konečnými příjemci. Závěrečné hodnocení by se mělo zabývat zvláště tím, do jaké míry facilita jako celek splnila svůj cíl a doplnila další stávající finanční nástroje EU, např. PROGRESS, ESF, JASMINE, JEREMIE a CIP. Závěrečné hodnocení by rovněž mělo obsahovat analýzu rozdělování finančních prostředků v 27 členských státech EU;

26. navrhuje, aby v případě úspěchu facility mikrofinancování, která je v rámci současného rozpočtového rámce prozatímním opatřením, Komise a EIB zvážily pokračování tohoto programu po roce 2013.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

Článek 2 dokumentu KOM(2009) 333

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Facilitou se poskytují zdroje Společenství s cílem zlepšit přístup k mikroúvěrům pro: a) osoby, které ztratily zaměstnání nebo jsou ohrožené ztrátou zaměstnání a chtějí založit vlastní mikropodnik, včetně samostatné výdělečné činnosti; b) znevýhodněné osoby, včetně mladých lidí, jež chtějí založit nebo dále rozvíjet vlastní mikropodnik, včetně samostatné výdělečné činnosti; c) mikropodniky v sociální ekonomice, které zaměstnávají osoby, jež ztratily zaměstnání, nebo zaměstnávají znevýhodněné osoby, včetně mladých lidí.	1. Facilitou se poskytují zdroje Společenství s cílem <u>zlepšit usnadnit</u> přístup k mikroúvěrům pro: a) <u>nezaměstnané osoby či osoby, které jsou ohrožené ztrátou zaměstnání, jak je uvedeno v článku 2 nařízení (ES) č. 1927/2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, pozměněného nařízením (ES) č. 546/2009, které chtějí založit či dále rozvíjet vlastní mikropodnik, včetně samostatné výdělečné činnosti;</u> a) osoby, které ztratily zaměstnání nebo jsou ohrožené ztrátou zaměstnání a chtějí založit vlastní mikropodnik, včetně samostatné výdělečné činnosti; b) znevýhodněné osoby, včetně mladých lidí, žen, seniorů a etnických menšin, jež chtějí založit nebo dále rozvíjet vlastní mikropodnik, včetně samostatné výdělečné činnosti; c) mikropodniky v sociální ekonomice, které zaměstnávají osoby, jež ztratily zaměstnání, nebo zaměstnávají znevýhodněné osoby <u>definované v odstavci b), včetně mladých lidí.</u>

Odůvodnění

- i) Neexistuje téměř žádná společná definice a chápání termínu „osoby ohrožené ztrátou zaměstnání“. Proto je nezbytné odkázat na definici uvedenou v nedávno pozměněném nařízení (ES) č. 1927/2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.
- ii) Existuje řada znevýhodněných skupin kromě mladých lidí, které by měly být konkrétně vyjmenovány.
- iii) Odkaz na mladé lidi se v odstavci c) ruší, jelikož znevýhodněné skupiny jsou již definovány v odstavci b).

Pozměňovací návrh 2

Článek 4 dokumentu KOM(2009) 333

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Facilita se provádí případně použitím těchto druhů akcí: a) záruk a nástrojů pro sdílení rizik; b) kapitálových nástrojů; c) dluhových nástrojů; d) podpůrných opatření, jako jsou komunikační činnosti, monitorování, kontrola, audit a hodnocení, která jsou přímo nezbytná pro efektivní a účinné provádění tohoto rozhodnutí a pro dosažení jeho cílů. 2. Facilita je otevřena veřejným a soukromým subjektům usazeným v členských státech, které poskytují mikrofiancování osobám a mikropodnikům v členských státech.	1. Facilita se provádí případně použitím těchto druhů akcí: a) záruk a nástrojů pro sdílení rizik; b) kapitálových nástrojů; c) dluhových nástrojů; d) podpůrných opatření, jako jsou komunikační činnosti, monitorování, kontrola, audit a hodnocení, která jsou přímo nezbytná pro efektivní a účinné provádění tohoto rozhodnutí a pro dosažení jeho cílů. 2. Facilita je otevřena veřejným a soukromým subjektům usazeným v členských státech, které poskytují mikrofiancování osobám a mikropodnikům v členských státech. 3. <u>Veřejné a soukromé subjekty usazené v členských státech, které poskytují přístup k facilitě, by měly vytvořit další pokyny o způsobilosti konečných příjemců.</u>

Odůvodnění

- i) Vzhledem k omezeným dostupným finančním prostředkům a z důvodu zajištění optimálního přínosu facility je důležité, aby byla stanovena jasná kritéria způsobilosti, která by byla důsledně uplatňována ve všech 27 členských státech.
- ii) Jasná kritéria způsobilosti by přispěla k účinné komunikaci, k odlišení od ostatních programů a ke koordinaci s nimi.

Pozměňovací návrh 3

Článek 5 dokumentu KOM(2009) 333

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Komise řídí facilitu v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002. 2. Za účelem provádění akcí uvedených v čl. 4 odst. 1, s výjimkou podpůrných opatření uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. d), Komise uzavře dohody s mezinárodními finančními institucemi, zejména s Evropskou investiční bankou (EIB) a Evropským investičním fondem (EIF), v souladu s článkem 53d nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 a článkem 43 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002. Uvedené dohody musí obsahovat pravidla pro provádění úkolů, jimiž jsou pověřeny, včetně nutnosti zajistit adicionalitu k vnitrostátním systémům. 3. Mezinárodní finanční instituce uvedené v odstavci 2 mohou své výnosy, včetně dividend a úhrad, znovu investovány do akcí podle čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a c) po dobu šesti let ode dne zahájení facility. Po uzavření facility se zůstatek splatný Evropským společenstvím musí vrátit do souhrnného rozpočtu Evropských společenství. 4. Mezinárodní finanční instituce uvedené v odstavci 2 tohoto článku uzavřou s veřejnými a soukromými poskytovateli mikrofinancování uvedenými v čl. 4 odst. 2 písemné dohody, které stanoví jejich povinnost použít zdroje, které jsou zpřístupněny z facility, v souladu s cíli stanovenými v článku 2 a poskytovat informace pro vypracování výročních zpráv uvedených v čl. 8 odst. 1. 5. Komise řídí rozpočet na podpůrná opatření uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. d).	1. Komise řídí facilitu v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002. 2. Za účelem provádění akcí uvedených v čl. 4 odst. 1, s výjimkou podpůrných opatření uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. d), Komise uzavře dohody s mezinárodními finančními institucemi, zejména s Evropskou investiční bankou (EIB) a Evropským investičním fondem (EIF), v souladu s článkem 53d nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 a článkem 43 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002. Uvedené dohody musí obsahovat pravidla pro provádění úkolů, jimiž jsou pověřeny, včetně nutnosti zajistit adicionalitu a <u>koordinaci</u> k vnitrostátním, <u>regionálním a místním</u> systémům. 3. Mezinárodní finanční instituce uvedené v odstavci 2 mohou své výnosy, včetně dividend a úhrad, znovu investovány do akcí podle čl. 4 odst. 1 písm. a), b) a c) po dobu šesti let ode dne zahájení facility. Po uzavření facility se zůstatek splatný Evropským společenstvím musí vrátit do souhrnného rozpočtu Evropských společenství. 4. Mezinárodní finanční instituce uvedené v odstavci 2 tohoto článku uzavřou s veřejnými a soukromými poskytovateli mikrofinancování uvedenými v čl. 4 odst. 2 písemné dohody, které stanoví jejich povinnost použít zdroje, které jsou zpřístupněny z facility, v souladu s cíli stanovenými v článku 2 a poskytovat informace pro vypracování výročních zpráv uvedených v čl. 8 odst. 1. 5. Komise řídí rozpočet na podpůrná opatření uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. d).

Odůvodnění

Je důležité zdůraznit, že facilitu mikrofinancování Progress bude účinnější, pokud bude koordinována s vnitrostátními, regionálními a místními systémy.

Pozměňovací návrh 4

Článek 9 dokumentu KOM(2009) 333

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Komise provádí z vlastního podnětu a v úzké spolupráci s mezinárodními finančními institucemi uvedenými v čl. 5 odst. 2 průběžná a závěrečná hodnocení. Průběžné hodnocení se dokončí čtyři roky po zahájení facility a závěrečné hodnocení nejpozději jeden rok po skončení mandátu (mandátů) uděleného (udělených) mezinárodním finančním institucím uvedeným v čl. 5 odst. 2. Závěrečné hodnocení zejména posoudí, do jaké míry facilitata jako celek splnila svůj cíl. 2. Výsledky hodnocení se pro informaci předají Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.	1. Komise provádí z vlastního podnětu a v úzké spolupráci s mezinárodními finančními institucemi uvedenými v čl. 5 odst. 2 a na základě konzultace s místními a regionálními orgány a konečnými příjemci průběžná a závěrečná hodnocení. Průběžné hodnocení se dokončí čtyři roky po zahájení facility a závěrečné hodnocení nejpozději jeden rok po skončení mandátu (mandátů) uděleného (udělených) mezinárodním finančním institucím uvedeným v čl. 5 odst. 2. Závěrečné hodnocení zejména posoudí, do jaké míry facilitata jako celek splnila svůj cíl a doplnila další stávající finanční nástroje EU, např. ESF, JASMINE, JEREMIE a CIP, aniž by byly ohroženy cíle, dopad a účinnost programu PROGRESS. 2. Výsledky hodnocení se pro informaci předají Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů.

Odůvodnění

- i) Provádění facility mikrofinancování Progress by se mělo uskutečňovat v partnerství s místními a regionálními orgány. Jakékoli hodnocení by tedy mělo být prováděno na základě konzultace s místními a regionálními orgány a konečnými příjemci, jelikož ti mohou nejlépe zhodnotit celkový dopad a účinnost facility mikrofinancování Progress.
- ii) Facilitata bude účinná pouze tehdy, pokud doplní další stávající finanční nástroje EU, a proto by míra tohoto doplnění měla být součástí hodnotícího rámce.

V Bruselu dne 7. října 2009

předseda
Výboru regionů
Luc VAN DEN BRANDE

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydáván v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

